

Thai – English Code-Switching in a Thai Government Organization

A qualitative research on employees' attitudes and opinions towards the linguistic phenomenon
and social practice in Thailand Convention and Exhibition Bureau

Master Thesis

MA Intercultural Communication

Utrecht University

CHUTIMON SOMBOONKITCHAI

8994221

c.somboonkitchai@students.uu.nl

Supervisor: Deborah Cole

Second Reader: Roselinde Supheert

26 April 2021

Table of Contents

Abstract.....	1
Introduction.....	3
Context and Case Study.....	6
1. Context.....	6
2. MICE Industry in Thailand.....	10
3. Case Study.....	12
Theoretical Framework.....	14
1. Variations in English in Thailand: Localization.....	14
2. Code-Switching.....	16
2.1 Communication Modes of Multilingualism.....	16
2.2 Definition.....	17
2.3 Use of CS.....	17
3. Language, Identity and Ideology.....	19
3.1 Group Identity.....	19
3.2 Semiotic Processes: Identity Construction through Interaction and Language.....	20
Methodology.....	23
1. Participants.....	23
2. Data Collection and Procedure.....	25
2.1 Interview.....	25
2.2 Procedure.....	26
3. Materials.....	27
4. Data Analysis.....	28
Results.....	30
Discussion.....	40
Conclusion and Future Research.....	50
1. Conclusion.....	50
2. Future Research.....	52
References.....	53
Appendices.....	59

Abstract

This is a qualitative study of Code-Switching (CS) from Thai to English, in the context of a Thai organization. Focusing on a case study of a government agency, this study examines the attitudes of the employees towards CS, reasons why they code-switch, and how CS is applied. Seven employees from different departments were interviewed. The data were transcribed and analyzed using theories and previous research relating to CS: reasons why people code-switch (Malik, 1994), the markedness model (Carol Myers-Scotton, 1993), World Englishes (Kachru, 1988), and semiotic identity processes (Bucholtz and Hall, 2004). The results revealed that the employees do not have negative attitudes towards the use of CS nor towards the code-switchers. The employees mentioned that they were motivated to use CS because they see more benefits than disadvantages of applying CS in conversation. The common reasons provided by the interviewees were to express their membership in a group, to articulate an idea when having difficulty finding an appropriate word in Thai, to address different audiences, and for pragmatic reasons, i.e., replacing long Thai translated words with English words, transliterating English words to fit the Thai pronunciation and spelling system, and English technical terms in a Thai sentence, as well as using an appropriate amount of CS according to occasion and formality. The last reason is related to the context in which the employees code-switch, with respect to where CS is appropriate to occur and how much CS can occur in a sentence. In addition, the data revealed that the employees normally use CS at the word level and adapt standard English forms to localized Thai variants. Even though there are a number of previous studies on CS in the Thai context, no prior studies on Thai employees working for a government agency appear to have been investigated. Mostly, previous studies have been in education settings such as ESL or bilingual classrooms, in private companies in the hospitality industry or organizations that have

direct contact with international clients and generally use English for work such as airlines and hotels, and in online platforms such as web chats and Facebook. In these settings, English is common and expected. This research focuses on an organization in which English is not promoted and Thai is expected to be strictly used in all communication. Hence, this research lays the groundwork for future studies of CS in Thai government sectors and fills in an apparent gap focusing on a context or an official institution where Thai is the dominant language and English is an additional language.

Keywords: Code-Switching, Attitudes, Organizational Communication, Group Identity, Thai English

Introduction

Language is a communicative tool to transfer thoughts, feelings, and attitudes into words. In order to communicate effectively, a speaker must know the relevant language(s) to use with people who have the same set of codes and capabilities to interact in that language. It is crucial that the members of the group should be aware of their interlocutor's communication skills when talking to people from different backgrounds. In this case, background refers not only to the cultural or national ethnicity of the interlocutor, but also to shared relevant experiences or norms of particular social circles. Code-switching (CS) is one of the communication modes that allows speakers to transfer messages by combining other language(s) with a target language in conversation.

In the present era of globalization, people tend to encounter more foreign words and phrases through the use of an “international” language in the media or by people visiting different countries around the world. The international language in this study refers to “English” which is also the world's Lingua Franca. In Thailand, the English language has become ubiquitous and has more vitality than other western languages although the country has its own native language – *Thai* – for communication. Therefore, it is common for people to mix Thai and English words within a sentence in daily conversation. This phenomenon is called Code-Switching (CS). Additionally, Thai people adapt English words into Thai versions, in order to fit with the Thai spelling and sound systems. However, social bias has an unfavorable impact on the general Thai attitude towards people who are able to speak English. CS in a monolingual society can hold a negative connotation and can be seen as having unnatural characteristics (Sangprem, 2015). Negative views towards CS are formed to protect the identity of the Thai people, as found in a previous study stating that “Thailand considers Thai to be a language essential for

homogeneity in society and thus is reluctant to embrace the English language as a second official language.” (Rappa & Wee, 2006, as cited in Kaur, Young & Kirkpatrick, 2016). This may be a partial explanation for why people in Thailand hesitate to use English and consider CS as an inappropriate communicative practice to use in public, especially when talking to the elderly or to people with a higher social status in formal circumstances.

Most of the previous research in the Thai context has studied CS patterns, frequencies of CS usage and attitudes towards the use of CS with different samples and settings. The outcomes revealed various perspectives towards this communicative phenomenon. These prior studies have been in various settings such as: (1) education – ESL and bilingual classrooms (Kang & Lust, 2019; Azlan & Narasuman, 2013; Kim, 2006; Martin-Jones, 1995), (2) service industry e.g., airlines (Sraphothong, 2011) and hotels (Boonkongsaen, 1999), and (3) online platforms such as web chats and Facebook (Kongkerd, 2015; Shafie & Nayan, 2013; Yiumkhamnuan, 2010; Lam, 2004). The current research is conducted in a Thai government agency, and the participants are native Thai speakers. The purpose of this research is to add a new industry to the research field, to investigate whether positive attitudes towards CS exist in a Thai organization, and to understand the reasons why people might choose to code-switch.

This study focuses on the employees’ use of CS in the Thailand Convention and Exhibition Bureau, the government agency where the official Thai language is conventionally used. It also aims to explore the reasons why some of the employees within a sub-department of the Thailand Convention and Exhibition Bureau decide to code-switch. Besides uncovering the elaborate reasons for CS usage, this research reveals the attitudes that these Thai employees have towards CS. This study will investigate whether the general national ideology that prevents the

use of a foreign language in Thai conversation and the negative mindset towards CS found in previous studies are present within the chosen government organization.

Research question: What are the attitudes of Thai employees of the Thailand Convention and Exhibition Bureau towards Code-Switching behavior within the organizational setting?

Sub questions: 1. To what extent do these Thai employees decide to use Code-Switching?

2. In which contexts do they use Code-Switching in the workplace?

This study consists of six sections. Section 1, *Context and Case Study*, presents the necessary background information about Thai English and the government agency being researched. Next, the relevant theories are outlined in Section 2, *Theoretical Framework*, and methodology and research steps are indicated in Section 3, *Methodology*. The findings from the interviews are illustrated in Section 4, *Results*, and then these findings are linked to the previously presented theories in Section 5, *Discussion*. Finally, Section 6, *Conclusion and Future Research*, summarizes the answers to the research questions as well as reveals the limitations of this study and provides suggestions for further research.

Context and Case Study

This section explains the roles and status of the English language in Thailand. Moreover, the background of the case study is provided, together with the reason why this organization has been chosen.

1. Context

Thailand is located in Southeast Asia. It is a monolingual country with Thai as an official language used nation-wide. Moreover, Thai people claim that Thailand has never been colonized by any western countries in the past. Thus, Thailand is unlikely to adopt English as a second official language. To visualize the status or role of English in Thailand, Kachru's model (1985) is useful. It illustrates three concentric circles, which categorize how English is spread and used in each circle. The three circles consist of the inner circle, outer circle, and expanding circle. The inner circle is where English is a native language, for example: USA, UK, and Australia. Members of this circle claim to be prototypes influencing the other two circles to use English. The outer circle involves the countries that have once been colonized by English-speaking countries, for instance, India, Philippines, and Singapore. People within this circle use English as their second language as it has official status in language policies to use English among their communities. The last circle includes the countries that use English as a foreign language, such as Russia, Japan, and China. Many Southeast Asian countries are classified as being in the last two circles: Outer and Expanding circles (See ASEAN¹ lists in Table 1). Thailand falls into the expanding sphere because English is not a primary language nor is it associated with prior colonization.

¹ ASEAN or The Association of Southeast Asian Nations is a regional neighbor grouping that promotes economic, political, and security cooperation among its ten members in Southeast Asia. (What Is ASEAN?, <https://www.cfr.org/backgrounder/what-asean>, accessed April 14, 2021)

Table 1*English status in ASEAN countries²*

Country	Kachru's Circle	English Status
Brunei	Outer Circle	ESL
Malaysia	Outer Circle	ESL
Philippines	Outer Circle	ESL
Singapore	Outer Circle	ESL
Cambodia	Expanding Circle	EFL
Indonesia	Expanding Circle	EFL
Laos	Expanding Circle	EFL
Myanmar	Expanding Circle	EFL
Thailand	Expanding Circle	EFL
Vietnam	Expanding Circle	EFL

English is a compulsory course as a foreign language in early education in Thailand (Ministry of Education, 2008; Kaur, Young, & Kirkpatrick, 2016; Bautista & Gonzalez, 2006). The teaching of other languages e.g., Chinese, Japanese, French, and German depends on the schools and their teachers' available knowledge and skill. Therefore, even though English seems to have no direct historical connection with Thailand, everyone in the society ought to have some knowledge to communicate in English or know English words. In addition, English is considered by many people around the world as a "global language" or the world's lingua franca. People communicate in English, in order to talk to others with different backgrounds across the world. Because of the economic necessity, Thais need to use English when conducting foreign

² Wilang, J. D., & Teo, A. (2012). Measuring the Comprehensibility of Englishes within ASEAN among Aseans. Online Submission, 2(3), 22-42. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED535030.pdf>

investments, business negotiations and other collaborations. Because there are more professional opportunities for those who acquire English, Thais have become familiar with English and have begun to use it in day-to-day communication. They may pronounce English words in a Thai accent or mix some English vocabulary and idioms in a daily conversation with friends and family. Although English language exists in several mediums and contexts, for example, signage, radio broadcasts, newspapers, TV programs, advertisements, shopping malls, movies, and emails (Kaur, Young & Kirkpatrick, 2016), these presences of English are counted as a small number when compared to other countries in the Kachru's inner circle because some international products, e.g., soft drinks, toothpaste, or shampoo (See Figure 1, 2, and 3), are translated into Thai versions.

Figure 1

Soft Drink Advertisement: Coca-Cola Zero Sugar (Coke Zero)

Note. Matichon Online. (4 September 2017). Banner of Coca-Cola Zero Sugar. From โคคา-โคลา

เปิดตัว 'โค้ก ซีโร่ สูตรไม่มีน้ำตาลสูตรใหม่' ทำพิชุงนี้ให้ลอง. (https://www.matichon.co.th/publicize/news_653031).

Copyright by Matichon Public Co., Ltd.

Figure 2

Toothpaste Advertisement: Colgate Salt and Charcoal

Note. Colgate ยิ้มสวย. (10 August 2015). Picture from a post of an official page Colgate Thailand.

(<https://www.facebook.com/ColgateThailand/photos/a.131373063586927.21684.126371897420377/987514957972729/>).

Figure 3

Shampoo Advertisement: Dove Hair Fall

Note. Cosmenet.in.th. (12 February 2016). Banner in a cosmetic and beauty website. From โดฟ แฮร์

ฟอล เรสคิว ชุดผลิตภัณฑ์ช่วยลดผมขาดหลุดร่วง. (<https://bit.ly/3vJUDIy>).

The figures are the banner advertising of the international brands from Coca-Cola, Colgate, and Dove displayed in Thailand. Not only the name of the brand, but also other components such as slogan and the product line are translated into the Thai version. Figure 1 presents Coke – the brand is transcribed into Thai as “โค้ก”, pronounced / k^hó:k/. The product line is Coke Zero, which is called and written following the Thai phonetic system “โค้กซีโร่”, / k^hó:k si: rô:/. In Figure 2 and 3, Colgate and Dove have also been transliterated³ into the Thai version as “คอลลเกต” or / k^hɔ: kè:t/, and “โดฟ” or / dô:p/, respectively.

Despite increasing exposure to English in Thai society, the notion of “Thainess” is part of the conservative basis of the country. It contributes to cultural attributes such as social etiquette, language, manners, history, norms and beliefs (Renard, 2006). The concept aims to secure a Thai identity that cannot be replaced or interrupted by other cultures. Accordingly, the society condemns “strange” behavior or phenomena that do not fit into the traditional frame of being Thai, especially in the official or governmental contexts. This creates an anxiety and non-confidence to use English in public, and even obstructs development in language proficiency. Subsequently, many Thais are afraid to communicate in English and stay away from using proper English, also from using correct English pronunciation (Paige, Jorstad, Siaya, Klein, & Colby, 2000).

2. MICE Industry in Thailand

MICE is an abbreviation for Meetings, Incentives Travels, Conventions/Conferences and Exhibitions. In some countries, the MICE industry is called “business events”. It is the industry

³ Transliteration or transliterated words in this study refers to English words that are written or spoken according to the Thai spelling conventions and phonological rules. The words are spelled in the Thai alphabet and pronounced with a Thai accent.

that has evolved from the tourism business by offering services related to meeting or trade shows for business professionals.⁴ The linkage between tourism and MICE industry is that both industries draw foreigners to stay at the destination country, both have circulated the economic benefits to the community by creating jobs, selling local products, providing services, and both aim for visitors to go back to their home country with memorable experiences. However, the business event or MICE industry has led to major income for the country and has measurably increased the number of visitors, higher daily expenditure, longer nights of stay, and other social contributions e.g., improving infrastructure and facilities, having advanced technology and innovation in the destination area, and offering the local people new ideas, knowledge and insight for future opportunities (Thailand Convention and Exhibition Bureau, 2017; Foley, Schlenker, Edwards & Lewis-Smith, 2013).

Thailand, as a prime travelling destination, has developed its potential to be a venue for international congresses and trade exhibitions. The government is well aware of the value of the business tourism sector as an economic driver and national income generator because of yearly visitor and revenue growth in the country. Therefore, MICE industry is considered to be a crucial component in business travel and tourism of Thailand, and has key organizations supporting the industry such as the Thai Incentive and Convention Association (TICA), the Thailand Convention and Exhibition Bureau (TCEB), national convention and exhibition centers (Queen Sirikit National Center (QSNCC), Bangkok International Trade & Exhibition Center (BITEC), and IMPACT Exhibition Center, Trade Exhibition Association (TEA)), and other related companies, e.g., exhibition organizers, conference organizers, and destination management companies.

⁴ <https://dte.ac.th/en/what-is-mice-learn-it-in-5-minutes/>

3. Case Study

The Thailand Convention and Exhibition Bureau or TCEB is a government agency under the supervision of the Prime Minister. It was established by Royal Decree in 2002, and has been operating in the business tourism sector since 2004.⁵ Its core business is related to the MICE industry, i.e. Meetings, Incentives, Conventions and Exhibitions in Thailand. The organization's tasks are promoting Thailand to be a top business event destination in Asia, supporting the country's economy, providing services and consultations to other organizations relating to business events in Thailand, strengthening MICE business in every domestic region, and serving as national representative in bidding proposals to foreign agencies to host international business events in the country (Thailand Convention and Exhibition Bureau, 2020).

The structure of the organization consists of one management team and nine departments (Convention Department, Corporate Image and Communication Department, Exhibition Department, Government & Corporate Affair Department, Meetings & Incentives Department, Mega Events & World Festivals Department, MICE Capabilities Department, MICE Intelligence & Innovation Department, and Regional Office Department). For this research, the participants are the representatives from five departments. More information can be found in the methodology section below.

Referring back to the national official language, TCEB is a public organization, therefore, the rules and norms of using Thai in any official circumstances are strictly applied for communicating in correct and formal Thai with other government agencies, local organizations, and associations. However, it is inevitable that speakers will use English words, and sometimes phrases, because most of the technical terms are in English and some employees work in a

⁵ <https://www.businesseventsthailand.com/en/about-us>

department that contacts foreign organizations daily. The emergence of CS in this context sparked an interest in the research topic addressed in this study.

Theoretical Framework

This section is divided into three theoretical aspects. First, World English in the Thai context will be introduced to frame how the English language is viewed and used in Thailand, along with some characteristics of Thai English. Second, a definition of Code-switching and some compiled reasons for CS occurrences in communication will be presented. The last section describes how social practices and actual linguistic practices are engaged in terms of identity and ideology through semiotic processes. The topic of group identity and four components of a semiotic model will then be presented.

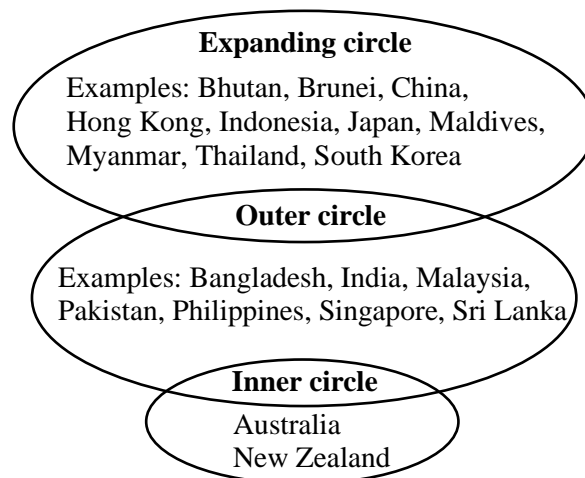
1. Variations in English in Thailand: Localization

The term “World Englishes” or “New Englishes” is defined as variations of English used in different parts of the world. According to Kachru’s concentric circles (1988), English usage has been classified into three categories based on where English appears: inner circle, outer circle, and expanding circle. In the inner circle, the native or primary language used in the country is English, while English in the other two circles is used in non-native contexts. The outer circle is where English is an additional language and is perceived as an institutionalized language within post-colonial states ruled by English native speaking countries. The expanding circle refers to nations that are neither a colonized country nor have English as an official language, but have English as a foreign language. Kachru and Smith (1985) noted for all three concentric circles that “the language now belongs to those who use it as their first language, and to those who use it as an additional language, whether in its standard form or in its localized forms.” (p. 210). Therefore, English usage in each circle is varied due to the location in which it was spread and its adaptation to local languages. Considering only the large and varied region of

Asia, all three circles are found, but the majority of the Asian countries fall into the outer circle and expanding circle (see Figure 4).

Figure 4

Three concentric circles of Asian Englishes (adopted from Kachru's circle⁶ (1998, p.97))

For Southeast Asia, English emerged during colonization by the empires of Great Britain and the United States (Chamcharatsri, 2013). Some countries, e.g., Philippines and Singapore, were under colonial rule for a long period and absorbed the linguistic influence of the rulers. After their independence, English was taught as a second language and mandated to be used officially in institutions. On the other hand, some countries, e.g., Thailand and Japan, were never ruled by western states, but were in contact with foreigners for alliances, trades, entertainment, tourism, and other relationships. English transplantation to these areas, where the primary language is not English, has caused the changes in English language within the non-native English communities (Crystal, 2000). Instead of replicating standard English, non-native English

⁶ Kachru included Australia and New Zealand in the inner circle, even though both countries are not located geographically in Asia. Kachru could have used the term “Asia Pacific Englishes”.

speakers adapt English words to new structural patterns (at the phonetic, lexical, syntactic, and discourse level) and use in various situations within their own communities.

Due to the localization of English in the Thai context, the characteristics of Thai English (Tinglish) has included “Thainess” within its structure. Chutisilp (1984), Watkhaolarm (2005), and Trakulkasemsuk (2012) have listed the common features of Thai English, such as transferring certain cultural and social elements (e.g., adding certain sentence-final particles to identify the gender and seniority of a speaker, and constructing “kinship form + name” forms when addressing someone), translating what is being said in Thai word-for-word into English (e.g., cursing, idioms or fixed expressions), hybridization or mixing Thai words and English words (e.g., Rod Taxi – car taxi), and pronouncing and intonating English words in a Thai way (e.g., vowels and consonants, and syllable stress). For the English consonants and vowels that do not exist in the Thai phonetic system, Thai speakers find the closest sounds available in Thai as a substitute (Kruatrachue, 1960), for example, /v/ is replaced by /w/, and /θ/ is placed by /t/.

2. Code-Switching

2.1 Communication Modes of Multilingualism

Multilingualism can be useful to international organizations, in which people from different backgrounds talk to one another by using it as a tool to communicate efficiently inside and outside an organization. One of the related theories from Backus et al. (2013) covering the use of multiple languages in Europe is the “modes of inclusive multilingualism”, which aims to achieve effective communication, rather than to imitate native language proficiency. Backus et al. added that native-like language proficiency for the business setting is not necessary. This means that speakers should have language proficiency at a sufficient level for being able to communicate and understand the interlocutors from different cultural backgrounds. Therefore, in

many communicative contexts, efficient communication may benefit from the use of multilingual modes. Code-Switching (CS) is one of the communicative modes from the theory of Backus et al. CS does not always occur in multilingual speech communities nor does it apply only to people from diverse backgrounds, or to bilingual/trilingual/multilingual people, but it can also be used in a society that is officially monolingual, where English is an additional language.

For this research, CS will be explored in a Thai government organizational setting, where Thai language is the dominant language, however, English language also plays an important role as the case study organization has regular contact with international institutions and foreigners. Hence, English as Lingua Franca and Code-Switching are relevant to this study. While the quintessential Lingua Franca for Thai speakers to communicate with clients from overseas is English, since most Thais are English L2 speakers, the Code-Switching mode is also used within the organization because this mode provides more language choices to fit the communicative demands of speech at the micro-level.

2.2 Definition

Code-switching is generally defined as the linguistic shifting that occurs “between two or more languages simultaneously or interchangeably within one conversation” (Grosjean, 1982, pp. 145). A speaker can change from one code to another, with or without awareness, varying between linguistic units of different length. That is to say, code-switching can exist within a conversation across whole sentences or as a part of a single sentence or by switching single words or phrases (Nguyen, 2015, pp. 13).

2.3 Use of CS

There are numerous reasons why people use code-switching in their speech to accomplish varied functions in social interactions which can be grouped into three main motives, namely,

social, linguistic and psychological motivations (Shin, 2010). Malik (1994) classified ten communicative functions that code-switching serves for speakers (see Table 2). In the present study, these ten reasons are tested to see if they remain the same in the Thai working context or if the interviewees provide other motivations for using CS.

Table 2

10 reasons people use code-switching (adapted from Malik (1994))

No.	Reasons	Explanations
1	Lack of facility or looking for lexical compensation for equal translation (Hoffman, 1991)	When speakers do not know the terminology that matches their purposes, nor sometimes find the right word in another language right at the moment, code-switching is used in such situations (Azlan and Narasumanb, 2013).
2	Lack of registral competence	Having difficulty finding appropriate words in the target language
3	Mood of speaker	This happens especially with bilingual speakers, when the words in another language seem to take less effort and time to use at that particular moment (Choy, 2011).
4	Emphasis on a certain point	To make sure that the listeners focus on the particular issue
5	Habitual expressions	For example: greetings and apologies
6	Semantic significance	CS is sometimes used to convey a speaker's attitude, intention, and emotion when delivering linguistic and social information (Gal, 1979, as cited by Azlan and Narasuman, 2013).
7	To show identity with a group	CS is a signifier expressing that speakers belong to a particular group and share some traits with the group. "Code-switching carries a hidden prestige which is made explicit by attitudes", mentioned Peter Auer (2002, p. 221). With this in mind, a speaker who is able to apply code-switching during talk can be valued as wise and could receive positive feedback from the interlocutors or conversation partners.
8	To address a different audience	CS behavior normally occurs between speakers who share the same set of languages
9	Pragmatic reasons	For example: formality and location.
10	To attract attention	Malik (1994) explains that usually in printed media, in the case of Indian English newspapers, CS is used to attract attention from the readers.

3. Language, Identity and Ideology

3.1 Group Identity

Carol Myers-Scotton developed the model of Code-Switching motivation called the “markedness” model (1993) and described how each language in a multilingual community is associated with particular social roles and categories. She assumed in the process of code-switching that speakers must share an understanding of the social meanings of each available code. If this set of norms does not exist, interlocutors would lack comprehension in particular code choices (Nilep, 2006). This presumably means that people from the same group share the same code or language. When they talk to one another with their own language, they are likely to understand the whole sentence and successfully respond to the speaker’s intention.

Group identity refers not only to national perspectives, but also to the sense of belonging in an organization. Identity is seen in the ongoing interaction (Bucholtz and Hall, 2004) through habitual practice, which can be linked to language and how people communicate with each other in their speech community. Some theorists note that the structure of an organization shapes how people communicate inside their group, because each organization has its own norms and culture (Miller, 2015, pp. 82). Conversely, the communicative constitution of organization theorists look at internal communication from another perspective. They see communication processes constructed through interaction (Miller, 2015, pp. 83). Referring to an organization’s communication practices, Ten Thije (2016) explains that discursive intercultural is a common discourse structure in which interactants develop their own communication strategies when they cooperate for a longer period of time.

3.2 Semiotic Processes: Identity Construction through Interaction and Language

The “semiotic process” model proposed by Bucholtz and Hall (2004) explains that identities are produced through practice, indexicality, ideology, and performance. All four concepts will be illustrated one by one below.

Firstly, practice or social practice is a set of particular actions which individuals acquire through socialization and which connect them to the social dimension of cultural life. Social dimensions are associated with “symbolic capital” affecting the social and economic status of the speaker. In this study, social practice refers to the linguistic practice of applying Code-Switching within an otherwise general monolingual conversation.

Secondly, indexicality is juxtaposition, pointing to objects or events by means of co-occurrence or through some connection. Linguistic indexicality shows how language indexes social meaning or social category, e.g., gender, age hierarchy, and formality. An example provided by Bucholtz and Hall (2004) is the specific particles applied at the end of the sentence in Japanese grammar which define whether the speaker is female or male. In Thai grammar, sentence-final particles are used to refer to the gender of the speaker and to the speaker’s closeness to the interlocutor.

Thirdly, ideology reflects the speaker’s identity or how people think of someone’s culture in essentialist ways. It is a strong belief or attitude towards a series of practices in the society that create bias, especially when some actions are not similar to the “ideal” practices. In non-English speaking countries, especially in the Southeast Asia region, there is an ideal image of people who have foreign language competency. People who are able to speak foreign languages, in this case English, are often regarded as having higher socioeconomic status and education than those who cannot (Park, 2017). Since languages are increasingly associated with idealized situations and

signify the social status of speakers, multiple foreign language utterances allow people to stand out of the crowd and appear superior in their community. In this study, Thai speakers who use CS during talk are seen as either being blended into a specific group, attempting to have a professional appearance, or as having their language skills accepted or acknowledged by others. This can be related to Table 2, in the sense that group belongingness could be one of the reasons that might be found within this study.

Lastly, performance is a speech event in which the audience is explicitly invited to evaluate the identity of the performer through social collaboration (Bucholtz and Hall, 2004). Bauman (2011) also links performance with identity through the interplay between conversation partner(s):

“The notion of performance as artful, virtuosic display has gained ground in recent years as a vantage point on the situated and emergent fashioning of identity in interaction.” (p. 713)

This concept of “performativity” is that identity is something fluid which can change moment-to-moment according to the chosen words and actions of speakers in various contexts or situations. For example, the study of Mori (2003) demonstrated how three Japanese students switch their identity to English L2 learners through CS when talking to two American students in an informal conversation. Their conversation is mainly in Japanese, but they switched into English words when answering questions regarding cultures i.e., angel cake, movies, actors and actresses, in order to communicate clearly. Similarly, the two American students, as Japanese L2 learners, use Japanese for communication and switch to English words for further explanation. Therefore, their identity is swapped back and forth as native English speakers to language learners as well. These interactions with native Japanese and English speakers exhibit performativity implying

that identities are (re)produced, learned, and judged by others. Moreover, Bucholtz and Hall (2004) mention “stylization” or “highlighting or exaggerating of ideological associations”, which is relatable to the Thai context when speakers are seen as speaking English in exaggerated ways beyond the expected norms of standard English. Additionally, “denaturalization” is another process in the article by Bucholtz and Hall (2004) that is closely related to performativity and stylization. It is a process performing an identity far from the “realness” or perceived originality of that identity to emphasize its artificiality. In this study, we see denaturalization in the way Thai people pronounce English words within a sentence and exaggerate their facial expression as well as actions during the talk. These unnatural actions are likely to not be accepted by their conversation partners or the listeners.

Methodology

This research attempts to achieve an attitudinal analysis of employees at a Thai government organization. The data were provided by the employees of this organization through ethnographic interviews, in order to answer the research question: What are the attitudes of Thai employees of the Thailand Convention and Exhibition Bureau towards Code-Switching behavior within the organizational setting? This section contains information about the participants, methods of data collection, materials, and data analysis.

1. Participants

To respond to these research questions, interviewees were requested to join the thesis project because of their state of employment in the target Thai government agency and their personal experiences as well as opinions towards the use of CS in the working environment. Their statements on CS from Thai to English within a sentence reflect on how Thai employees in MICE business perceive English language and recognize some English words and technical terms when applied within their organization as mutual norms, signifying a group language aligning to the business language in MICE industry.

Information was collected from seven employees working at the Thailand Convention and Exhibition Bureau. Their positions in the organization range from executive level up to directorial level under five different departments. All informants are Thai citizens who graduated from a Thai university. Their ages varied from 26-47 years old. The first participant (P1) is a manager at the Northeastern regional office, in which she has contacts mainly with provincial governors, related government sectors and local associations from the Northeastern provinces in Thailand. The second participant (P2) is a director in the Exhibition department, where private companies and international organizations are key clients. The third participant (P3) is a senior

manager in the MICE Capabilities department. This department develops and organizes MICE certified training programs collaborating with overseas institutions and associations. The fourth informant (P4) is a manager from the same department as P2. The fifth informant (P5) is a manager in the Government & Corporate Affairs department, where the main contact persons work in other government sections e.g., Ministry of Foreign Affairs and Ministry of Tourism and Sports. The sixth informant (P6) is a senior executive from the same department where P3 works. The last participant (P7) is a director in the Mega Events and World Festivals department. The department bids for international events and festivals originating from abroad to be held in Thailand and requests other local Thai government sectors to support the process as these bidded mega events and festivals are expected to drive national economic growth and raise a city's or venue's capability on the world market. Even though their positions and departments are scattered within the organization and seem random, their diverse viewpoints and attitudes towards CS are relevant for the interview and data collection.

Table 3

Participants' professional position

Participants	Position	Department
P1	Manager	Northeastern Regional Office
P2	Director	Exhibition Department
P3	Senior Manager	MICE Capabilities Department
P4	Manager	Exhibition Department
P5	Manager	Government & Corporate Affair Department

P6	Senior Executive	MICE Capabilities Department
P7	Director	Mega Events & World Festivals Department

2. Data Collection and Procedure

2.1 Interview

An interview is an acceptable and reliable means to gather in-depth information which many researchers frequently use to conduct qualitative research. Due to the presence of both interviewer and interviewee, either face-to-face or on the phone, new issues or unclear statements are easily approached for further probing and clarification (Dörnyei, 2007, pp. 143-144). Moreover, interviewees may feel more comfortable to speak their mind rather than write it down or tick multiple choices. Accordingly, this method of data collection is employed to obtain rich data provided by the participants.

For this research, a qualitative method with semi-structured interviews was adopted to discover the participants' experiences and attitudes towards CS in their organizational settings. The semi-structured format with both open-ended questions and a few closed questions were prepared and followed. There were around eleven questions asked by the interviewer, which in this case is the researcher herself. The interview questions covered the employee's attitudes, opinions and practices towards CS both in general and in their organizational environment, for example: "How do you feel when you hear your colleagues mix English with Thai in the working environment?" and "Do you code-switch? If yes, why and in what situations? If no, why not?".

2.2 Procedure

Before the interview was conducted, an official informed consent form with cover letter and e-signature of the researcher and supervisor, along with draft interview questions, were sent to the president of TCEB requesting permission to interview their employees. After receiving the approval, the draft question list and consent form were distributed to potential participants, who represent a homogeneous sampling because they are from the same organization. The list of the participants was acquired with help from the Senior Vice President, with whom the researcher is in contact. Most of them replied with a positive response that they were willing to join the project and were available within the given interview timeframe. A few participants came from snowball sampling, as they were suggested by the interviewed participants. Prior to the interview date, several emails and a phone call were made to contact the participants, distribute consent forms, remind them of the interview date and time, ask if there were any questions or clarifications needed, and to test the online interview platform.

On the interview days, the interview was held for approximately 30-45 minutes via the online platform called “Microsoft Teams”. Originally, the questions were drafted in English, however, all informants asked to be interviewed in Thai because they would feel more comfortable and relaxed to talk in their native language, also because the conversation would flow more naturally. The researcher acted as the interviewer in every interview. At the beginning of the interview, the interviewer set the tone and built a rapport to help make the atmosphere relaxed by smiling and asking about other informal topics before leading to the actual questions, e.g., “How are you?”, “Where are you now? Do you work from home?”, “Is it difficult to not being able to work at the office?” and “What are you going to do next after the interview?”. Additionally, the interviewer encouraged the interviewees to open up and share their

perspectives either in Thai or using CS within a sentence, and also left some time for them to think for each question. This was followed by the content questions. The conversations were recorded and follow-up questions were added during the interview to gain more clarification and confirm the interviewer's comprehension. At the end of the interview, closing questions were asked to provide an opportunity for the interviewee to ask anything about the study or any last adds-on comments and feedback.

As the interviews were all video-recorded, the video clips were later transcribed in Thai and re-watched many times to fully understand the participants' answers and viewpoints. After the full Thai version of transcriptions were created, color-coding commenced to identify and gather useful and relevant information. The next step was translating the selected text into English, creating a table referring to the interview questions and filling the table with the selected text. At this stage, the data looked neat and clean, and was ready for analysis.

3. Materials

Microsoft Teams is an online platform for virtual meetings and a suitable tool for this research project. Due to the COVID-19 situation and pandemic measures in Thailand, it is too risky to meet in person. Consequently, a virtual interview through Microsoft Teams is one of the best options because the researcher is able to conduct the interview, observe participants' reactions and facial expressions, and also hear their voices, as if it were a face-to-face interview. Additionally, this online program is able to record meetings in video format. It also aids in reducing the complexity and number of involved tools; the researcher needs only one laptop and one program.

During the interview, field notes have been taken using pen and notebook. These were later transferred from a hard copy to Microsoft Word as a soft copy, in order to store the data better and longer.

Text translation from Thai to English was done by back-and-forth translation i.e., the process of translating an original text (in Thai) into another language (in English), and translating the result back into the original language to cross-check the validity and reliability, i.e., whether the translated text (in English) is correct and both versions contain similar meaning. After that, the document was also saved in the Google Drive for convenient use in the future and loss prevention.

4. Data Analysis

After listening to the interview clips several times, the recordings were transformed into textual form. Additional notes from field notes were also combined within the same Word-document, so that the information would be complete from all the information sources. The following phases were to find the useful information related to the interview questions in the transcriptions, color-code the information lines, and place the selected data in the table, in which the data were grouped and gathered depending on the sequential questions. Once the relevant data were identified and placed in the table, the text was translated to English for analysis.

To be able to answer the research questions, the data were compared among the answers of seven participants to see if there were any patterns: whether they gave similar answers or contradicted each other. To answer the first sub-question “In which contexts do they use Code-Switching in the workplace?”, the situations given by each informant were assembled and compared to detect any patterns in when the employees said they use CS. The data for another sub-question “To what extent do these Thai employees decide to use Code-Switching?” was

gathered to look at their reasons to code-switch, then grouped in each category and compared with reasons collected by Malik (1994), in order to test whether similar reasons could be found within this specific organizational setting. The results displayed the common reasons provided by the interviewees. For the research question “What are the attitudes of Thai employees of the Thailand Convention and Exhibition Bureau towards Code-Switching behavior within the organizational setting?”, the interviewees’ attitudes and views towards CS practices were filtered with respect to whether using CS affects their communication in a negative or positive way, or does not have any impact at all. The combined data were grouped, compared, and connected back to related theories and concepts of CS in a working atmosphere.

Results

This section presents the responses from the interviewees to all questions, and the data will be covered by moving through the interview questions one at a time. The actual interview questions and coded interview are included in Appendix C and Appendix D, respectively.

During the interview, eleven questions were asked to collect the attitudes and opinions of the participants. The first two questions were about their attitudes towards Code-Switching (CS) and people who use it in Thai society. None of the participants had a negative attitude towards CS. They agreed that it is normal to use transliterated (spelled and pronounced in their Thai versions) English words and to add English words into a Thai sentence. P5 expressed her opinion that CS can be embedded in any context; in personal life and working life. P3 gave a reason for this with respect to English exposure in Thai society:

“Because we [Thai people] receive a lot of western cultures, people tend to get familiar with using English words or phrases [seen and heard from the media]. So, I think it is normal to use Thai and English words mixing in a sentence or conversation nowadays.”

P1 added that English words can be used in conversation along with using regional dialects and standard Thai. She mentioned that:

“It’s like people from Northeastern or Southern Thailand – they do not speak standard Thai fluently. When they cannot think of the right words at that moment, they will spill out their dialect instead. It depends on how they grow up, for example, children that have been studying abroad compared with children from the remote areas coming to the city center.”

While the other participants have neutral feelings towards CS usage, P2 and P7 were quite positive and mentioned a few benefits when using CS.

“Some translated Thai words are better used in transliterated versions or rather use English words for the sake of mutual understanding because people will have the same terms of reference. Additionally, some Thai words, which literally translated from English, do not convey the exact same meaning as their English equivalents do. For

instance, economic impact or social impact – when it is translated to Thai, it sounds negative, which actually does not have to mean a negative effect all the time. It can mean positive impact, too.”

However, the participants emphasized that CS must be applied appropriately in the right time and at the right place, which depends on the type of audience or the message receiver. The code-switchers must realize when is the proper situation to use CS. P2 suggested that when talking or giving a presentation to people from a government agency, there must not be CS within a sentence: no English words mixed into the sentences.

The third question concerned interviewees’ attitudes towards CS in their organizational setting, specifically when their colleagues code-switch. Most of the participants agreed that it is fine to code-switch because technical terms are in English and the employees use it for better communication and mutual comprehension. P3 described how in the MICE⁷ industry, CS is often used because the special terms are in English, therefore, people in the industry are acquainted with the words and frequently use them with people from the same industry. She also explained the phenomenon from an outsider view in the context of when her team has a meeting with a team from other government organizations:

“We had a meeting with the management team from the Chamber of Commerce and Board of Trade in one province. After the meeting, we received a comment from one of the executives that he could not understand a thing when our representative was on the floor and gave a presentation in Thai mixing English words within each sentence. We weren’t aware of that as we thought he had obtained some English knowledge and it should be okay to CS. According to that comment, we realized that the type of the listener is important. We try to avoid using English words when we meet him or other people from the government sectors. We have to prepare ourselves and know whom we’re going to have a conversation with.”

P1 talked about the proper situation for using CS by stating that if employees use CS during a meeting as the technical terms are in English, it is understandable. However, every-day-

⁷ MICE is an abbreviation for Meetings, Incentives, Conventions/Congresses, and Exhibitions

vocabulary should not be applied in the working environment. She also provided an example: “Hey you แบบนี้มันไม่ appreciate เลย” (*transl.*: Hey you, it’s like you are not appreciating.) she found it too informal to use “Hey you” in the office. Another example from P5 was about using the pronouns “I” and “You” within a sentence. She suggested these not be used when in the working atmosphere as it is considered informal and inappropriate. By this, she meant addressing the interlocutors as “You” and addressing the speakers themselves as “I”. For example: “You I คิดว่า presentation ตัวนี้มันไม่สวย You ต้องลง more detail เรื่องการตลาดนะ” (*transl.*: You, I think the presentation does not look nice. You must add more details about marketing.). The pronouns “I” and “You” should be replaced with Thai pronouns according to the speakers’ position rank.

The fourth question asked interviewees to compare whether they would feel differently when hearing CS from people who have been abroad or have graduated from university overseas. All answers were similar. They do not feel any differences, rather understand the circumstances that would lead to Thai people living abroad using English more than Thai, while Thai people living in Thailand can mix English words in a conversation, too. P5 gave her reason that it is totally understandable that people who used to stay outside Thailand for a long time still have English on the tip of their tongue. Interviewees noticed that sometimes it is hard to express themselves in Thai and speakers may run out of the Thai words in the moment. Interviewees thought that when Thai people code-switch some English words, it is also acceptable because Thai society has a lot of contact with foreign cultures. Thai people use Tenglish⁸, transliterate English words into the Thai writing and speaking system, and attempt to practice English skills as much as they can. Moreover, P7 stated that although Thai people have never been abroad,

⁸ Thai English

there is always a mixture of English words in the curriculum in high school or university, or even in popular media e.g., songs, advertisements or soap operas, in which people are getting to know English words and how to use them. Therefore, anyone can use CS no matter where they come from or where they study. P6 explained that there are two main situations; one acceptable case is that a speaker uses CS to convey meaning and extract pure content out of the selected words. Another obvious case which is unacceptable is when a speaker tries to show off or act cool by switching from Thai to English every other word. She stated that it is a societal value that if one is able to speak English, that person will have a professional and superior look. Therefore, expressing oneself explicitly that the speaker is able to communicate in English is assumed to have a positive impact on the speaker. Yet, CS every other word within a sentence is considered as too much and inappropriate, especially when the speaker uses exaggerating English accents where it is not necessary or seems to be overacting when combining English words and switching from Thai to English back and forth. This is one of the points made by multiple interviewees.

The fifth question was related to the situations or patterns in which CS is appropriate to use. Most of the interviewees replied that the technical terms or specific terms (in English) are fine to use, however, the interlocutors are an important factor. P2 gave a remark that it is also significant to be aware of the situation and the audience type. If communicating in an unofficial situation or with younger generations, or internally with the team, it is okay to code-switch. Similar to the answer from P7, she also mentioned that if CS is applied among people from the same industry or field, it is acceptable and appropriate. P3 and P4 stated that the speaker should estimate the ability of the interlocutor whether they can receive information or messages in English. If they are not fluent or comfortable to use English, the speaker should use Thai words

instead. While P2 gave examples of the right situation to use CS, P5 provided a situation, in which CS should not be applied.

“In Thailand, there are formality levels of the language. Communicating in Thai with the elderly or someone we should pay respect is normal in a formal context. Therefore, if we have a meeting with the governor or somebody with a higher position, we must use Thai language, even the text written in the presentation.”

The sixth question was narrowed down to their colleagues from the same organization and their CS practices in working contexts. On the one hand, P1 and P5 answered that CS is rarely used because they talk to Thai clients and governors, with whom formal language is required. However, when communicating internally, they occasionally code-switch at the word level by using transliterated words or borrowed English words such as:

มาร์เก็ตติ้ง	/ma: kêt tîŋ/	means marketing
พรีเซนเทชัน	/p ^h ri: sɛn t ^h e: tɛ ^h ân/	means presentation
คอลแลป	/k ^h ɔ: lɛ:p/	means collab
อออกไนเซอร์	/ʔɔ: kɛ: náj sɨ:/	means organizer
โรดโชว์	/ró:t tɛ ^h ɔ:/	means roadshow

On the other hand, the rest insisted that they use CS frequently. They clarified that even though TCEB is a state enterprise or government agency, CS is used in many situations such as internal meetings, external meetings, and internal emails.

“...the technical terms are in English, so our business language is English. This means when we communicate with people from the same field, we normally use CS because Thai words may be indirect, complicated and lead to misunderstanding.”, P7 said.

Yet, they remarked that the use of CS depends on who they talk to. P4 explained that TCEB is one of the government sectors meaning that if they have a meeting with other government agencies, for example, the Office of the Public Sector Development Commission, the Budget

Bureau, or even local associations, they must use Thai for formality and respect. If TCEB deals with private sectors such as exhibition organizers, CS is applied because they know the terminology and some English terms are easier to understand than Thai words.

The next couple of questions focused on the participants – how they use CS and the frequency with which they use it. Half of the group uses CS at the workplace more than in daily life, while the other half use CS equally in both circumstances. The latter group use CS without realizing that they code-switch. Only P6 uses CS in general contexts more than in the working setting. She gave a reason that she should communicate in Thai correctly according to the office's culture and formality in Thailand.

“It's all about the appropriateness of talking to someone who is older and has a higher position than you. As I am in a subordinate level, I should know with whom and how much I should use CS. So, I feel comfortable to use CS with my friends or people I am close with.”

P1 uses CS to blend in with the group. She gave an example that when she was in a meeting and someone said “presentation” in English, she did not change that into a Thai translated word when it was her turn to talk. She was afraid to be perceived as strange or as an outsider. Normally, she uses Thai to communicate with both clients (e.g., governors, coordinators in government sections, employees from the Chamber of Commerce, and other associations) and with her boss and management team. Likewise, P5 communicates in pure Thai, no English words, with her contact persons from government organizations (e.g., Ministry of Foreign Affairs, Ministry of Tourism and Sports, and other Ministries.). However, she uses CS now and then with her teams and associations related to MICE industry such as TICA⁹ and TEA¹⁰. This seems to contradict what she answered earlier, but she makes it clear that she can code-switch as long as she is not in

⁹ TICA is an abbreviation for Thailand Incentive and Convention Association.

¹⁰ TEA is an abbreviation for Thai Exhibition Association.

contact with national or government institutions. Additionally, because of her responsibility, most of her contacts are from government organizations. Therefore, she rarely code-switches when she is on work duty. P6 also uses CS when contacting employees from bilingual-universities such as deans, directors, and professors, for whom she knows English is not an obstacle for communication. In contrast, P4 employed CS as transliteration when technical terms are needed for the sake of mutual understanding. She is uncertain when she uses Thai translated words instead of English technical terms, because the meaning might change and she has to give an explanation, which may take a long time to clarify during the conversation. Because English words and some English special terms have their own meaning, she prefers to use the original words in English in a sentence, especially when talking to experts from the same industry. P2, P3, and P7 also have similar answers to P4 that they all use CS as transliterated words and to communicate concisely amongst people in their field. P7 added that some English words match her emotion and feeling more than Thai words. For instance, “in a way” or “unfortunately” are difficult to use in Thai conversations and contexts, and also the Thai versions of those words are not able to express and match with the feeling she has. That is why she often code-switches.

The ninth question was intended to recap attitudes towards CS and explore the interviewees’ assumptions regarding the reasons why CS is used in the organization (See Table 4). None of them think that CS is a tool for showing off or to raise socio-economic status or education background, rather it contributes to better communication and creates mutual understanding during the conversation. They believe that a person who code-switches has the capability to communicate in English. In Table 4, we see that they use CS to show that the speakers belong to a group that has the obvious trait of using English words as their community language. Further, when they cannot think of the words in Thai at the moment, they

automatically switch to English for a replacement. Lastly, they decide whether or not to switch languages due to pragmatic reasons and audience type – with whom they can code-switch and in which situation it is appropriate to use.

Table 4

Reasons why Code-Switching is used in the Thailand Convention and Exhibition Bureau (TCEB)

Interviewees	Reasons						
	No equal translation	Difficulty to find appropriate words in the target language	Semantic Significance	Habitual expressions or fixed phrases	Show identity with a group	Pragmatic reasons; location, replacement for long translated words in Thai language, and transliteration	Address different audience: formality
P1	✓	✓			✓	✓	✓
P2		✓		✓	✓	✓	✓
P3	✓	✓			✓	✓	✓
P4		✓			✓	✓	✓
P5		✓			✓	✓	✓
P6		✓			✓	✓	✓
P7	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

In the second to last question, the participants were expected to come up with ten words that the people in MICE industry frequently use or hear. Most of the words they provided have Thai equivalents. They provided a mix of words and phrases used for general business words and industry-specific terminology. On the one hand, general words such as *knowledge*, *recheck*, *deadline*, and *media*, as well as words used in the organization e.g., *marketing*, *meeting room*, *budget*, and *presentation* were mentioned. On the other hand, specific or technical terms were

given, for example, *exhibitor, road show, trade show, organizer, and mega event*. Moreover, a few abbreviations were brought up, e.g., *MICE, KPI, FYI, DMC, and GDP*.

Table 5

List of frequent words that interviewees regularly hear or say within TCEB

General business words	Technical terms	Abbreviations
Present(ation), meeting room, collab(oration), marketing, policy, goal, join, branding, support, budget, team, campaign, agenda, database, local, memo, media, subsidy, strategic, schedule, recheck, overview, competency, deadline, script, speech, set-up, protocol, brand awareness, financial support, join hand, inter(nation), (management) board, Dear..., exactly, thank you, oh my god	Exhibition, incentive, visitor, exhibitor, road show, business forum, organizer, road map, trade show, mega event, festival	GDP, MICE, KPI, DMC, FYI

In the last question, the interviewees were asked about their personal data: year of birth, job position and department, and educational background (See Table 6). An interesting fact to know is all the interviewees are female with a wide range of age from 26 to 47. They all completed their Bachelor’s Degree in Thailand, and most of them already held a Master’s Degree in Thailand, too.

Table 6*Interviewees' Brief Personal Data*

Part.	Position	Department	Educational Background
P1	Manager	Northeastern Regional Office	B. A Liberal Arts (Major: French/ Minor: English) M. Ed. Education Management M. B.A.
P2	Director	Exhibition	B. B.A.
P3	Senior Manager	MICE Capabilities	B. A. Economics M. A. Labor Economics and HR Management
P4	Manager	Exhibition	B. B.A. M. B.A. Hotel and Tourism Management
P5	Manager	Government & Corporate Affairs	B. A. Political Sciences M. A. Liberal Arts (Women Studies)
P6	Senior Executive	MICE Capabilities	B. A. Communication Arts
P7	Director	Mega Events & World Festivals	B. A. Arts (Major: English/ Minor: French) M. A. Communication Arts

Discussion

In the collected data, four topics for discussion have emerged: (1) World Englishes in the Thai context (2) Ideology around CS, (3) Reasons to code-switch, and (4) Identity and Attitudes and will be discussed in this section. These four topics link the findings and framework that were laid out as a basis for this research above, in order to answer the main question and sub-questions: What are the attitudes of Thai employees of Thailand Convention and Exhibition Bureau towards Code-Switching behavior within the organizational setting? To what extent do these Thai employees decide to use Code-Switching? and In which contexts do they use Code-Switching in the workplace? Each topic will be presented under individual sub-headings.

World English in Thai Context

As Thailand is located in Kachru's outer circle (1985), English used within the nation has changed English's form in order to adapt it to the Thai language and facilitate users using English words more easily in a Thai sentence. In the interview transcripts, some English words were recognized to have an unusual form or to use unusual grammar (See Example 1).

Example 1

Thai sentence: “Hey you แบบนี้มันไม่ appreciate เลย”

Literal translation: Hey you like this it does not appreciate -

English translation: Hey you, it's like you're not appreciating.

A literal translation of “Hey you แบบนี้มันไม่ appreciate เลย” has no meaning in English, as it would be “Hey you, like this, it does not appreciate.” However, when this sentence is included in a Thai conversation, the Thai listener understands the meaning as “Hey you, it's like you're not appreciating.”. As “appreciate” is a verb in the above code-switched sentence, “it” functions as a

placeholder subject, in which no actor can be identified. Therefore, this sentence does not make any sense if we think of it as an English sentence. The feature of “appreciate”, a verb that needs a subject, then has been adapted to Thai syntax.

Another interesting example found in the interview data is shortened English words (see Example 2 and Example 3). A few interviewees mentioned that “การใช้ Code-switching ก็จะมีตั้งแต่การ present งาน การประชุม” (lit. transl.: *Using code-switching has from presenting work, meeting*) and “เราทำหลักสูตรการอบรมเป็นแบบ inter” (lit. transl.: *We make curriculum training in inter*). “Present” and “inter” in these sentences come from “giving a presentation”, and “international”, respectively. In Thai, there is a prefix “การ” (pronounced /ka:n/) that is placed before transitive verbs to create a gerund. In example 2, the speaker put the prefix “การ” in front of the verb “present” to mean “presenting”. In example 3, the word “inter” functions as an adjective. For the majority of Thai people, this word usually indicates that the noun it modifies involves the use of English language, which is not accurate because “international” in the standard English means “relating to two or more nations”. In other words, the word “inter” refers to an adjective “English” in most contexts for Thais. “Inter” refers to the nouns which involve the use of the English language.

Example 2

Thai sentence: “การใช้ Code-Switching ก็จะมี ตั้งแต่ การ present งาน การประชุม...”

Literal translation: Using Code-Switching has from presenting work meeting...

English translation: Code-Switching is used during a presentation, meeting, ...

Example 3

Thai sentence: “เรา ทำ หลักสูตร การอบรม เป็น แบบ inter”

Literal translation: We make curriculum training in type inter

English translation: We create an international training program (taught in English)

Again, the features of these shortened English words are modified, in order to fit into the target language and be easy to use. Therefore, even though the English words are used in an incorrect grammatic rule from the perspective of native English, people use Tenglish transforming the features of English words to communicate and understand the conversation. In this way, English is localized to the Thai context.

Code-Switching and Ideology

The organization’s communication practice is affected by three things: type of organization, the industry in which this organization is working, and interaction between the employees. These issues are the reasons why these employees must use Thai and why some English words are applicable. With respect to the researched organization, a government agency, Thai is a prerequisite language, and because Thai is a language using honorifics to mark hierarchical power, in terms of position and age, this should be considered when considering appropriateness and formality. Official reports and other written documents must be in Thai, including the content in the presentation. This happens also when an employee in a junior position talks to another employee with a higher position, i.e., at the directorial and management level, only formal Thai (no CS) must be used. These social rules exist when communicating both inside and outside the organization, especially when the interlocutors are from other government sectors. Hence, the employees in TCEB do communicate in pure Thai when talking to a person

with a higher position or who is older, and when being in an official and formal situation such as a meeting. CS can be employed when the situation is private such as communicating internally with the team or department.

Nonetheless, English words are also employed for needed technical terms and to replace some Thai words that are long and have complicated meanings. These interactions between the employees themselves and with people from the same industry form a discursive intercultural wherein the use of CS is a common practice. Additionally, the event business or exhibition industry, also known as MICE industry, use a lot of English technical terminology. There are several English terms with and without Thai translations that people in these domains use while working. On the one hand, some words e.g., *trade show* and *DMC*¹¹ have to remain in English, as the interviewees claimed that there are no equal translations in Thai. On the other hand, if the Thai translation is too long and does not sound smooth when putting it in a sentence (see Example 4 and 5), the employees prefer to switch into English words instead because the English words are shorter, have a precise meaning, and the employees are more familiar with the English words than with the versions in their mother tongue.

Example 4

Thai word: การรับรู้ต่อแบรนด์

Thai pronunciation: /ka:n ráp rú: tò: bàʔ rɛ:n/

English translation: brand awareness

¹¹ DMC is an abbreviation for Destination Management Company.

Example 5

Thai word: โครงสร้างพื้นฐาน

Thai pronunciation: /k^hroːŋ sâːŋ p^húːn t^hǎːn/

English translation: infrastructure

Reasons to code-switch

As presented in the theory section above, Malik (1994) gives reasons why CS exists. Table 7 repeats the whole list presented above in Table 2, but is ticked with respect to the collected data of this study. In this research, interviews confirmed seven out of Malik's ten motivations why people code-switch (see Table 7). The remaining three issues were unmatched with responses from the interviewees perhaps because Thailand considers English as a foreign language rather than as a second language or a native language. Those three reasons for CS, conveying the mood of the speaker, emphasizing a topic, and attracting attention from the interlocutors, are normally applied by bilinguals, native speakers or perhaps L2 speakers who can convey their thoughts and emotions in English, as well as use English as a communicative language in everyday life.

Table 7*Comparing interviewees' reasons for Code-Switching with reasons from Malik (1994)*

Reasons from Malik (1994)										
Lack of facility	Lack of registral competence	Mood of speaker	Emphasis on a certain point	Habitual expressions	Semantic significance	To show identity with a group	To address different audience	Pragmatic reasons: depending on a context of conversation or other factors	To attract attention	
✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓		

The most common reasons for CS usage that every interviewee brought up are (1) having difficulty finding appropriate words in the target language or lack of registral competence, (2) showing identity with a group, (3) addressing different audiences, and (4) pragmatic reasons. The linguistic features – Thai translation issues and familiarity with English words – illustrate several reasons why Thai employees decide to use CS. In what follows, the pragmatic reasons will be discussed together with addressing a different audience. After that, group identity and attitudes towards CS usage will be discussed.

The data revealed several pragmatic reasons for CS. One of the reasons that all interviewees provided is using CS based on “กาลเทศะ” occasion. *Kalatesa* “กาลเทศะ” (pronounced /ka: láthe: sàʔ/) is a term referring to suitable, polite or formal and appropriate, depending on the context in which a situation occurs (Pinhatai, 2005). *Kalatesa* guides how events and persons come together appropriately in time and space (Van Esterik, 2000). That is to say, formality in the Thai society connects with how a speaker addresses various types of audience. For example, when talking to people with the same or similar age, CS can be employed in the conversation

because CS is considered as an informal and unofficial language. In contrast, when having a meeting with someone who works for a government organization or is older than a speaker, CS is not allowed or discouraged from being used in this context as a few interviewees mentioned that it would be impolite and seen as not being prepared for the meeting. Interestingly, when talking to someone who is probably older than a speaker but works in a private company within the same industry as the speaker, then CS is fine to use. Therefore, it depends on when, where, and with whom you are communicating during working hours or chit chat in general. The location where CS occurs and the amount of code-switched words are also important. For example, in a situation of having an interpersonal conversation with one's boss, if there are Thai and English words mixing every other word in one sentence, the code-switcher is considered to be impolite and as not knowing the appropriate amount of English words to use when talking with someone in a higher position or with someone older than the speaker. Using CS in every other word is seen as too much and too often in one conversation. If writing a report for the head of department, the content should be in pure Thai. However, if it is an internal email communicating within a team, some English words are allowed for the purpose of clarification or creating mutual understanding. Other pragmatic reasons for CS are a replacement for long translated words in Thai language, and transliteration, i.e., a pronouncing a borrowed word from English with Thai phonology (See Example 6, 7, and 8).

Example 6: Replacement

English word: exhibition

Thai pronunciation: /ʔèk síʔ bìʔ te^hân/

Thai translation: งานแสดงสินค้า

Thai pronunciation: / ɲa:n sà de:ŋ sĭn k^há/

Example 7: Transliteration

English word: collab

English pronunciation: /kə'læb/

Thai pronunciation: /k^hɔː lɛ̂:p/

Example 8: Transliteration

English word: deadline

English pronunciation: /dedlam/

Thai pronunciation: /dè:t laj/

While native English speakers pronounce “exhibition” as /ɛksɪ'biʃən/, Thai people pronounce it as /ʔèk síʔ biʔ tɛ̂hân/.¹² The word is stressed on the first and last syllable rather than stressing only one syllable before “-tion” like in standard English. More examples are: “collab” from collaboration, which is pronounced / k^hɔː lɛ̂:p/ in a Thai accent, whereas the standard English pronounces /kə'læb/, and /dè:t laj/ in Thai for the word “deadline” in English.

Identity and Attitudes

Along with multiple linguistic reasons, it is also valuable to look at two sociocultural reasons for applying CS: group identity and negative attitudes towards CS. The interviewees talked about CS usage in terms of belongingness in the organization. CS has a strong relation with group identity for the following reasons.

First, if a speaker and their interlocutor do not share the same language, in this case English, the communication fails because the recipient does not understand the meaning of the

¹² The diacritics on vowels are tone markers, not stress markers.

specific English term. In other words, if both sides are from the same group, they are likely to recognize the terminology and use it. Thus, the speaker needs to make sure that the conversation partner knows the English terms, belongs to the same group (organization or industry), and has a certain level of English language capability for communication.

Second, a code-switcher wants to blend into a group by using the English terms. One interviewee noted that when people code-switch in a sentence with her, she will use CS as well during her turn. It can be concluded that she does not want to be different in the group as it would look awkward to be the only person in the round speaking Thai words, while others use English terms:

“When someone says “presentation”, I don’t interrupt them or change it during my turn and say the word in Thai “การนำเสนอ”. It sounds awkward, when I don’t code-switch, while others do.”, said P1.

Attitudes towards CS from previous research have been shown to be negative because it interrupts the dominant language standardization and ruins the image of using native language as a symbol of national identity (Milroy, 1999). Also, the use of CS theoretically is claimed to pose a potential risk of degrading a speaker’s own linguistic performance in both the native language and target language (Bhatia and Ritchie, 2004). However, the results gathered from the interviewees in this study showed no sign of negative opinions about CS. There were very strong positive views on CS usage. For example, many interviewees said that using CS can reduce time to communicate within a conversation because they can use only one English word and do not have to explain further or say long and complicated words in Thai. Another interviewee stated that she switches to English words because English words have the exact meaning she wants to express. All of the interviewees view CS as an assistive communicative tool; some even encourage other people to use English more in daily life. Additionally, the interviewees did not

think using CS always implies that that person wants to show off their language skills or that they have high education because all students take an English course in their curriculum at an early age. Rather, mixing English words in a sentence helps communication be clearer and have more precise meaning. The only issue of concern is exaggerating accents or facial expressions. If there is a sign of either overacting or unusual pronunciation of English words, this is when the listeners hold a negative attitude towards code-switchers.

In addition, the responses from the interviewees display their English competence and ideologies towards Thai speakers codes-witching between English and Thai. In general, Thai people code-switch at the word level and use transliterated words with a Thai accent (Thai English), consequently, it is unclear how competent they are in CS. It cannot be claimed that Thai people who code-switch really do have good English proficiency and communicate well in pure English. All interviewees in this study believe that code-switchers are able to communicate in English if they have to, although it is hard to say whether or not speakers have the language competence to actually speak completely in English. One interviewee explained that “If they (code-switchers) do not know English or know the meaning of chosen English words, how can they put those English words in the sentence?”. The interviewees seem not to evaluate the ability of the speakers, rather they focus on the meaning of the sentence and overall. If the speaker can convey the meaning and their intention to their interlocutor, it is seen as successful communication.

Conclusion and Future Research

This thesis focuses on CS in Thai organizational settings with the case study of a Thai government agency and the interviewees' experiences as well as opinions on linguistic phenomena regarding social practices. In this last section, the research questions will be answered and conclusions will be drawn. After that, limitations and directions for further research will be mentioned.

1. Conclusion

The main research question was: What are the attitudes of Thai employees of the Thailand Convention and Exhibition Bureau towards Code-Switching behavior within the organizational setting? The results show that applying CS within a sentence is perceived as normal. Switching between Thai and English words is a general phenomenon often used and heard in the organization and in daily life. Although the particular organization studied here is a government enterprise and Thai is the official language, the interviewees code-switch some technical terms into English when talking internally to the team and externally with some clients. Many interviewees expressed positive attitudes towards CS and pointed out the benefits when code-switching, rather than having negative attitudes or emphasizing that code-switchers want to show off their skills and high socioeconomic status or education.

The first sub-question regarded the reasons why people use CS, which are identified and classified according to the framework adapted mainly from Malik (1994). The findings confirmed seven out of the ten situations identified by Malik trigger the CS occurrences in the Thai organizational context. All seven of these situations are related to the aspects of linguistic issues and social identity. Those reasons were lack of equal translation, difficulty finding words, semantic significance, habitual expressions, group identity, addressing different audiences, and

pragmatic reasons. The data revealed that Thai employees use CS for clear communication, to create mutual understanding between speakers and interlocutors, to show group membership, and to pay respect to their conversation partners.

The last sub-question was about the contexts or situations in which the Thai employees use CS. All of the interviewees mentioned the appropriateness of when to code-switch and the amount of CS. In Thailand, we call it “Kalatesa” or the rules on how people should act and interact in particular contexts in society. As Thai society is very hierarchical, age and (job) position of the interlocutors are very important factors to take into account when having a formal conversation. Having a conversation in pure Thai with the ones who a speaker should pay respect to is considered as polite, formal practice and is the norm in Thai communities. If talking to someone who is older or has a higher position than a speaker, one should not regularly switch between Thai and English or add English words in a sentence at all. Additionally, the type of organization is another factor to consider when considering whether to code-switch. If talking to someone from a private organization, applying CS within a sentence does not count as impolite as much as talking with someone from government sectors, e.g., ministries, local administrative organizations, and other government enterprises.

Moreover, the answers and examples given by the interviewees show that the use of CS in Thai contexts displays a localized variation of English (World Englishes) in which speakers adapt its linguistic form and pronunciation to the target language community. An example of this is mixing Thai words with English words, i.e., “*นํา*” + verb becomes noun, such as *นํา*present to mean “presentation”, shortening words (e.g., from international to “inter”), and pronouncing words in Thai English, such as /ʔèk síʔ biʔ tɛ^hân/ with stress on the third syllable for “exhibition”.

2. Future Research

Due to time constraints, the present research was undertaken on a small scale as a qualitative research project. Seven employees as representatives from different departments were interviewed in a single organization. Therefore, the results cannot be generalized to the whole organization or to other government organizations with respect to people's attitudes towards CS. Yet, the outcomes of this show a clear tendency in how Thai employees perceive and use CS within their conversations. Therefore, the recommendation for future research is to conduct a mixed methods approach for a couple reasons. First, the mixed method approach can improve the data validity because this method enhances the accuracy of a measure as it "brings out the best of both paradigms" (Dörnyei, 2007, pp. 45) and could confirm the results with triangulation. The consequences of such a study would demonstrate consistency and would make the findings more likely to be generalizable. Second, this approach would reach more participants and generate multiple types of data (Dörnyei, 2007, pp. 44-46) because quantitative data is normally collected with a large number of participants, while qualitative data is obtained to analyze the subjective attitudes and experiences of a small group. Other suggestions for further investigations are to focus on the age of the participants as it would be interesting to see this phenomenon across generations. This may contribute to different points of view and possibly provide additional reasons why people code-switch. Finally, it would be good to conduct the study with other populations such as Thai government organizations that do not have contact with international organizations, as it may generate a clearer picture of what it might mean to use "pure Thai" in the workplace.

References

- Auer, P. (2002). *Code-switching in conversation: language, interaction, and identity*. London:Rouledges, J. (2000). *An Introduction to Sociolinguistics* (2nd ed.). Wellington: Longman.
- Azlan, N. M. N. I. & Narasumanb, S. (2013). The role of code-switching as a communicative tool in an ESL teacher education classroom. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 90 (2013): pp. 458-467.
- Backus, A., Gorter, D., Knapp, K., Schjerve-Rindler, R., Swanenberg, J., Ten Thije, J.D., & Vetter, E. (2013). Inclusive multilingualism: concept, modes and implications. *European Journal of Applied Linguistics*, 2.
- Bauman, R. (2011). Commentary: Foundations in performance. *Journal of Sociolinguistics*, 15(5), pp. 707-720.
- Bautista, M. L. S., & Gonzalez, A. B. (2006). Southeast Asian Englishes. *The handbook of world Englishes*, pp. 130-144.
- Bhatia, T. K., & Ritchie, W. C. (2004). Social and Psychological Factors in Language Mixing. In W. C. Ritchie and T. K. Bhatia (eds.), *Handbook of Bilingualism*. Blackwell Publishing, pp. 336-352.
- Boonkongaen, N. (1999). *The mixing of English in Thai and language attitudes of different occupational classes*. Doctoral dissertation, Chulalongkorn University.
<http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/12828>

- Bucholtz, M., & Hall, K. (2004). Language and identity. *A companion to linguistic anthropology*, 1, pp. 369-394.
- Chamcharatsri, P. B. (2013). Perception of Thai English. *Journal of English as an International Language*, 8(1), pp. 21-36.
- Choy, W. F. (2011). Functions and reasons for code-switching on Facebook by UTAR English-Mandarin Chinese bilingual undergraduates (Master's dissertation, UTAR). Retrieved on Jan 13, 2021 from <http://eprints.utar.edu.my/263/1/EL-2011-0803813-1.pdf>.
- Chutisilp, P. (1984). A sociolinguistic study of an additional language: English in Thailand. Unpublished doctoral dissertation, University of Illinois.
- Crystal, D. (2000). Emerging Englishes. *English Teaching Professional*, 14, pp. 3-6.
- Dörnyei, Z. (2007). *Research methods in applied linguistics: quantitative, qualitative, and mixed methodologies*. Oxford, United Kingdom: Oxford University Press.
- Foley, C., Schlenker, K., Edwards, D., & Lewis-Smith, L. (2013). Determining business event legacies beyond the tourism spend: An Australian case study approach. *Event Management*, 17(3), pp. 311-322.
- Grosjean, F. (1982). *Life with two languages. An introduction to bilingualism*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Hoffman, C. (1991). *An Introduction to bilingualism*. London: Longman.
- Kachru, B. B. (1985). Standards, codification and sociolinguistic realism: The English language in the outer circle. In R. Quirk, & H. G. Widdowson (Eds.), *English in the world:*

- Teaching and learning the language and literatures. Cambridge, UK: Cambridge University Press, pp. 11-30.
- Kachru, B. B. (1998). English as an Asian language. *Links & letters*, pp. 89-108.
- Kachru, B. B., & Smith, L. E. (1985). Editorial. *World Englishes*, 4(2), 209-211.
- Kachru, B.B. (1988). The spread of English and sacred linguistic cows. See Lowenberg 1988, pp. 207-228.
- Kang, C., & Lust, B. (2019). Code-switching does not predict Executive Function performance in proficient bilingual children: Bilingualism does. *Bilingualism*, 22(2), pp. 366-382.
- Kaur A., Young D. & Kirkpatrick R. (2016). English education policy in Thailand: why the poor results?. In: Kirkpatrick R. (eds). *English Language Education Policy in Asia. Language Policy*, vol 11. Springer, Cham.
- Kim, E. (2006). Reasons and motivations for code-mixing and code-switching. *Issues in EFL*, 4(1), pp. 43-61.
- Kongkerd, W. (2015). Code switching and code mixing in Facebook conversations in English among Thai users. *Executive Journal*, 35(1), pp. 126-132.
- Kruatrachue, F. (1960). Thai and English: A comparative study of phonology for pedagogical applications. Doctoral dissertation, Indiana University.
- Lam, W. S. E. (2004). Second language socialization in a bilingual chat room: Global and local considerations. *Language Learning & Technology*, 8(3), pp. 44-65.
- Malik, L. (1994). *Sociolinguistics: A Study of Code-switching*. New Delhi: Anmol.

- Martin-Jones, M. (1995). Code-switching in the classroom: Two decades of research. One speaker, two languages: Cross-disciplinary perspectives on code-switching, pp. 90-111.
- Miller, K. (2015). *Organizational communication: approaches and processes* (7th ed.). Cengage Learning.
- Milroy, J. (1999). The consequences of standardisation in descriptive linguistics. In T. Bex and R. Watts (eds), *Standard English: The widening debate*. London: Routledge.
- Ministry of Education. (2008). *The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. The Ministry of Education, Thailand. Retrieved on April 13, 2021 from http://academic.obec.go.th/images/document/1525235513_d_1.pdf.
- Myers-Scotton, C. (1993). *Social motivations for codeswitching. Evidence from Africa*. Oxford: Clarendon Press.
- Nguyen, T. (2015) *Code Switching: A sociolinguistic perspective*. Hamburg: Anchor Academic Publishing.
- Nilep, C. (2006). "Code switching" in sociocultural linguistics. *Colorado research in linguistics*, p. 19.
- Paige, R. M., Jorstad, H., Siaya, L., Klein, F., & Colby, J. (2000). *Culture learning in language education: A review of the literature*. Unpublished doctoral dissertation. Minnesota University, Minneapolis, MN.
- Park, J. S. Y. (2017). Class, competence, and language ideology: Beyond Korean Englishes. In *Korean Englishes in transnational contexts*. Palgrave Macmillan, Cham, pp. 53-72.

- Platt, J., Weber, H., & Ho, M. L. (1984). *The New Englishes*. London: Routledge and Kegan Paul.
- Renard, R. D. (2006). Creating the other requires defining Thainess against which the other can exist: early-twentieth century definitions. *Southeast Asian Studies*, 44(3), pp. 295-330.
- Sangprem, M. N. (2015). *Teacher's code switching and its perception among Thai teachers and Thai students in an intensive English program* (Doctoral Dissertation, Thammasat University).
- Shafie, L. A., & Nayan, S. (2013). Languages, code-switching practice and primary functions of Facebook among university students. *Study in English Language Teaching*, 1(1), pp. 187-199.
- Shin, Y. (2010). The functions of Code-switching in a Korean Sunday School. *Heritage Language Journal* 7(1), pp. 91-116.
- Skiba, R. (1997). Code Switching as a Countenance of Language Interference. *The Internet TESL Journal*, 3 (10). Retrieved on Jan 13, 2021 from <http://iteslj.org/Articles/Skiba-CodeSwitching.html>.
- Sraphothong, P. (2011). *Code-switching behaviours of Cathay Pacific Airways (CPA) flight attendants on duty*. Master's dissertation, Silpakorn University.
<http://www.sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/12907>
- Supametaporn, P. (2005). Letter to the editor. *Health Care for Women International*, 26(5), pp. 458-459, DOI: 10.1080/07399330590951197

- Ten Thije, J. D. (2016). Intercultural communication. In Ludwig Jäger, Werner Holly, Peter Krapp & Samuel Weber (eds.) *Sprach – Kultur – Kommunikation / Language – Culture – Communication. Ein internationales Handbuch zu Linguistik als Kulturwissenschaft. An International Handbook of Linguistics as Cultural Study.* Mouton de Gruyter, pp. 581-591.
- Thailand Convention and Exhibition Bureau. (2020). TCEB History. Annual Report 2019. Retrieved on February 15, 2021 from https://www.businesseventsthailand.com/uploads/press_media/file/200615-file-Pxxa32sNo.pdf
- Thailand Convention and Exhibition Bureau. (2017). Introduction to MICE industry [PowerPoint slides]. Retrieved on March 15, 2021 from http://www.micecapabilities.com/mice/uploads/attachments/Introduction_to_MICE_2560.pdf
- Trakulkasemsuk, W. (2012). Thai English. *English in Southeast Asia: Features, policy and language in use*, pp. 101-111.
- Van Esterik, P. (2000). *Materializing Thailand.* Oxford: Berg.
- Watkhaolarm, P. (2005). Think in Thai, write in English: Thainess in Thai English literature. *World Englishes*, 24(2), pp. 145-158.
- Yiumkhamnuan, C. (2010). The Implication for English-Thai Mixing and Possibility of Internet Chat Rooms as Alternative Learning Environments. *Journal of Humanities and Social Sciences*, 6(2), pp. 21-46. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/eJHUSO/article/view/85798/68240>

Appendices

Appendix A: Information letter

Universiteit Utrecht

Thailand Convention and Exhibition Bureau
Siam Piwat Tower Building, 25 & 26 floor, unit A2, B1 & B2
989 Rama 1 Road,
Pathumwan, Bangkok 10330
Thailand

4 February 2021

Subject: Permission to interview your employees for Master thesis

Attachments: (1) Information about participation
(2) Interview questions

Dear Mr. Chiruit Isarangkun Na Ayuthaya,
President of Thailand Convention & Exhibition Bureau

My name is Chutimon Somboonkitchai, a Master's student from Intercultural Communication Program at Utrecht University in the Netherlands. The research I wish to conduct for my Master's dissertation which associates with employee's attitudes and values towards Code-Switching (Thai/English) within Thai government organization. The title is called "The power of code-switching in the workplace: case study of Thai business event organization". This project will be conducted under the supervision of Assoc. Prof. Dr. Deborah Cole from Faculty of Humanities at Utrecht University.

As I am in the process of gathering data through the ethnography interview, I hereby humbly ask your permission for an opportunity to interview seven (7) of your employees from 3-12 February 2021 via Microsoft Teams, in the sake of my thesis' informants. I believe they will provide a useful information I need according to my thesis topic. Consent forms and questions will be distributed to the interviewees. The interview will be held in English around 30 minutes. Thai questions will be asked if the interviewees are not comfortable in English interview. I have enclosed more information about project's participation and the draft interview questions.

I look forward to our collaboration for this project.

Sincerely,

Ms. Chutimon Somboonkitchai
(Master's student at Utrecht University)

Assoc. Prof. Dr. Deborah Cole
(Supervisor)

Information about participation in

Master's thesis of Intercultural Communication Program
entitled "The power of code-switching in the workplace: case study of
Thai business event organization"

This is a data collecting part for the thesis of Ms. Chutimon Somboonkitchai, a master's student at Utrecht University in the Netherlands. The student must complete this course, in order to gain full credits and accomplish the degree. In this research, the contents will be associated with employee's attitudes and values towards Code-Switching (Thai/English) within Thai government organization. Ms. Chutimon has specified the participants to be the employees from Thailand Convention and Exhibition Bureau as it will be the case study of this research. More details and consent form will be provided to the interviewees (employees) before the interview.

Due to the pandemic (COVID-19), the interview will be conducted online via Microsoft Teams and take 30 minutes. The questions will be asked in English, however, if any participants have uncomfortable feeling about it and would like to change, the interview will be done in Thai. In this case, all the collected data will be translated in the thesis. If an interviewee wishes to withdraw from the process, s/he has the right to stop the interview and inform the researcher any time. During the interview, the conversation will be recorded for further analysis and process. For your concern, the researcher ensures complete anonymity, the personal data of interviewees will not be publicized in the thesis, and the video recording is for the study purpose only.

These data are given a code that can only be traced back to the participant with a key. This means that the research data are encrypted. We are obliged to store the encrypted research data for at least 10 years. The data will be stored and kept on a server secured by Utrecht University. The encrypted research data may be shared with and/or reused by other scientists, possibly to answer other research questions. The key that can be used to trace encrypted data back to a participant personally will be destroyed as soon as possible.

If the participants have additional questions or would like to obtain further information, feel free to contact the Chutimon Somboonkitchai at c.somboonkitchai@students.uu.nl and +66(0)81-845-1487.

Interview Questions (Draft)

1. What do you think about code-switching in general?
2. What are your attitudes toward Thai people who code-switch?
3. What are your attitudes toward your colleagues who code-switch?
4. Would you feel differently if the people who code-switch are those who exposed themselves to English-speaking countries for some time?
5. How do you feel when you hear Thai people mix English with Thai in working environment?
6. Is it appropriate for Thai people to code-switch? If yes, why and in what situations? If no, why and in what situations?
7. How often and in what situations do employees in TCEB use Code-Switching, normally?
8. What do you think are the reasons Thai people code-switch? Explain.
9. Do you think code-switching is also a way to "showing off"? Explain.
10. Do you think the use of code-switching can tell something about the person who is doing it, like social status, socio-economic status, and educational background? Explain.
11. Do you think some people code-switch to gain acceptance from others? Explain.
12. Do you think code-switching can make a person look more professional and educated? Explain.
13. Do you code-switch? If yes, why and in what situations? If no, why?
14. If you do code-switch, with whom do you code-switch? Do you code-switch with everybody or do you choose to code-switch with some people and not to code-switch with others? Why? Explain and give examples.
15. How often do you code-switch?

Appendix B: Declaration of consent

Universiteit Utrecht

DECLARATION OF CONSENT for participation in:

Master's thesis of Intercultural Communication Program
entitled "The power of code-switching in the workplace: case study of Thai business event organization"

I confirm:

- that I have been satisfactorily informed about the study via the information letter;
- that I have been given the opportunity to ask questions about the study and that any questions I may have asked have been satisfactorily answered;
- that I am voluntarily participating.

I agree that:

- the data collected will be obtained for scientific purposes and retained as stated in the information letter;
- the collected, encrypted research data may be shared with and/or reused by other scientists, possibly to answer other research questions;
- video and/or audio recordings may also be made for scientific purposes.
(See the box below for the sharing and reuse of this data.)

I understand that:

- I have the right to withdraw my consent for the use of data, as stated in the information letter.

Name participant: _____ Date of birth: ___/___/___ (dd/mm/yyyy)

Signature: _____ Date, place: ___/___/___, _____

Declaration on data reuse to be completed after the data collection has taken place
(please tick the appropriate boxes and sign at the bottom):

(1) Do you agree that the collected audio and video recordings, which are not anonymous, can be shared with other researchers for research purposes?

Yes, I agree. No, I do not agree.

(2) Sometimes, image and/or audio recordings are also shown in scientific lectures or lessons. Do you agree that the audio and/or video recordings created can be used for these purposes?

Yes, I agree. No, I do not agree.

Signature: _____

To be completed by the researcher with ultimate responsibility:

I declare that I have explained to the above person what participation involves.

Name: _____

Date: ___/___/___ (dd/mm/yyyy)

Signature: _____

Appendix C: Actual Interview questions

1. What do you think of using Code-Switching mixing Thai and English within a conversation in general?
2. What are your opinions towards a situation when people in the society use CS? Do you think the use of code-switching can tell something about the person who is doing it, like social status, socio-economic status, and educational background?
3. How do you feel when you hear your colleagues mix English with Thai in the working environment?"
4. Would you feel differently if the people who code-switch are those who exposed themselves to English-speaking countries for some time?
5. Is it appropriate for Thai people to code-switch? If yes, why and in what situations? If no, why and in what situations?
6. How often and in what situations do employees in TCEB use Code-Switching?
7. Do you code-switch? If yes, why and in what situations? If no, why not? Do you code-switch with everybody or do you choose to code-switch with some people and not to with others? Why? Explain and give examples.
8. Where do you code-switch more: in personal life or working life?
9. What do you think are the reasons employees in TCEB code-switch?
10. Please provide 10 words that you often use or hear within the organization
11. Personal data: education, year of birth, and job position

Appendix D: Coded Interview in English

1. What do you think of using Code-Switching mixing Thai and English within a conversation in general?

P1	I feel impartial to it. It's like people from Northeastern or Southern of Thailand that they do not speak standard Thai fluently. When they cannot think of the right words at that moment, they will spill out their dialect instead. It depends on how they grow up, for example, children that have been studying abroad comparing with children from the remote areas coming to the city center. They may want to explain something, but run out of the words in the target language, so they end up with using their familiar language.
P2	CS helps the conversation partners understand the true meaning of the certain words. It also sounds smooth when using within a sentence. Sometimes, the translated words in Thai language are quite long. Therefore, I think CS from time to time helps with the non-complexed meaning and creates mutual understanding, especially when communicating with new or younger generations. CS helps the interlocutors understand the messages easier. I don't take on any sides whether CS is good or bad. I think it is normal to do so, but have to be cautious when and where to use, as well as who you are going to communicate with.
P3	Because we (Thai people) receive a lot of western cultures, people tend to get familiar to use English words or phrases. Consequently, I think it is normal to use Thai and English words mixing in a sentence or conversation. However, before CS, we have to know our audience. For example, if we talk to a person who is not comfortable or has little knowledge to talk in English, we should try to avoid CS.
P4	I don't feel indifferent to it and CS is normally used nowadays within a conversation. It's rude or awkward to code-switch, but have to do it at the right place, right time, and right people.
P5	It is not odd to use either in daily life or even in the working setting. Mostly, people use it as transliteration.

P6	CS is normal because it is embedded in any contexts and conversations.
P7	Some translated Thai words are better used as transliteration or rather use English words for the sake of mutual understanding because people will have the same term of references. Additionally, some Thai words, which literally translated from English, do not convey the exact same meaning as their English equivalents do. For instance, “economic impact” (ผลกระทบทางเศรษฐกิจ) or “social impact” (ผลกระทบทางสังคม) – when it is translated to Thai, the word “impact” (ผลกระทบ) sounds negative, which actually it does not have only a negative effect. It can transfer a positive image, too. Next example that I can think of is the word “facilitate”. In the context that we use, facilitate means simplifying the process by our side offers some partial assistance within a process and the other side still carries on the tasks in the process. However, in Thai translation “อำนวยความสะดวก” (making something convenient), it means our side has to do everything for the other party. Another word that I use often is “festival”. Thai people are likely to use this word in the traditional perspective e.g., Songkran festival (water festival in Thai’s New Year). Using CS as transliteration transfers the intended meaning faster than using Thai translated version. But all in all, the CS usage depends on the appropriate situations and audience type.

2. What are your opinions towards a situation when people in the society use CS?

P1	When some people have difficulty to find the right word in Thai or perhaps want to practice English skill, I understand these situations. But there are also some other groups who want to show off their skills and perform CS with exaggerated accent or behavior. My first thought when hearing these people use CS is “What for? Why don’t they use Thai language?”.
P2	It depends on the place and time that CS is applied. If working in a government organization, when giving a presentation, I personally think that the official language (Thai) must be employed, no mixture of English words.
P3	The target audience is important. If a speaker uses within their group, I feel indifferent. It’s not strange

	because they know the codes and get used to communicate with English and Thai in a conversation.
P4	<p>It is wrong to code-switch, if the chosen words are easy for the conversation partner to understand.</p> <p>If you asked me whether I have ever once had a negative perspective towards those people who code-switches, I would answer I used to but not a prejudice or anything like that. It's just that sometimes Thai words are also available. They don't have to use several words in English.</p>
P5	It is not a strange practice that Thai people use CS.
P6	It depends on situations. If CS is applied in order to transfer correct meaning or extract original content of the words, it is appropriate to use.
P7	It is conditional on the way a code-switcher speaks and the situation that CS is used. If it is in the working environment, I think it is not odd. Actually, in the everyday context is also fine to use. The words that people code-switch are normally commonly known such as sorry and thank you.

3. What are your attitudes toward your colleagues who code-switch?

P1	<p>Supposed we have a meeting, and someone code-switches by transliterating English words and mixing it within a sentence. This circumstance is comprehensible because mostly there are technical terms used or words that are widely used within the organization. It is not something like “Hey you แบบนี้นั้นไม่ appreciate เลย” (Hey you, it's like you are not appreciate things.). This to me considered as exaggerating the manner.</p>
P2	<p>I feel like CS is a normal practice in the society and organization, however, as I mentioned before, it depends on the proper occasion. If we are going to give a presentation in front of the governor or people from other government agencies, it is an</p>

	<p>official occasion and therefore the whole conversation should be in Thai. CS could also be employed but better not use it in the first place. Personally, it is fine to use CS, but considering where to use and how often CS is used in one sentence are important. Due to my experience, I haven't met anyone who uses CS too often yet.</p>
P3	<p>I feel neutral when hearing colleagues and other people use CS. In fact, in the MICE industry, people frequently use CS and use it a lot, perhaps because they use English to contact with clients or experts every day, so they might be familiar with English words and use it with Thai people. I experienced some comments from an outsider view. At that time, we had a meeting with the management from Chamber of Commerce and Board of Trade in one province. After the meeting, we received a comment from him that he could not understand a thing when our representative was on the floor and gave a presentation in Thai mixing English words within each sentence. We didn't aware of that as we thought he would obtain some English knowledge and it should be okay to CS. According to that comment, we realized that type of the listener is important. We tried to avoid to use English words when we meet him or other people from the government sectors. We have to prepare ourselves and know whom we're going to have a conversation with.</p>
P4	<p>If communicating within a team or department, I feel neutral. I don't have negative feeling towards CS because we are in the same organization, same team. We know the technical terms and other English words that the team use. I don't have any problems to communicate or hear CS.</p>
P5	<p>I am okay with it. I don't have a particular feeling about it. Normally, we use CS in word level in the organization. We don't code-switch in a long phrase. We use it for better and more concise communication, and do not seek any attentions from the conversation partners, nor show off language proficiency.</p>
P6	<p>It is okay to use and my feeling is neutral. Mostly, we code-switch in word level, especially in my department. I don't get to use English that much in the long conversation, except when I go to the events and talk to the clients from overseas.</p>

P7	It is okay to use because we are in the same industry, same group. We normally use the common words or the technical terms that people in the industry know, so that the time spending in the communication is less and the meaning is transferred precisely.
----	---

4. Would you feel differently if the people who code-switch are those who exposed themselves to English-speaking countries for some time?

P1	For Thai people who live in Thailand, I may have some thoughts of why they have to use one English word and another in Thai. I don't know their purpose of using it in general normal life. Why don't they speak Thai? But if I know that person has grown up abroad since they were young and just comes back to Thailand, it is understandable that their native language (Thai) is weak and they need some practices. So, I try to understand the case. Just so you know that I am not a kind of person who likes to criticize things or overanalyzes issues.
P2	I don't feel any differences. It surely depends on the speaker's surroundings and environments. Actually, I think CS or mixing other languages in the sentence happens because the speaker can speak more than one language. That's why they have to switch to languages. When they cannot think of Thai words at the moment, they switch to English.
P3	I don't feel differently. I mean now in the Thai songs or in soap operas, there is a mixture of English words and phrases. So, if you want to use CS, you shouldn't apply too much like not in every interval Thai, English, Thai, English. It should be in an adequate amount in one sentence or the sake of communication, to help the interlocutor understand what we try to say or mean, or transliterate the English words.
P4	I don't think those cases are different because we learn English in school, there are transliteration and borrowed English words used in the Thai education system. We are familiar with English language, although we don't use it as our second language.
P5	For those live abroad, I understand that they might get used to speaking English and combine it in Thai conversation. According to their environment, they perhaps have difficulty to find the right word in Thai as well. On the other hand, for those who have

	<p>never been abroad or lived abroad, I do understand them too because Thai society receives foreign cultures. There are a lot of transliterated words and translated words. Sometimes, there are some people who want to show off language skills, gain acceptance, create good self-image. The use of pronoun “I” and “You” in a sentence sounds too much when combining in Thai conversation. Although I feel uncomfortable to hear this too often, I don’t blame the speaker. I think they try to practice English skill instead of showing off.</p>
P6	<p>Both cases are not different. But there is a situation, in which the speaker wants to show off their skill or act cool look because they switch English and Thai almost every other words. If this is the case, Thai society values people who are able to communicate in English. Those people are perceived a good self-image and have professional look (intelligence and smart). The code-switchers might desire a good perception in this context. In general, I feel neutral and I think it is normal that Thai people to use CS as transliteration, and not use it in long phrases.</p>
P7	<p>I think I understand both sides. I have to reckon the intention and the way a code-switcher communicates if the attitude is overexaggerated. But overall, I understand why they (both those who live outside and inside Thailand) use CS. For those Thais who have even never gone abroad, in the course curriculum in Thai education system or medium e.g., songs, advertisements, and soap operas, students or younger generations get used to English mixing in Thai conversation. They actually use it in a normal context. Therefore, I think wherever or whoever use CS in this period has no differences and is normal.</p>

5. Is it appropriate for Thai people to code-switch? If yes, why and in what situations? If no, why and in what situations?

P1	<p>If switching in English for technical terms or trendy terms that have not constituted in national dictionary, it is necessary to use CS to explain or clarify things. If using CS in the workplace or in the meeting, it’s acceptable. Using too much CS with overacted attitude is not proper.</p>
----	--

P2	<p>Conversation partner or audience type should be taken into account. If talking in private situations or with younger generations, it is okay to use CS. Another case is using CS by select the English words with direct meaning. If we communicate within a team and want to spend less time in the conversation, CS is okay to use. If there are already existed Thai translated version of the words, it's not okay to use English words. You better use Thai version.</p>
P3	<p>It will be okay if a speaker code-switches the words correctly. So, if it's a noun, when code-switching within a sentence, the word should remain or be applied in the function of noun. The same goes to other functions like verb. It should be use in a form of broken English. If the listeners or interlocutors understand the messages, it's fine. That is why we should look at the context whether the interlocutors understand English or not. If not, there should be English words combining in the sentence and try to use Thai words as much as possible. From my observation, people who are not fluent in English are normally those who write email in Thai or respond in Thai, or do not use English in working environment, or work in country side. We try to use Thai, so that the partners do not get wrong messages. However, the technical terms in MICE industry are all English. It means there will be English mixing in any working conversations.</p>
P4	<p>We have to estimate if our conversation partner is able to receive English information or not or if it is appropriate to CS. If we request the government sectors for a support and we code-switch in the meeting, it does not look professional or they may think that we do not prepare ourselves properly for a presentation or a meeting.</p>
P5	<p>In Thailand, there are formality levels of the language. Communicating in Thai with the elderly or someone we should pay respect is normally in a formal context. Therefore, if we have a meeting with the governor or somebody with higher position, we must use Thai language, even the text or content in the presentation. I think a proper usage is using Thai language to all Thai organization. Some transliterations are acceptable, but should apply too much. If we use some English words, we might need to explain the meaning of the word, which sometimes the words are redundant and unnecessary to use English word. If</p>

	it is a specific term or talk to co-worker or someone from the same field, CS is proper to use.
P6	I use CS with the person I am close to. I wouldn't code-switch when I have a meeting with director from XXX organization or CEO. We shouldn't use CS all the time because let's say that Thailand has a protocol for communicating with the elderly or someone who has higher position than you. CS cannot be applied to any situations and with anyone. When we use proper language in a proper situation, it is like we have prepared ourselves well for the meeting. I believe that people who code-switch are capable of communicating in English. There are also those people who know English but are not confident to speak English, so they use CS. I encourage everybody to use English. Don't be shy and give it a go.
P7	An appropriate situation is when we use it with the people from the same industry or similar age and talk in unofficial circumstances. An inappropriateness is when using CS in the provinces in country side, and when talking with local administrations, government sectors, or seniors.

6. How often and in what situations do employees in TCEB use Code-Switching?

P1	I think only a few people use CS, maybe around 10-20% of all employees in TCEB. They would either speak in Thai or English. If they code-switch, the selected words are normally a technical terms or transliteration. I don't see anyone use CS all the time. When they talk to Thai clients, they rarely use CS. Most of the transliterated words are, for instance, marketing, destination, presentation, detail, PR tool. I think they use CS because those English words are common, short, easy to understand. Some translated Thai words are too complicated to comprehend and the meaning may not match with the intention of a speaker, for example, collaboration, cooperation, and coworking.
P2	I think a lot of employees use it, perhaps around 50-60% of all the employees, especially in the Marketing department. They use it every day to talk to the clients or in the meeting. CS is not an impolite practice, if the interlocutor understands the message.

<p>P3</p>	<p>In the context of the organization, although TCEB is a government agency, we use English a lot comparing to other government sectors. I think 70% of us use CS because several technical terms are in English and they become catchwords or phrases. So, sometimes we don't even realize that we code-switch. Not sure when, but before we wrote email in English, though the email sent to Thai colleagues. I was wondering why didn't we email in Thai. Right now, I see some changes as we email to each other in Thai mixing with some English words. Additionally, when we talk to the clients on the phone, in the email, or in a face-to-face conversation or in a meeting, we also CS.</p>
<p>P4</p>	<p>I think there are like 90% of the employees use CS. We are one of the government agencies. Therefore, if they have a meeting with other government agencies such as Office of the Public Sector Development Commission, and Budget Bureau, or even local associations, the conversation should be 100% Thai and not CS, so that we can create mutual understanding with outsiders. But if TCEB deals with private sectors such as exhibition organizers or with international organizations, CS is applied because they know the terminology and some English terms are easier to understand than Thai words. The situations that we normally use CS are when we talk to our clients and provide the information for them e.g., how we can coordinate with other sectors, and what we can offer to support their businesses. We also code-switch in a meeting and email. When it's a English word that I want to use, I transliterate the word and write it in Thai, for instance, present (พรีเซนต์) and email (อีเมล).</p>
<p>P5</p>	<p>Not many employees code-switch in my department because perhaps my department contacts directly to other government offices. Most of the time, we use Thai language in any conversations. If talking within a team, we may occasionally use CS. The words like “organizer” and “visitor” are mentioned instead of “ผู้จัดงาน” and “ผู้เข้าชมงาน”, respectively. Or another case is when we talk to international organizations, English is used for the whole talk. Using CS depends on the time, place and who we talk to. As I mentioned in the first place, our team have to work with the government sectors. We communicate in Thai as it is our official language. The communication in Thai includes when we (our</p>

	team) have a meeting, write a report, call to the other government agencies, give a presentation, and prepare content in the slide presentation. If the content is in English, we have to change or translate it to Thai. However, if seeing the overview of our organization, we often use CS.
P6	If communicating within my team, there are those common words like “competency”, “deadline”, and “daily” used every day. They are the words that in Thai translated version are very long and complicated, but in English is only one single word. We normally use those words within a team to explain things, but with other departments, pure Thai is applied. I write a report in pure Thai, but write email sometimes with CS.
P7	We always use it, especially in the email. I think 90% of the content in the email are in English, but we send internally. We use Thai language in writing a memo or requesting disbursement because we are government enterprise. However, the technical terms that we use are in English, so our business language is English. This means when we communicate with people from the same field, we normally use CS because Thai words may be discursive and lead to misunderstand. Therefore, CS is applied in giving presentation, meeting with foreign clients, and communicating within a team. When our colleagues meet people from outside industry or other government agencies, we know that the whole conversation and meeting must be in 100% Thai and we have to prepare ourselves. We communicate in Thai language to ensure that everyone is on the same page, prevent the interlocutors from misunderstanding or having no clue what we say during the meeting, though we may need more time for explaining and clarifying the terms.

7. Do you code-switch? If yes, why and in what situations? Do you code-switch with everybody or do you choose to code-switch with some people and not to with others? Why? Explain and give examples.

P1	I use CS at the workplace more often than at home. In my daily life back at home, it doesn't have any context or environment that I have to code-switch. My parents don't know English that much. If I use CS, I have to translate or explain what I say. So, before I
----	--

	<p>start to code-switch, I have to estimate whether the person I talk to can receive information in English or not. If I use, they may not understand the word I code-switch. At the office, I sometimes use CS. When someone says “presentation”, I don’t interrupt them or change it during my turn and say the word “การนำเสนอ” in Thai. It sounds awkward, when I don’t CS the same word others use. Other than that, as I mentioned, I use Thai most of the time. When I talk to governors, employees from the provincial administrations, regional administrations, and other government sectors, and private organizations such as chambers of commerce and associations. I sometimes code-switch with my colleagues.</p>
<p>P2</p>	<p>I code-switch because I cannot think of right Thai words at the moment and sometimes there is no Thai equal translation. For example, I don’t think there is a replacement for the word “team”. It depends on the organizational culture, as well, I think. I mean if we both the speaker and their interlocutor have the same term of reference, it’s okay to use CS. Also, if one uses the same words for a long time or quite often, those words are stored in our head and we are likely to use those stored words automatically. Additionally, when somebody code-switches in the conversation, I code-switch back too. I am not aware of the words I use for CS. I think, though our interlocutors do not graduate from the university overseas, they must be familiar with English language, maybe from the western movies or working in the international context. Therefore, I suppose we probably use CS without being aware or realizing that we use. But really, mainly, we have to see who our conversation partner is. For example, if we communicate in unofficial situation, or with subordinates, or younger generation, we can use CS to save time and shorten the sentence. Mostly, we combine English words in Thai conversation in the business context.</p>
<p>P3</p>	<p>I use CS. When I speak, I try to use 100% Thai in a conversation and think of Thai words while speaking so that I can communicate in Thai correctly. I mix English words a lot during my turn in the conversation. I use CS a lot because of my job, so. I get used to those English words and use in other contexts too. I think I use CS with everybody. I don’t choose anyone specifically. Mainly, I won’t code-switch with people who are not fluent in English.</p>

P4	<p>When I use CS, I switch from Thai to English technical terms. If using English words and they understand easier than using Thai words, it's a benefit to use CS. I am not sure if I translate some words in Thai or use the translated words, the meaning will remain the same as in English ones. So, the transliterated version might explain the meaning better. Also, I use CS with the group that has the same terminology. If you ask me whether I choose CS with some certain group, yes, I do. If it's a director or somebody in the high position in any organizations, I try to use all Thai words in formal level. If I talk to coordinators or subordinates, I use CS. Other situations are writing a report, and sending emails or official letters to the someone in a higher position, I use all Thai words. Like I mentioned before, if it's someone from my team, I use CS. So, it depends on who I'm talking to.</p>
P5	<p>I use CS but not so often. Most of my clients or the contact persons are whom I must talk in pure Thai with them. They work in government agencies such as Ministry of Foreign Affairs, Ministry of Tourism and Sports, you know all those Ministries in Thailand, Department of Consular Affairs, Immigration Bureau, and Airports of Thailand. I can use CS with the associations related in our MICE industry, for example, TICA and TEA, but I normally deal with the Ministries more often than associations.</p>
P6	<p>I use CS with friends or people I am close to more than my co-workers. The people I contact to during office hours are those from internal and external organizations. In the internal organization, I talk to my team – sometimes I use CS with them. I also communicate with Purchase department, Accounting department and department of Director's office, but in pure Thai. For external organization, I mostly talk to people from education institutes. I coordinate with students and professors from the university, as well as deans, directors, and program coordinators. I am aware of using CS with them too, but if they are from MUIC (Mahidol University International College) – a bi-lingual university, the professors teaching in international programs have capability to understand English words and some technical terms. We sometimes write email or communicate with CS within a conversation.</p>

P7	I always use CS. I get used to some words in English, whether it's a transliterated word or English words, because it's a short, concise, understandable in the group that has the same terminology, and I decide to use CS because it matches with my feelings more than Thai words. But as I mentioned earlier, we must know in which situation that we have to be aware to use and not to use CS. When talking to outsiders, or someone from other government sectors like provincial or local administrations, or someone with high position in a certain organization.
----	---

8. Where do you code-switch more: in personal life or working life?

P1	I use CS at workplace more often because my colleagues understand English. At home, I am with my parents and don't get to use it.
P2	I am not aware which place I use CS more. I never thought of using English words to make me look good. I use it regularly, but in an acceptable level – meaning not too much in one sentence.
P3	I often use CS at the office because my team develop certified training course in English program, so we contact with foreigners a lot. I transfer the messages further to other people as the way they come – meaning I don't translate the word and some English words still stick in the sentence.
P4	I use CS at the workplace more because when I'm with my family, I normally use Northern dialect. I'm from Phrae province (Northern Thailand).
P5	I think I use CS in both situations. I am not aware of how often I code-switch, so I think I use CS equally in both contexts.
P6	I code-switch in general context or in daily life more. I don't feel secure to use CS with my co-workers that much. According to office's culture as government enterprise, we have to communicate in Thai with formality correctly. Additionally, I think it's all about the appropriateness to talk to someone who is older and has higher position than you. As I

	am in a subordinate level, I should know with whom and how much I should use CS. So, I feel comfortable to use CS with my friends or people I am close with.
P7	I use CS in both situations.

9. What do you think are the reasons employees in TCEB code-switch?

P1	<p>I don't think that there are a lot of people who code-switch because they want to show off their skill. I think the reason that they use is they probably are familiar with the English words. Also, they use it in their group that share the same terminology. I think it's normal for this era to use some English words and transliterate it to explain things.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Difficulty to find words: no equal translation or specific nouns like event's names • Difficulty to find words: cannot think of the right words at the moment • Show identity: showing that we are one of the group members. We say the same terminology. • Pragmatic reasons: (1) use at the right time, right place and with right people, (2) formality, (3) audience type, (4) transliteration, and (5) replacement for a long and redundant translated Thai word.
P2	<p>I don't think CS would uplift the speaker's social status or show high education of the speaker. I think a proper amount to use CS is not to use it too often and applied in the right time and place with the right people. We cannot code-switch all the time because we have our own language and we have to use it.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Difficulty to find words: cannot think of the right words at the moment • Fix phrases and Habitual expressions e.g., thank you • Show identity: It's not that we belong to the group, but showing identity in an aspect of using and perceiving the same terminology. It's a norm of the group or organization to use a certain word in English. It is a language of a group. Everyone in the organization or industry uses some English words, and I do it too. For example, if I work in other government sector, where pure 100% is applied in any

	<p>communications, and I use CS, I will not be perceived as a member of that organization. I'd better try to use 100% Thai in any conversations.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pragmatic reasons: (1) use at the right time, right place and with right people, (2) formality/language level e.g., Thank you <i>ค่ะ</i> VS Thank you <i>คะ</i>, (3) audience type, (4) transliteration, and (5) replacement for a long and redundant translated Thai word. For example, the translation for “Motor Show or Motor Expo” is “งานแสดงสินค้ามหกรรมรถยนต์” which literally translated into Exhibition and Expo of Motor. When using English word, it's shorter and gets to the point.
P3	<p>I don't think that the employees in TCEB use CS because they want to show off their skills because the English words that they use are commonly known in the group. CS is for us help transfer the messages quickly and create mutual understanding while talking. Additionally, now we have younger generation who are familiar with English more than the older generation in the organization, CS is normal practice in the organization. I think the weakest point of us would be using Thai correctly instead.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Difficulty to find words: no equal translation or specific nouns like MICE • Difficulty to find words: cannot think of the right words at the moment • Show identity: As we are in the same industry, if we use the English technical terms with our conversation partner who share the same terms, they get the messages for sure. • Pragmatic reasons = (1) formality – if I talk to my underlings via email or other communication tools, CS is applied. If I email or send an official letter to the management team, I send all the content in Thai (2) audience type – If I code-switch to English words with a person who works in country side, the remote provinces, they would not understand me. So, I'd better communicate in pure Thai. (3) location, and (4) transliteration
P4	<p>I don't think that code-switchers use English to show off their skill or create good self-image. I think people in the organization use CS because they are confident that the conversation partners understand the English terms.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Difficulty to find words: cannot think of the right words at the moment

	<ul style="list-style-type: none"> • Show identity: I know that if I use English technical terms or other English words with the team or people from this industry, my conversation partners understand the words and my messages. • Pragmatic reasons = (1) use at the right time, right place and with right people, (2) formality – Comparing when I talk to someone with higher position than me and when I talk to my friends, the communications in these two cases are absolutely different with the words that I choose or the way that I talk. (3) audience type, (4) location, and (5) transliteration
P5	<ul style="list-style-type: none"> • Difficulty to find words: cannot think of the right Thai words at the moment, so use English words instead. • Show identity: (1) Code-switching to some English technical terms displays that we are from the same industry. The speaker knows that the interlocutors understand what being said. (2) As hearing other people in the organization say certain words in English and have been using those words a lot, we might also catch the words and use it too. • Pragmatic reasons = (1) use at the right time, right place and with right people, (2) formality, (3) audience type – We should be aware of the person we talk to. If we talk with our teammates, we can code-switch. However, if we talk to the governor or permanent secretary of some ministries or other government officers, we definitely cannot use CS within a conversation. For example, most of government sectors do not know “DMC”. It’s Destination Management Company. When we say “DMC” in a meeting, we have to explain what it is in Thai. So, talking to other people outside the industry, Thai is better applied for better explanation. And (4) replacement for a long and redundant translated Thai word.
P6	<ul style="list-style-type: none"> • Difficulty to find words: cannot think of the right words at the moment • Show identity: We are in the same industry and share the same terminology. • Pragmatic reasons: (1) use at the right time, right place and with right people, (2) formality, (3) audience type, and (4) transliteration

P7	<ul style="list-style-type: none"> • Difficulty to find words: no equal translation or specific names e.g., trade show – in Thai is “งานแสดงสินค้า” (Event that displays products). Trade show is different from consumer show. In English, the words are likely to have more details in meaning than Thai (translated) words. If we say “consumer show” or “trade show” within the industry, we know right away what kind of event it is. But there is only one translated version “งานแสดงสินค้า” for both types of event. Perhaps because the words are originated from foreign language and have to translate to Thai, the Thai version does not carry the exact meaning from the original source. • Difficulty to find words: cannot think of the right words at the moment • Mood of speaker: I feel like some words in English match with my feeling or something that I want to say better than in Thai. For example, “unfortunately” in Thai is “มันช่างโชคร้ายจังเลย” (It is unfortunate.), which we don’t say it in Thai [it’s not a spoken language]. Another example is “เฮ้ย มันเป็นความผิดของเราเอง” (Hey, it is my fault.) – I use “It’s my bad”, but I cannot think Thai translation is equal to English. Sometimes, I don’t see a certain phrase or word existed in Thai version in the context that I want to use. • Fixed phrases or habitual expressions • Show identity: In MICE industry, there are a lot of technical terms in English, and it is a must that everyone in this industry must know and use those terms. So, if we code-switch to English and use the specific terms, people in the same field will understand right away. • Pragmatic reasons: (1) use at the right time, right place and with right people, (2) formality, (3) audience type, (4) transliteration, and (5) replacement for a long and redundant translated Thai word.
----	---

10. Please provide 10 words that you often use or hear within the organization

P1	Presentation, goal, meeting room, collaboration, join, marketing, branding, support, policy
----	---

P2	Team, brand awareness, budget, meeting room, presentation, marketing, campaign, agenda, thank you, database
P3	Inter(nation), MICE, local, memo, (management) board, exhibition, incentive, media, budget, KPI
P4	Financial support, policy, exhibition, visitor, exhibitor, budget, road show, business forum, presentation/ present, thank you
P5	Subsidy, collaboration, strategic, join hand, policy, organizer, DMC, schedule, recheck, overview
P6	Competency, deadline, road map, presentation, FYI, script, speech, set-up, protocol, oh my god, dear...
P7	Trade show, mega event, festival, exactly, meeting room, GDP, facilitate, knowledge, infrastructure, economic impact

11. Year of Birth/ Educational Background/ Position and Department

P1	1978 43	B. L'Arts (Maj. French/ Min. English), TU M. Education Management, MU M. MBA, ABAC	Manager, Northeastern Regional Office
P2	1973 48	B. MBA, ABAC	Director, Exhibition Department
P3	1982 39	B. Econ, CU M. Labour Econ & HR Management, CU (International Program)	Senior Manager, MICE Capabilities Department
P4	1984 37	B. BBA, UTCC M. MBA in Hotel and Tourism Management, SUIC	Manager, Exhibition Department

P5	1976 45	B. Pol Sci, CU M. L'Arts (Women Studies), TU	Manager, Government & Corporate Affair Department
P6	1995 26	B. Communication Arts, ABAC	Senior Executive, MICE Capabilities Department
P7	1974 47	B. Arts (Maj. English/ Min. French), CU M. Communication Arts, CU	Director, Mega Events & World Festivals Department

Appendix E: Transcription convention (Full version in Thai)

Interview with Participant 1 (P) and Researcher (R) on February 6, 2021 from 11.00 – 12.00 hrs.

*CS = Code-Switching

[Greeting and Thesis introduction]

R: คิดอย่างไรเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยคำอังกฤษคำ (Code-Switching) แบบที่ว่าไป?

P: โดยที่ว่าไป เราเฉยๆนะ เพราะว่ามันก็มีคนที่ใช้ไทยคำอังกฤษคำอยู่ทั่วไปอยู่แล้ว จะด้วยเหตุผลไหนก็ตาม ถ้าในความรู้สึกตัวเอง ก็ไม่รู้รู้สึกอะไรค่ะ ก็เป็นเรื่องธรรมดา

R: เฉยๆ ธรรมดาทั่วไป?

P: ใช่ มันเหมือนกับคนอีสานหรือคนใต้ที่เขาเข้ากรุงเทพแล้วเขาพูดภาษากลางไม่ได้ บางทีเขานึกคำไม่ออก

R: ค่ะ

P: เขาก็จำเป็นที่จะต้องใช้ก็มีนะ ก็จะมีคนแบบสองประเภทที่เขาจำเป็นต้องใช้อย่างนั้นจริงๆนะ แบบบางที่ด้วยความที่เขาเติบโตมาอย่างไร เขาเคยอยู่อย่างไรมา จากสถานที่แวดล้อมเขามาเนี่ย หรือเด็กที่ไปอยู่เมืองนอกมาตั้งแต่เล็กจนโตจนกลับมาเจ๊ยย มันไม่แข็งแรงในตัวภาษาของเขา แบบนี้ถ้าเทียบกับแบบคนต่างจังหวัดที่มาอยู่ในกรุงเทพบางครั้งเขาก็นึกภาษากลางไม่ออก อยากจะอธิบายแต่พูดไม่ได้ มันก็ต้องพูดผสมผสานกันไป ถ้าถามในเรื่องของความรู้สึก ก็เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา

R: ก็คือรู้สึกแค่ว่าเดี๋ยวนี้ใครๆก็ใช้กันทั่วไป ก็เลยรู้สึกธรรมดา

P: ใช่ แล้วบางทีคำที่ใช้ก็เป็นภาษาเฉพาะ มันก็มีภาษาไทยที่ไปแทนที่กันได้ มันก็เลยไปผสมกันอยู่ในนั้นในประโยคเดียวกันอย่างเจ๊ยย

R: แล้วถ้าสมมติเป็นคนไทยแบบทุกๆเลย ไม่เคยไปต่างประเทศมา เรียนการศึกษาแบบที่ว่าไปในประเทศไทย และเขาใช้ CS แล้วคุณจะรู้สึกอย่างไรคะ?

P: คือจริงๆมันก็ต้องหลายแบบอะค่ะ คือบางคนเขาใช้อะ เพราะว่าเขาต้องการที่จะฝึกพูดภาษาอังกฤษก็มีเนาะ เขาพยายามที่จะฝึกพูดภาษาอังกฤษได้ พยายามจะพูดคำศัพท์ แต่บางครั้งเขาใช้ไม่ได้ 100% สมมติว่าบางครั้งที่เขาอยากจะตอบอะไรเป็นภาษาอังกฤษแต่เขาตอบไม่ได้ 100% เขาก็จะใช้ภาษาไทยมาช่วยในการพูดคุย หรือบางคนเนี่ยเขาก็อยากจะแบบ มันก็มีอีกประเภทที่ชอบ show off เวลาตอบคำถามนะก็มีเหมือนกัน ดังนั้นเนี่ยก็อยู่กับว่าเราจะมองเขาในมุมไหนจริงๆแล้วเขาอาจจะ เขี่ย อยากจะฝึกภาษาอังกฤษรีเปล่า เขาก็เลยแบบพูดไป

เพราะในชีวิตเขาอาจจะไม่ได้มีโอกาสไปต่างประเทศ แต่เขาก็อยากจะพูดภาษาอังกฤษได้ เขาก็พยายามจะฝึกใช้ในชีวิตประจำวันของเขาอย่างเงี้ยอะคะ

R: แล้วคุณ โดยส่วนตัว คิดว่ายังไงคะ แบบว่า ความคิดแรกที่แบบมีคนพูดภาษาไทยคำอังกฤษคำ

P: ไทยคำอังกฤษคำ... เหยๆ อะคะ ธรรมดา

R: แบบ เราารู้แล้วว่าคนนี่อะ ไม่เคยไปไหนมาเลย หมายถึงว่าไม่เคยไปต่างประเทศมาเลย

P: อ้อ

R: แล้ว แล้วเขาก็พูดออกมา แบบว่าพูดแบบว่า พูดอะด้วยอะ แบบว่าในหนึ่งประโยคยาวๆ เนี่ย

P: อืม

R: พูดกลับไปกลับมาเนี่ยคะ คุณรู้สึกยังไงคะ

P: เออ... ก็ ถ้าถามโดย feeling ถ้า feeling แรกก็คงแบบ งงๆ เนาะ เพื่อ อะไรอย่างเงี้ย

R: อะ งง เอ๊ะ ทำไมวะ พูดทำไม

P: แบบ พูดไทยคำอังกฤษคำไรเงี้ย ก็ต้องอยู่ที่ว่า คนคนนั้นที่เราไป

ไปพบเขาหรือพูดคุยด้วยเนี่ยเรารู้จักเขามาก่อนหน้าหรือเปล่า หรือเรา... เขารู้... เรารู้ background เขามากแค่ไหนเงี้ย เช่น

ถ้าเรารู้ว่าเออ background เขาเป็นอย่างไรที่เล่ามาว่าเขากำลังพยายามที่จะฝึกภาษา เขาก็คงเฉยๆ แต่ถ้าเกิด บิ่ง

มาถึงละก็แบบ ด้วยจริต หรือด้วยการแต่งกายหรือด้วย character อะ มันเป็นการแบบ โชว์เหนือ อะไรเงี้ย

เหมือนกับว่าแบบต้องการ show off อะ ว่า เออแบบ อะไรอย่างเงี้ย ก็คงแบบ

R: เอ้อ

P: เพื่อ อะไรอย่างเงี้ย ภาษาไทยก็ได้ไหม

R: เอ้อ อะไรอย่างงั้น

P: ก็อะ ก็จะมีแบบสองรูปแบบ ไร

R: แต่ว่าถ้าเกิดเราไม่รู้จักเขามาเลย แล้วเขาก็พูด อย่างเงี้ย คุณจะรู้สึกว่าเขาพูดทำไมเนี่ย ทำไมไม่พูดภาษาไทย ให้มันจบๆ ไป

เนาะ

P: ก็จะมีบ้าง อะไรอย่างเงี้ย ไร

R: อ้อๆ โอเค แล้วเวลาเพื่อนร่วมงานของเราใช้ละ เรา รู้สึกยังไงคะ

P: อืม ถ้าเพื่อนของเรามาใช้ก็ต้องรู้ว่า ณ บริบทที่เขาพูดตอนนั้นนะ ใช้เพื่อทับศัพท์

R: อ้ออ้อ

P: สมมติประชุมกันอยู่อย่างเนี่ย แล้วเขาพูดไทยคำอังกฤษคำแต่คำอังกฤษที่เขาใช้จะเป็นการทับศัพท์ แต่คำอังกฤษที่เขาใช้นะเป็นการทับศัพท์ เพื่อจะอธิบายบางอย่าง หรือว่าด้วยบางบริบทเราก็จะรู้สึกธรรมดา แต่เขาพูดแบบ hey you ฉันคิดว่า

R: อ้า อย่างงั้น

P: เออ ละอันนี้มันไม่ appreciate เลยนะ อย่างเงี้ย แบบ Hey you แบบนั้นมันไม่ appreciate เลย ถ้าเป็นแบบนี้ก็จะรู้สึกว่าเป็น "อืม จ้า" คืออันนี้ก็แบบ... อะไรของเขา อะไรอย่างเงี้ย ก็จะมีรู้สึกบ้าง แต่ถ้าเกิดเขาบอกว่า เออ... ด้วยความที่ sub set ตัวนั้นจะคะ มันเป็น technical term ของ... อะไรอย่างเงี้ย อันนี้คือมันเป็นเรื่องของ.. ของ

R: อันนี้เข้าใจได้

P: ใช่ ถ้าแต่มันเป็นอีกแบบหนึ่งก็ ... อืม จ๊ะ

R: อืม จ๊ะ คือ...

P: จะคือเข้าใจ จะคือก็พูดไป ไรเงี้ย แต่ถ้าพอ... แต่ถ้าเกิดพอเรารู้จักเขามากขึ้น เราก็แบบ อ้อ... น้องเขาหรือพี่เขาเนี่ย เขาอยู่เมืองนอกมาเป็น 10 ปีเนาะ หรืออะไรอย่างเงี้ย เพิ่งกลับมาได้แบบ 2-3 ปี อะไรอย่างเงี้ย เออ ก็พยายามเข้าใจว่าเขาเป็นภาษาไทยไม่ออก

R: แต่ถ้าเกิดเขาอยู่ไทยมานานแล้วแล้วเขาใช้ รู้สึกยังไงคะ

P: ก็คงถามว่าเพื่อ เพื่อ?

R: เพื่ออะไร

P: ภาษาไทยก็ได้ อะไรเงี้ย เพราะว่าในห้องมันมีแต่คนไทย อ้ออ้อ

R: อ้อ โอเคคะ แล้วก็คำถามต่อไป ก็ต้องรู้สึกแตกต่างอยู่แล้วเนอะถ้าสมมติว่า คนไทยที่อยู่มานานเป็น 10 ปีและไม่เคยไปเมืองนอกหรืออะไรเลย แล้วใช้ไทยคำอังกฤษคำ กับคนที่อยู่ต่างประเทศมาแล้วก็ใช้ไทยคำอังกฤษคำ ความรู้สึกของเราเวลาได้ยิน มันแตกต่างกันไหมคะ

P: จะแตกต่างว่า ก็คงแตกต่างว่าคนที่เป็นคนไทยมา อยู่แล้วเนี่ยเราอะทำไมต้องพูดไทยคำอังกฤษคำ ถ้าเราไม่รู้ว่าเขาต้องการจะเพื่ออะไรนะ แต่ว่า พอปะหน้ากันเนี่ย เข้า... เข้าไปที่สักที่หนึ่ง ห้องประชุมเงี้ย แล้วปะหน้ากัน แล้วเขาก็พูดไทยคำอังกฤษคำ โดยที่เราไม่รู้ background เขา ก็คงจะแบบ อืม เขาจะพูด... ทำไมเขาไม่พูดภาษาไทยให้หมด

อะไรเงี้ย กับ... กับคนที่เรารู้ background ว่า อ้อ เขาไปอยู่ เดิบโตเมืองนอกมา เป็นสิ... ตั้งแต่เล็ก เป็นสิบๆ ปี แล้วเพิ่งกลับมาเมืองไทยอะไรอย่างเงี้ย ภาษาไทยไม่แข็งแรง สมมติ อย่างเงี้ยนะ เราก็จะพยายามเข้าใจเขา ใช้

R: อ้อฮี้

P: อันนี้ อันนี้ต้องบอกพื้นฐานก่อนนะ พื้นฐานเป็นคนไม่ค่อยคิดอะไรมากอะนะคะ ฮะๆ

R: ค่ะ ไม่เป็นไรค่ะ ทีนี้เลยอยากจะถามว่า แล้วสถานการณ์ไหน ที่คนไทยใช้ไทยคำอังกฤษคำแล้วรู้... แล้วเรารู้สึก เออ... ค่อยโอเคหน่อย ค่อยยังชั่วหน่อย ไม่ใช่อยู่ดีๆ ก็พูด โอ้ย ฉันรู้สึก (ค่าง)

P: ...น่าจะค่างนะคะ ...เมื่อกี้มันค่าง

R: ขอโทษค่ะ ไซ้ เมื่อกี้มันขึ้นเหมือนกันว่ามันค่าง โอเค คือคำถามดิฉันเมื่อกี้ก็คือ รู้สึกว่ามันจะต้องมีสถานการณ์ไหนใหม่คะ ที่ว่า เวลาที่ใช้ CS แล้วมัน เออ... เหมาะสม

P: ก็ อย่างที่บอกคือว่าการใช้ CS ที่เหมาะสมเนี่ยก็คือ ถ้าเขาพูดทับศัพท์ ในความรู้สึกเราเนอะ ทับศัพท์หรือเป็นเอ่อ... คำศัพท์ technical term หรือเป็น... แบบ เอ่อ บางคำอะ ที่เขาต้องการอธิบาย

เช่นพวกแบบคำสมัยใหม่แต่ว่ามันไม่มีบัญญัติเป็นภาษาไทยชัดเจนนะ แล้วเขาจำเป็นต้องพูดทับศัพท์

แล้วมันต้องผสมกันในการอธิบายบางอย่าง เงี้ย เรารู้ว่ามันเหมาะสม หรือคำว่าเหมาะสมในแง่ของบุคคล ที่เขาไม่ได้จริงๆ

อันนั้นเราก็เข้าใจได้ แต่มัน เหมือนกับถ้า ไม่เหมาะสมคืออย่างพวกที่แบบ ถ้าภาษาไทยเขาก็เรียกกระแดะนะ

ถ้าภาษาอังกฤษไม่รู้ว่าจะใช้คำว่าอะไรเนอะ

R: ค่ะ ไม่เป็นไรค่ะ อาฮะ

P: ไซ้ ถ้าตั้งนั้นเนี่ย ในชีวิตประจำวัน เขาก็พูดไทยคำอังกฤษคำเราก็รู้สึกว่าเรา acceptable เนี่ยก็คือ โอเค เขาไม่เก่งภาษาไทย เขาไม่แม่นภาษาไทย หรือเป็นการใช้งานเพื่อทับศัพท์ในบางสิ่งที่ต้องการอธิบาย แต่มันยากที่จะอธิบายเป็นภาษาไทย ต้องไปอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ แต่ถ้าในที่ทำงาน อ่า มันก็ต้องดูเนอะบางครั้ง การประชุมอะ

อย่างบางทีดิฉันประชุมกับต่างประเทศด้วยไทยด้วยอย่างเงี้ย แล้วเขาต้องการอธิบายอะ แล้วเขาก็ เวลาที่ถูกประกบในตัวเองอะ

อย่างที่เรเคยประสบมาเนอะ อาจจะไม่ใช่ที่ TCEB นะ เขาอยากอธิบายบางอย่าง แต่เขาอะ เป็นคนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษ

เขาเป็นว่าเป็นคนไทยนี้แหละ ไม่เคยไปเมืองนอก แต่ว่าตัวเองอะเรียนคอร์สภาษาอังกฤษ

เขาก็อยากจะอธิบายกับฝรั่งคนนั้นเป็นภาษาอังกฤษ แต่มันก็มีติดขัดบ้าง แต่ก็ด้วยความโชคดีที่ฝรั่งก็เข้าใจภาษาไทย

มันก็เลยกลายเป็นว่าพูดไทยคำอังกฤษคำ เพราะด้วย atmosphere หรือว่า ณ จุดๆ นั้นเนี่ย

มันบังคับว่าเขาต้องพูดภาษาอังกฤษ แต่แบบ พอเขาหลุดว่า เฮ้ย คำนี้ฉันนึกไม่ออก ก็เลยต้องผสมไทยออกมา อะไรอย่างเงี้ย

R: อ้อฮี้

P: อันนี้คือที่ทำงานนะคะ อย่างเพื่อนที่เคยเจอตอนเรียน ABAC ที่มันมีแบบ ต้อง... เราเรียนเป็นภาษาอังกฤษนะ มันก็ต้องพูดไทยคำอังกฤษคำ แม้กระทั่งตอนบรรยายให้อาจารย์ฟังเงี่ย พอ เริ่มบรรยายเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้เนี่ย หรือว่ารายงานหน้าชั้นเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้เนี่ย มันก็หลุดภาษาไทยออกมาเนี่ยก็เยอะนะ

R: อาฮะ

P: ก็จะมี หลุดออกมา ก็แบบ คืออาจารย์เขาก็ คืออาจารย์คนไทยไง เราก็แบบพูดภาษาไทยออกมาก็มีบ้าง ก็เลยกลายเป็นว่า ชีวิตประจำวันบางทีอะ เรื่อง CSอะ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนหรือว่าการทำงานมันก็จะจะมีอะ ไม่ใช่เพราะว่าเขาอยาก show off แต่เนื่องจากสถานการณ์มันพาไป ก็มีไง

R: ก็คือมันเป็นสถานการณ์บังคับว่าต้องพูดแล้ว มันอยู่ข้างหน้า class แล้ว แล้วก็เลยคิดไม่ออก

P: ใช่ ก็คือ เขาคิดไม่ออกอะไรอย่างเงี่ย คือถ้าเกิดเขาไปเรียนเมืองนอกเขาก็ทำไม่ได้เหมือนกันนั่นแหละ แต่ว่าอันนี้คือเราพูดถึงคนไทย ที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษที่อยู่ในประเทศไทย มันก็มีอยู่บ้าง

R: โอเค แล้วที่ TCEB มีการใช้ CS เยอะไหมคะ

P: ก็มีบ้างเป็นบางคน

R: บ้างนี่คือ พนักงาน ถ้าสมมติว่ามี 100 คนนี่ จะใช้ประมาณกี่คนคะ

P: ประมาณไม่ถึง 70 ก็แบบไม่เยอะ คือ เขาพูดกันไม่ค่อยเยอะนะ คือไม่เงี่ยจะพูดอังกฤษก็อังกฤษไปเลยอะ

R: อ้อ โอเคก็คือไม่ต้องมา Switch อะไรกันแล้ว ก็คือพูดอังกฤษที่เดียวไปเลยยาวๆ เลยใช่ไหมคะ

P: ใช่ ส่วนมากคนที่ TCEB เขาก็พูดภาษาอังกฤษได้ทั้งหมด หรือว่าไทยเขาก็ไทยกันเลย แล้วก็ก็มีบางคนทีพูดทับศัพท์ แต่ไม่ค่อยมีใครพูดว่าแบบ Hey you, what's up อันนี้ไม่เข้าใจ I don't understand อะไรอย่างเงี่ย ไม่ค่อยมีคนพูดแบบนี้หรอหรอ น้อย

R: แล้วเขาใช้กันบ่อยไหมคะ

P: เขาก็คงใช้ในหมู่เพื่อนสนิทอะคะ ถ้าตามประโยคที่พูดข้างบนเมื่อกี้นะ ไม่ได้มาคุยอะไรกับเราหรอ

R: ใช้กับแค่เพื่อนสนิทเท่านั้น แล้วเวลาคุยกับลูกค้า แบบ ลูกค้าที่เป็นคนไทยอะคะ เขามีการใช้ CS ไหมคะ

P: พี่จะไม่เห็นภาพทั้งหมดนะคะ แต่ถ้าเกิด คนที่เราเคยทำงานรวมกันก็ไม่ค่อยมี คือถ้า ลูกค้าคนไทยก็คุยไทย แล้วก็อาจจะจะมีใช้ทับศัพท์แค่บางคำที่เขาอยากแบบ “คิดว่า Marketing แบบนี้นั้นไม่เหมาะสม มันจะต้องเป็น destination ที่มีความ deep ลงไป” อะไรประมาณนี้ มันจะมีบ้าง แต่ไม่ได้เป็นแนวแบบ เหมือนแบบที่คุยกันเล่นๆ อะ แต่ถ้าเป็นเราพูด เราจะพูดแบบนี้ เราจะใช้คำที่เป็นทับศัพท์ของเขาไป ยกตัวอย่างเช่น สมมติ เราไปคุยกับลูกค้าแล้วเราก็บอกว่า เรามองว่า

presentation ตัวนี้ไม่สวย มันควรจะต้งมีเรื่องของการตลาดที่ต้ง detail อะไรอย่างเงี้ย มันจะไม่ใช่แบบ “You คิดว่า I อะ มันไม่แบบ keep in touch ต้งลง more detail” คือมันจะไม่ใช่แบบนี้ คือเขาจะไม่พูดว่า “การนำเสนอของคุณวันนี้...” เราจะใช้ว่า “presentation วันนี้...” แล้วเขาก็จะพูดว่ามันควรจะเพิ่มเรื่องของ Marketing และ PR tool นะ คือเขาจะไม่พูดว่า วิธีการทำการตลาด แบบภาษาไทยแบบนี้ เขาก็จะไม่พูดกัน

R: นั่นสิคะ ทำไมเขาไม่พูดกันล่ะ

P: มันสั้น และเข้าใจตรงกันไง

R: แล้วถ้าเราพูดค่านำเสนอมันจะไม่เข้าใจใช่ไหมคะ

P: เออก็ไม่วู้นะ มันก็เป็นอย่างเงี้ย มันเป็นเรื่องที่เราคุ้นชินไปแล้ว มันเป็นเรื่องที่เราพูดประจำวันไปแล้วอะ เหมือน... เหมือนเราไปฟังเขา เช่น ไม่นะคะ เราคิดว่า marketing ตัวนี้มันไม่เหมาะสม มันต้งมีการทำ city branding ต้งมีการทำ package อะไรอย่างเงี้ย ก็คือเขาใช้คำว่า package เขาไม่ใช้คำว่า เราต้งมีกลยุทธ์ทางการตลาด กลยุทธ์ทางการขาย เขาไม่ใช้คำนี้กันไง เขาใช้คำว่า package เพราะว่ามันเป็นศัพท์ที่ทุกคนฟังแล้วก็ อ้อ แบบนี้นะ เราต้งมีการสร้างสรรค์สร้างเรื่องของ collaboration เราต้งมีการสร้างสรรค์สร้างเรื่องของ coworking แต่เขาไม่พูดค่านำเสนอ ต้งมีการสร้างสรรค์ในเรื่องของการทำงานร่วมกันอย่างมีระบบ อะไรประมาณนี้ เพราะว่าภาษาไทยมันเย็นเยือกไป พอใช้ภาษาอังกฤษแบบ cooperation, coworking, collaboration นะ operating อะไรอย่างเงี้ย มันเข้าใจได้ตรงกันกับคนที่พอเข้าใจภาษาอังกฤษหน่อย แต่ถ้าเกิดเขาไม่รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ เขาก็จะแบบ อะอย่างภาษาอีสานเขาก็พูดว่า “อียังวะ” มันเลยกลายเป็นเรื่องทีปกติไปแล้วของคนที่เขาพูดในลักษณะนี้ ที่ไม่ใช่แบบการ What's up, yo man อะไรพวกนั้นนะ ถ้าแบบนั้นอะ น้อย แต่ ถ้าแบบที่อธิบายไปอะ เยอะ เยอะ แล้วก็เกือบทุกคนแหละ ที่พูดทับศัพท์แบบขำๆ อะ

R: แล้วคุณใช้ไหมคะ

P: ก็มีบ้าง บางครั้งก็หลุดนะ พอเราอยู่ในวงนั้นนะ แล้วเขาใช้คำพวกนั้นนะ ถ้าคนนึงพูดว่า presentation แล้วเราพูดออกไปว่าการนำเสนอ มันก็คือการพูดคนละเรื่องแล้วนะ

R: ก็คือ มันเหมือนแบบว่า เขาพูดแล้วเราก็จะได้ตามเขาไป อะไรแบบนี้ใช่ไหมคะ

P: อือ ให้มันเป็นเรื่องเดียวกัน อะไรแบบนี้ “ถ้าคุณคิดว่าการมา cowork กันครั้งนี้มันก่อให้เกิด goal เดียวกัน” แล้วถ้าเราจะเป็นคนตอบว่า “ไม่นะคะ จุดมุ่งหมายคนเราต่างกัน” มันก็จะแบบว่า อ้าว คนนั้นใช้ goal มันก็เหมือนว่าเรา... มันเหมือนว่าเราต้งตามน้ำไปแล้วอะ แบบ goal ก็ goal อะ ก็ มันก็เหมือนว่า มันก็เหมือนว่าเขาก็พูดตามๆ ติดๆ กันไป ประมาณนี้ละ ลักษณะนี้มีเยอะนะ แทบทุกองค์กรแหละเอาจริง

R: แล้วของคุณ ถ้าเทียบกับชีวิตทั่วไปกับชีวิตทำงาน ใช้ CSที่ไหนเยอะกว่ากัน

P: ที่ทำงาน

R: เพราะว่าเราต้องคุยกับลูกค้า หรือคุยกับเพื่อนร่วมงานแบบนี้ใช่ไหมคะ

P: ใช่ ชีวิตประจำวันเราแทบไม่ใช้ หรือไม่ได้มีอะไรที่จะต้องใช้ กับคนในครอบครัวกับเพื่อน ที่ต้องเป็นภาษาอังกฤษ เราก็พูดภาษาไทยอย่างเงี้ยแหละคะ ใช้ในเวลาทำงานมากกว่า

R: แล้วมีการเลือกใช้ไหมคะ เช่นแบบว่า กับคนนี่ ถ้าเราหลุด CS ไป คนฟังจะโอเค หรือว่าคนนี่เราต้องพูดภาษาไทยอย่างเดียวเลย เราจะพูดภาษาอังกฤษปนเข้ามาไม่ได้

P: ก็มีนะ แต่ว่า อย่างพ่อแม่พี่เขาไม่ได้เรียนสูง แล้วถ้าพี่พูดทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เขาก็งง แล้วก็ไม่เข้าใจใจ เราก็พูดกับเขาไม่ได้ หรือถ้ากลับไปพูดกับที่ทำงานที่เขา แบบ ทุกคนมี background ภาษาอังกฤษมาเป๊ะอย่างงี้ เขาเข้าใจ เราก็พูดได้ มันก็ต้องดูคนนะคะ ถ้าเราไปพูด CS กับคนที่เขาไม่เข้าใจ หรือว่าไม่ได้ภาษาอังกฤษก็คงไม่ได้ อะ อย่างเช่น ถ้าสมมติว่า ถ้าให้พูด CS กับลูกน้องที่โรงงาน เขาก็คงงง หรือแบบกับ แม่บ้าน เขาก็คงงง แต่ว่าถ้าเราคุยกับคนที่เรียนมาหรือว่ามี background การทำงานคล้ายๆ กัน หรือมากกว่าเรา เขาก็ไม่งงอยู่แล้ว มันก็ต้องดูว่าเราคุยกับใคร เราต้องดูว่าเราจะต้องใช้ภาษาไทยอธิบายหรือว่าใช้ภาษาอังกฤษสั้นๆ ได้

R: แล้วในอีเมลอะคะ มีการใช้ภาษาอังกฤษปนบ้างไหมคะ หรือภาษาไทยล้วนอย่างเดียว

P: ถ้าใน TCEB ค่อนข้างเป็นภาษาไทยเป็นทางการ ไทยอย่างเดียว จะใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะ heading, topic หรืออะไรที่มันเป็น fixed มาแล้วอะคะ นอกนั้นเขาไม่มีแบบ มา มาใช้กันเท่าไร อันนี้ถ้าเป็นทางการนะ แต่ถ้าเป็นอีเมลโต้ตอบกันในที่ม ก็จะมีการใช้ CS เป็นคำๆ เหมือนเช่นที่ให้ยกตัวอย่างไป คำว่า presentation และ goal อะไรอย่างเงี้ย

R: ก็คือถ้าเกิดเป็นอีเมลคุยกับเพื่อนร่วมงาน ก็คือจะใช้ CS บ้าง

P: ใช่ แต่ถ้าเป็นในลักษณะของ report ให้หัวหน้างานและผู้บังคับบัญชา ก็จะเป็นภาษาไทยเป็นทางการ formal แต่จะมีพวก heading, topic หรืออะไรที่ fixed มาแล้วก็ต้องเป็นอังกฤษอะคะ เช่น จะนำเรียนเรื่องหัวข้อการประชุม อย่างเงี้ย ก็ถ้ามันเป็นภาษาอังกฤษ เราก็ไปเปลี่ยนเขาไม่ได้ คือถ้ามันเป็นชื่องานอะไรอย่างเงี้ย คือเราไม่แน่ใจว่ามันเรียก CS ได้หรือเปล่า เพราะว่ามันเป็นศัพท์เฉพาะ

R: ใน TCEB ทำไมคนถึงใช้ CS เขาอยากอวดหรือเปล่า หรือว่า คนที่ใช้ CS ในองค์กร แบบ ไทยคำอังกฤษคำเนี่ย คือเขาอยากอวดตัวเองหรือเปล่า หรือว่าอยากเป็นที่ยอมรับ ว่าแบบฉันก็พูดภาษาอังกฤษได้เหมือนกันนะ

P: ก็ไม่มีอะไรนะ ก็ไม่ค่อยมีคนที่มาพูดแบบ ดูเป็นการ show off อะ คือทุกคนพูด CS ด้วยเหตุที่มันเป็นความคุ้นเคย เขาเรียกอะไรนะ จะเรียกเคยชินมันก็ไม่ใช่ มันเหมือนแบบ เป็นปกติไปแล้วอะ อย่างที่เมื่อกี้ได้ยกตัวอย่างอธิบายไป

คือมันเป็นเรื่องปกติไปแล้ว มันไม่ใช่เรื่องเขามาแบบ ต้องการจะมาบอกว่าฉันเก่งนะ มันไม่ใช่ไง
มันเลยไม่ได้มีความรู้สึกอะไรแบบนั้น

R: แสดงว่าคุณคิดว่า การที่เขาพูดภาษาไทยคำอังกฤษคำในที่ทำงานเนี่ย คือ ถ้าเขาพูดเนี่ย เขาจะดู professional ขึ้นมาไหม

P: ไม่ค่ะ ก็ธรรมดา เพราะว่าถ้าไม่ได้ใช้ศัพท์อะไรที่มัน แบบ ดู professional ไง แบบเวลาเขาคุยกันที่ทำงาน
ถ้าเป็นศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มเข้ามาในคำอย่างเงี้ย ก็ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแทนภาษาไทยที่มีบัญญัติของมันอย่างเงี้ย
มันก็เป็นสิ่งที่เข้าใจร่วมกัน เขาไม่ได้ใช้คำพูดหรือศัพท์ที่ทำให้เขาดูแบบ อู๊ยย หูหราหมาเห่า มันเป็น normal
ธรรมดาของสมัยนี้ไปแล้ว ที่เขาจะใช้ศัพท์บางคำทดแทนการพูดบางสิ่งเพื่อที่จะอธิบายหรือสื่อบางอย่าง
ก็เลยเป็นเรื่องปกติไปค่ะ

R: เพราะฉะนั้น หลักๆ ที่คุณคิด การที่คนใช้ CS ก็คือ ข้อหนึ่งเลย หากมาแทนไม่ได้ ในที่นี้ก็คือ นึกคำไม่ออกก็เลยใช้

P: ใช่ค่ะ

R: ข้อสองก็คือ เหมือนพอคนในกลุ่มใช้กันแล้ว แล้วถ้าเราไม่ใช่จะ มันก็จะตอใจ เราก็เหมือนแบบ ว่าเราต้องตามเขาไปด้วย
เหมือนเราเป็นส่วนของกลุ่มเขาก็เลยใช้ ถูกไหมคะ อันนี้คืออันที่สอง

P: เออ

R: อันดับที่สามคือ เราต้องดูด้วยว่าเราคุยกับใครอยู่ ถ้าเราคุยกับหัวหน้างานหรือว่าเวลาทำ report
เราจะเขียนเป็นไทยคำอังกฤษคำมันก็ได้ เพราะมันไม่ใช่แบบทางการ มันไม่ใช่แบบ official อันนี้ถูกไหมคะ

P: อือ

R: แล้วก็อันสุดท้าย ต้องดูว่าถ้าคุยกับพี่แม่บ้าน หรือคนที่แบบว่า พี่ช่าง เราก็คงไม่พูดไทยคำอังกฤษคำ แต่ถ้าเราคุยกับคนทั่วไป
ที่เราคิดว่าเขาน่าจะรู้แหละ เราก็พูดกับเขาไปเลยแบบนี้ถูกไหมคะ ก็คือมีสามอย่าง

P: ต้องถามคุณก่อนว่า CS ที่คุณหมายถึงอะ หมายถึงอะไร อย่างเช่นคำว่า presentation อย่างเงี้ย เราก็ไม่ใช่ว่าการนำเสนอ
หรือการเข้าชั้นเรียน เราก็ใช้คำว่า class แทน แบบนี้ คือการที่คุณหมายความว่า CS ใช่ไหม

R: ใช่ค่ะ ไทยคำอังกฤษคำในที่นี้ก็คือ ก็คือการใช้คำที่ไม่ใช่ภาษาไทย แล้วก็เอามารวมอยู่ในประโยคที่เป็นภาษาไทย

P: อ้อ อย่างบางที่แบบ ลองนึกถึงแบบ บางคนที่เขา show off อะ เขาก็จะพูดว่า “โอ๊ย I’m so hot วันนี้ร้อนมากเลย”
อะไรแบบนี้ แล้วก็แบบ “I’m so hungry หิวจะแย่อยู่แล้ว” มันก็จะเป็นแบบอารมณ์นั้นไง อันนั้นคือการ show off
แต่ว่าอีกแบบหนึ่งก็คือ อย่างแบบในประเทศไทยตอนนี้ มีหลักสูตรอินเตอร์ พอเขาต้องใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย
แต่เขาเรียนภาษาอังกฤษ คนพวกนี้ก็จะมีการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแทนภาษาไทยเลย มันก็เลยเป็นเรื่องเฉยๆ ไป

R: จริงๆ มันน่าสนใจมากๆ เลยว่า อย่างที่คุณบอกว่า อย่างคำว่า presentation อย่างเงี้ย ทำไมไม่ใช่คำว่านำเสนอ ทั้งๆ ที่มีภาษาไทย ซึ่งจริงๆ มันคือการแปลจากภาษาอังกฤษที่มีความหมายเหมือนกันเลยด้วยซ้ำ แต่ทำไมไม่ใช่

P: นั่นนะสิ ก็เนี่ย เหมือนเวลาจะไปห้องเรียนกับออกไป class กันเถอะ หรือแบบ ไปโรงอาหารกันใหม่ นี่เขาไม่พูดนะ ไป cafeteria ไป canteen หรือแบบพูดตัวย่อไปอีก เช่นไป cafet

R: นั่นนะสิ ดิฉันก็เลยสงสัยอยู่ว่า ข้อหนึ่ง ทำไมคนถึงใช้กัน ข้อสอง แล้วคนฟังรู้สึกยังไง

P: ก็เนี่ยแหละ มันถึงมีสองแบบไป คือถ้าเป็นเพื่อนกันหรือคนที่เข้าใจ เขาก็จะรู้ว่า คนพูดอะ ไม่ได้กระเดาะ คือมันเป็นคำที่คนเขาเรียกหรือใช้กันทั่วไป แล้วเขาก็พูดกันจนชิน อันเนี่ย มันเป็นคำที่คนเขาใช้กันในหมู่ๆ ก็เลยชินไป เราก็เลยไม่ได้รู้สึกว่ามันคือการใช้คำสลับภาษาไป สำหรับเราก็คือ มันไม่ได้เป็นการใช้ CS แต่ว่ามันเป็นเรียกคำคำหนึ่ง หรือว่าเรียกสิ่งหนึ่ง แต่ถ้าสมมติว่า เป็นประโยค เช่น I'm so hungry ฉันหิวมาก อย่างเงี้ย คือจะอีก feel[ing] นี่ จะพูดสลับมาทำไม อะ มันก็จะเป็นสองแบบนี้ หรือแบบที่สาม เช่นแบบ คนอีสานเข้ากรุงเทพฯ นึกคำกลางไม่ออก ก็คือ อะ อย่างข้อหนึ่ง very show off เนอะ แบบ โอ๊ย ฉันนะจบบเมืองนอก ฉันต้องแบบ ต่างๆ ก็... โอ๊ย ก็แปลให้ด้วย ก็คือเธอพูดภาษาอังกฤษมาแล้วเธอแปลให้เราด้วย สอง เป็นคำที่คนเขาใช้กันจนคุ้นเคย เป็นเรื่องธรรมดาที่เขาพูดกันทั่วไป มันก็เลยกลายเป็นว่า คนนี้อะ พูดภาษาไทยแต่มีคำภาษาอังกฤษเข้าไปแทรกข้างใน สามคือ เขาพูดไม่ได้จริงๆ เช่น บางคนไปเติบโตที่เมืองนอกมาแบบนี้ เวลาเขานึกอะไรเร็วๆ เขาก็จะต้องนึกเป็นภาษาอังกฤษ นึกภาษาไทยไม่ออก อะเราเคยมีเพื่อนคนหนึ่ง ที่ไปเติบโตเมืองนอกมา คือเขาไปเรียนเมืองนอกตั้งแต่ป.5 ป.6 ยันปริญญาโทแล้วก็กลับมา มันพูดไม่ได้จริงๆ นะ มันอยากจะทำแต่พูดไม่ได้ เขาก็ต้องมีพูดภาษาอังกฤษออกมาโดยที่เขาไม่ได้ตั้งใจว่าจะโชว์หรืออะไร เขาแค่นึกคำไม่ออก เขากลายเป็นคนพูดซ้ำ เพราะว่าต้องนึกคำก่อน แต่ว่าพอพูดภาษาอังกฤษปั๊บ เร็วมาก แต่ถ้าพูดภาษาไทย ก็ต้องนึกก่อน มันก็จะซ้ำ นึกคำพูดไม่ออก

R: ถ้าเป็นในกรณีต่างๆ ไป มันก็จะอีกแบบหนึ่ง แต่ว่า อันนี้ดิฉันเลือกทำกรณีศึกษาในองค์กรที่เป็นองค์กรไทย เป็น government ไทยเลย ก็เลยสงสัยว่า เขาใช้กันไหม

P: ก็อย่างที่คุณบอก ถ้าเป็นจดหมาย ถ้าเป็น report มัน... มันยังก็ต้องใช้ภาษาไทยอยู่แล้ว ถ้าเป็นในองค์กรเขาก็ใช้กันคะ มันเป็นคำที่เราใช้อยู่แล้ว เราก็มองเป็นเรื่องธรรมดา

R: แล้วถ้าเราไม่ได้อยู่ในองค์กรนี้ เราไม่ได้อยู่ในองค์กรที่เป็นรัฐบาลไทย ถ้าเราไปอยู่องค์กรอื่นที่เป็นเอกชน จะมีการใช้ CS เหมือนกันไหม

P: ก็มีแหละ มีอยู่แล้ว เป็นเรื่องปกติ เขาก็ใช้คำภาษาอังกฤษ เขาก็พูดเป็นคำนั้นไป เขาไม่ยอมพูดภาษาไทย แล้วคนก็ใช้คำคำนั้นไปจนชินไปแล้ว มันก็มีทุกที่อะคะ

R: แล้วถ้าเกิดคนพูดภาษาอังกฤษมาแล้วประโยคหนึ่ง แล้วต่อด้วยคำแปลภาษาไทยอีก คุณจะรู้สึกว่าเขากะเดาะใช้ใหม่คะ

P: มันก็ประมาณนั้น คือมันต้องดู acting เขาด้วยอะ คนแบบเนี้ย คือมันต้องมี acting ผสมนะ คนที่เขาจะเป็นในลักษณะที่ show off หรือกระแคะแบบนี้ ก็จะมี acting ผสม ซึ่งถ้าเป็นในองค์กรอะ มันไม่มีอยู่แล้ว มันไม่มีหรอก ที่เป็นแบบนี้เนอะ น้อย

R: กำลังจะถามพอดีเลยคะว่าเคยเจอไหม เคยมีไหมที่แบบ ที่อยู่ในแวดลอมของการทำงานเนี้ยคะ แล้วเราเคยเจออะไรแบบนี้ไหม

P: เออ เราเพิ่งเข้ามาใน TCEB แค่ 2 ปีเนอะเท่าที่อยู่มา 2 ปีก็ไม่เคยเห็นอะไรแบบนี้เนอะ ก็เห็นพูดกันแบบธรรมดา ถ้าจะใช้ศัพท์ผสม ก็เป็นศัพท์ที่คุ้น

R: เป็นศัพท์ในวงการใช้ไหมคะ

P: ใช่คะ แล้วเขาก็พูดกันเป็นเรื่องปกติ ก็คือพูดภาษาไทยอยู่แล้วถ้าอยากจะหมายความว่าอะไร ก็พูดเป็นภาษาอังกฤษ หรือไม่อย่างนั้นก็อังกฤษไปเลย แต่อย่างฝ่ายของเราไม่ค่อยได้พูดหรอก เพราะว่าลงต่างจังหวัดอย่างเดียว ก็ใช้ภาษาไทย แต่ถ้าเกิดเป็นฝ่ายที่ต้อง deal กับอินเตอร์ ลูกค้าเขาเป็นฝรั่ง ก็ต้องพูดภาษาอังกฤษทั้งหมด เวลามาคุยงานกันก็มาพูดลักษณะทั่วไป มีใช้ CS แต่ก็พูดแบบไม่ได้กระแคะ ใช้พูดคำศัพท์นั้นๆ ผสมเข้ามาบ้าง

R: แสดงว่า ไม่ว่าใครก็ตาม พูดแบบ... ที่คุณกล่าวมา ก็คือเขาไม่ได้ต้องการจะอวดหรืออะไรใช้ไหม

P: ถ้าไม่มี acting

R: คะ ไหนลองยกตัวอย่างประโยคที่คุณจะรู้สึกว่าคุณที่พูดอะ overacting หน่อยได้ไหมคะ

P: “อ๊อ อากาศมันร้อน มัน so hot มากเลยนะแก มันจะร้อนได้อะไรเบอร์นั้น” หรือบางที่แบบ “I'm thirsty ฉันหิวน้ำจะแยอยู่ละ” ก็จะมีลักษณะเนี้ย คือมันอยู่ที่น้ำเสียง ท่าทาง สีหน้า เราก็จะรู้สึกว่า อันนี้กระแคะ มันจะไม่ใช่ feeling ทำงานที่ใช้ CS เพื่อที่จะอธิบายอะไรบางอย่าง มันจะไม่เหมือนกัน

R: ที่นี้ คำถามสุดท้ายแล้วคะ คุณลองนึกดูนะคะ 10 คำ คำไหนที่ใน TCEB เขาจะไม่ใช้คำภาษาไทยแทนเลย

P: presentation, goal, meeting room, collaboration, join, marketing, branding, support, policy

R: ทำไมเขาใช้คำพวกนี้กันเนอะ มีคำภาษาไทยกันหมดเลย

P: คือมันเป็นคำที่พูดแล้ว พอพูดปุ๊บ เข้าใจเลย เหมือนคำว่า DNA ภาษาไทย อู๊อ แปลมายาวมาก ถ้าบอกภาษาอังกฤษ DNA ทราบ... เข้าใจได้เลย ภาษาไทยมันจะแปลว่าแก่นไหม เวลาที่เราต้องเขียน report พอดีต้องเขียนคำว่า DNA เราก็ลังเลมากว่าจะเขียนว่าอะไร ก็เลยคิดว่าคนที่คนเขาพูดภาษาอังกฤษขึ้นมา เพื่อที่จะให้มันสั้น กระชับ และเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว และเข้าใจตรงกัน ก็คือ shortcut term อันนี้พูดถึงในที่ทำงานนะคะ

R: คะ โอเคคะ อยากรู้ว่าเคยเจอคนที่ไม่ชอบเวลาที่คนอื่น CS บ้างไหมคะ หรือแบบ เจอเพื่อนหรือคนรู้จักที่ไม่โอเคกับการที่คนอื่นใช้ CS บ้างเลย เคยมีไหมคะ

P: ถ้าในลักษณะของการทำงานที่ผ่านมา ไม่เคยเจอคนที่ anti นะ เพราะว่าบางศัพท์ที่เราใช้ หรือคนในอุตสาหกรรมใช้ ก็คือจะรู้กันในวงกว้างอยู่แล้ว ก็เลยไม่เคยเจอคน anti ถ้าจะมี ก็มีแต่ลักษณะคนที่ show off เท่านั้น ซึ่งก็จะเป็นอีกลักษณะหนึ่งไป แต่ถ้าเป็นในลักษณะของการทำงานแบบนี้ ไม่เคยเจอใครที่ anti อาจจะเพราะเราทำงานอยู่กับใน level ของคนที่จบปริญญาตรีอย่างต่ำนะ ชะส่วนใหญ่ ซึ่งเขาก็จะพอเข้าใจส่วนใหญ่ อยู่แล้ว ยิ่งถ้าเป็นเด็กรุ่นใหม่อย่างเจ็ย ไม่ต้องพูดถึงเลย เขาพูดเก่งมากกว่าเรามาก

R: แล้วคิดว่าคนที่คนที่พูดไทยคำอังกฤษคำเป็นคนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษไปเลยทั้งประโยคยาวๆ ได้ไหมคะ

P: บางคนอาจจะไม่ได้ เพราะว่าคำที่ใช้พูดในชีวิตประจำวันมันเป็นคำที่เขาพูดกันต่อๆ และติดมา เช่น คำว่า presentation คือถ้าให้พูดเป็นคำๆ อะ ฐึ้นะ แต่ถ้าจะโดนแบบ Can you explain blah blah blah ยาวๆ เขาก็จะพูดตอบอย่างงี้ไม่ได้ อันนั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าหากว่า

R: ก็คือเป็นคำๆ อะ ได้

P: ได้ ก็เพราะว่าเขาพูดตามใจ

R: แล้วเขาก็จะรู้ความหมายเองหรือ

P: ใช่ ก็เขาก็จะดูจากบริบท จากคำนิยามที่คนเขาพูดกัน อะ แต่ถ้าอย่างแบบ "I cannot explain in English because some words I can't recognize" อันเนี่ยมันก็คือเป็นแบบยาวๆ ใช่ไหม แต่ว่า "ที่พูดภาษาอังกฤษไม่ออก จริงๆ ก็ได้แค่ some words นะ ก็ cannot think..." มันก็จะแบบ...

R: แบบนี้ได้ไหม

P: แบบ... ไม่ค่อยเจอคนแบบนั้นนะ คือถ้าจะเจอก็จะเจอแบบนี้ ก็คือพูดเป็นภาษาอังกฤษไปเลย แต่ก็จะมีบ้าง คำบ้าง คือเขาก็จะใช้คำศัพท์ง่ายๆ อะไรแบบเนี่ย หรือถ้าเกิดคนพูด แบบ ปรี๊ดไปเลย ก็จะสั้นๆ ไปเลย ตามของเขาอะ

R: โอเคคะ คำถามสุดท้ายที่จะถามคุณนะคะ อยากให้คุณบอกว่าเรียนจบที่ไหน อะไรมา แนะนำตัวนิดนึงคะ

P: อ้อ ปริญญาตรี จบธรรมศาสตร์ เอกเฟรนช์ โทอิ่ง คณะศิลปศาสตร์ แล้วก็ศึกษาต่อที่ ตัว Master อะคะ 2 ใบ อันแรกคือ Education ที่มหิดล แล้วก็ Master MBA ที่ ABAC แต่ว่า ที่มหิดล หลักสูตรภาษาไทย แต่ว่า MBA ภาษาอังกฤษคะ

R: ขอขอบคุณมากนะคะที่ให้มาสัมภาษณ์วันนี้

Interview with Participant 2 (K) and Researcher (R) on February 7, 2021 from 10.00 – 10.44 hrs.

*CS = Code-Switching

[Greeting and Thesis introduction]

R: โอเคค่ะ อยากจะให้แนะนำตัวนะคะ แล้วก็เรียนที่ไหนมา แล้วก็เกิดปีค.ศ.อะไรค่ะ

K: สวัสดีค่ะ เป็นผอ.อยู่ฝ่าย Exhibition ที่ TCEB จบการศึกษาที่ ABAC ค่ะ เรียน BMA ที่ ABAC แล้วก็เกิดค.ศ. 1973

R: ทีนี้เราจะเริ่มเข้าคำถามที่เกี่ยวกับ thesis นะคะ คิดยังไงเกี่ยวกับการใช้ CS ในบริบทต่างๆไป? ค่ะ

K: หมายถึง in general ใช่ไหม?

R: ค่ะ in general ค่ะ

K: สำหรับตัวเอง มันไม่ได้... คนทั่วไปตามที่ฟังมาเขาคิดว่า มี perception ว่าคนที่พูดภาษาอังกฤษเนี่ย เขาต้องการจะโชว์เรื่อง education หรืออะไรต่างๆ แต่จริงๆเราว่ามันได้หลากหลายแบบ เพราะว่าการศึกษา(อังกฤษ)บางครั้งจะ มันทำให้เข้าใจมากขึ้น คำมันรื่นหูมากขึ้น หรือบางทีมันทดแทนคำได้จริงๆภาษาไทยได้สวยงามมาก แล้วก็ reflect วัฒนธรรมเรา แต่บางครั้งในภาษาไทยภาษาพูดมันยาวมาก ภาษาพูดเนี่ยเลยคิดว่าพูดปนCS เนี่ยมันทำให้คนฟังเข้าใจ โดยเฉพาะกลุ่มที่เราเลือกที่จะสื่อสาร ถ้าเราเลือกสื่อสารกับ new generation หรือเด็กรุ่นใหม่เนี่ย คิดว่าน่าจะช่วยให้เข้าใจได้ง่ายมากกว่า ไม่ได้เห็นว่าการพูดปนภาษาเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดีแต่คิดว่าเป็นเรื่องปกติ การใช้ CS ไม่ใช่สิ่งไม่สุภาพถ้าคู่สนทนาฟังแล้วเข้าใจ แต่ต้องดูเรื่องกาลเทศะ และคนที่เราสื่อสารด้วย

R: ก็คือคิดว่าการใช้ CS in general เป็นสิ่งที่ดี คืออยากจะพูดก็พูดได้เลย

K: เป็นสิ่งที่ปกติค่ะ ไม่ได้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ภายใต้ condition เรื่องกาลเทศะนะคะ เพราะว่าระดับการใช้ภาษาในบ้านเราเนี่ย มันมีหลาย level ภาษาราชการ ภาษาติดต่อผู้ใหญ่ หรือภาษาสื่อสารทั่วไป คิดว่าเป็นเรื่องปกติขึ้นอยู่กับกาลเทศะกับคนที่เราสื่อสารด้วย จริงๆก็ขึ้นอยู่กับกาลเทศะ เค้าอาจจะอยากฝึกภาษาอังกฤษ แต่ถ้าทำงานในหน่วยงานราชการ เวลาที่นำเสนองานทางการ รู้สึกว่าไม่ควรใช้ไทยปนอังกฤษ

R: โอเคค่ะ คราวนี้ คนไทยที่ไม่เคยไปต่างประเทศมาเลยนะจะใช้ไทยคำอังกฤษคำ คุณมีความเห็นยังไงบ้างหรือว่ามีความรู้สึกยังไงบ้างเวลาที่เราได้ยินเขาพูด (CS)?

K: ถามว่าเปรียบเทียบกับตัวเองเนี่ย คือเราเรียนหนังสือที่ประเทศไทยตลอด แต่ว่าเป็นคนติดพูดภาษาอังกฤษ เหตุผลคือไม่เกี่ยวกับการไปต่างประเทศ แต่เพราะเราทำงานที่พูดกับ สื่อสารกับชาวต่างชาติตลอด ทีนี้เราก็จะได้รับฟัง แล้วก็ หรือว่าเราดู Netflix หรือเราอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ แล้วบางคำมันก็จะชัดเจนยิ่งขึ้น

ต้องถามว่าคนที่เขาไม่เคยไปต่างประเทศเลยอะ เขามี context หรือ สิ่งแวดล้อมเหมือนอย่างนี้หรือเปล่า เขาติดต่อกับคนต่างชาติตลอดหรือตัวเองเนียเรียนหนังสือที่ประเทศไทย แต่ว่าเป็น international school หรือตอนเด็กเรียนโรงเรียนคอนแวนต์ ตอนปริญญาตรี-โทก็เรียนที่ ABAC ต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ต้องแล้วแต่ว่าเขาอยู่ในวัฒนธรรม (บริบท/สิ่งแวดล้อม) แบบนี้หรือเปล่า แต่ถ้าเขาไม่ได้อยู่ในวัฒนธรรม (บริบท/สิ่งแวดล้อม) พวกนี้เลย ก็อาจจะคิดว่าเขาพยายามที่จะฝึกภาษาอังกฤษหรือเปล่า ขึ้นอยู่กับว่าเขาใช้กาลเทศะไหน ถ้าสมมติว่าเราคุยกันเสาร์-อาทิตย์ นอกเวลา เขาก็อาจจะติดมาจากซีรีส์แล้วก็อยากจะพูด แต่ถ้าพูดภาษาไทยคำอังกฤษคำเนีย ส่วนตัวทำงานในหน่วยงานที่เป็นราชการ เวลาที่ต้องนำเสนองานผู้ใหญ่หรือนำเสนองานที่เป็นทางการ คิดว่าพูดภาษาใดภาษาหนึ่งไปเลยดีกว่าที่จะปนภาษาอะ แต่ว่าส่วนตัวมีข้อสังเกตเองว่าการที่เราเริ่มปนภาษาหรือ CS เนีย ส่วนตัวมองว่าการปนภาษาเกิดขึ้นเป็นเพราะบุคคลนั้นพูดภาษาได้มากกว่าหนึ่งภาษา บางคำเวลาคิดภาษาไทยไม่ทัน ก็ใช้ภาษาอังกฤษ เขาก็จะ...จากที่คุยมาก็คือคิดคำภาษาไทยไม่ถูก อย่างตัวเองเหมือนกัน อย่างบางคำเนีย เราคิดภาษาไทยไม่ทันในการที่จะพูดเนีย อย่างที่เคยพูดว่าคำภาษาไทยบางที่มันต้องใช้คำยาว แต่จะบอกว่า เราคิดว่า CS มีแค่ไทย-อังกฤษ แต่จริงๆในภาษาไทยที่เราพูดกันอยู่มันมีภาษาเขมร ภาษาต่างประเทศต่าง CS มากกว่าภาษาไทย 1 ภาษาอยู่แล้ว

R: โอเคละ แล้วเวลาที่เพื่อนร่วมงานของเราใช้ แล้วเรารู้สึกยังไงคะ เมื่อมาได้ยินเพื่อนในที่ทำงานของเรา

K: ณ ปัจจุบันในสิ่งแวดล้อมปกติ เพราะว่าที่ทำงานเป็นที่ทำงานที่แบบ international เนอะ ก็รู้สึกว่าการคิดอะ แต่ก็ขึ้นอยู่กับกาลเทศะ อย่างเช่น ถ้าเกิดว่านำเสนองานกับผู้ใหญ่หรืออะไรต่างๆหรือว่าเป็นทางการ ก็ควรใช้ภาษาไทยทั้งหมด ถ้าเค้าใช้ศัพท์คำนั้นเพื่อความรื่นหูก็โอเค แต่เนี่ยเป็นข้อหนึ่งที่ตัวเองพยายามฝึกแต่แล้วก็ติดอยู่เหมือนกันที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ ส่วนตัวโอเคละ ถ้าพูดถึงคนที่ใช้เยอะเกินไป เราไม่เคยเจอกับตัว

R: อย่างนี้ถ้าลูกน้องมาคุยกับเรา นี่เรารู้สึกว่าเราเป็นผู้ใหญ่หรือยังคะ?

K: ใช่ค่ะ เพราะใน level ที่ทำงานเป็นผ.ฝ่าย

R: ถ้า(ลูก)น้องพูดภาษาไทยคำอังกฤษคำกับเรา แล้วเราโอเคไหมคะ?

K: ถ้าเขาใช้คำศัพท์นั้นเพื่อเป็นคำรื่นหู โอเค เพราะบางครั้งคำที่เป็นหู อย่างเช่นคำว่า style เป็นคำปกติอยู่แล้ว ไม่งั้นเราต้องพูดเป็นคำว่า รสนิยมในการแต่งตัว รสนิยมในการจัดบ้าน อย่างนี้เป็นต้น คิดว่ารับได้ค่ะ โอเค

R: แล้วเคยเจอคนที่เรารู้สึก annoy ไหมคะ? หมายถึงว่าเราเคยเจอคนที่แบบพูด(ไทยคำอังกฤษคำ)เยอะมากๆ แบบเกินเบอร์ไปอะ เราเคยเจอคนแบบนั้นไหม?

K: ไม่เคยเจอตัวเป็นๆนะแต่ว่าก็เคยเหมือน แบบเวลาที่(เห็น)ในที่วีหรืออะไร แต่ส่วนมากก็เป็นรายการที่เป็นเสียดสีอะ อันนั้นก็เป็นอย่างที่ดูมากเกินไป เพราะจริงๆแล้วอะ คิดว่าเราน่าจะมีคำบางคำซึ่งเหมือนกับเป็น จริงๆมันไม่ถึงกับว่าเป็นกฎ แต่มันน่าจะเป็น norm เราด้วยกันอยู่ว่าคำประเภทนี้ยะ เราใช้ทับศัพท์ได้ ซึ่งเป็นคำที่ทั่วไป ซึ่งน้อยคนนัก... ไม่ใช่คนน้อยคนนัก ซึ่งยากที่จะทดแทนด้วยคำภาษาไทย อย่างจิ้งเป็นต้น ก็ถือว่าไม่พุ่มเพื่อยในการใช้ CS

R: ถ้าในบริบทของการทำงาน แล้วมีคนพูดเยอะๆ เราก็ไม่ได้รู้สึกอะไร เราก็รู้สึกปกติ ถูกไหมคะ? แบบว่า subject เป็นภาษาไทย verb เป็นภาษาอังกฤษ object เป็นภาษาไทย...

K: อันนั้นคงจะต้องคุยกับเขาว่า ออฟฟิศเราจะพูดภาษาไทยเป็นหลัก ฉะนั้นเราจะต้องสื่อสาร เพราะว่าในระดับความเข้าใจของภาษามันไม่ใช่ทุกคนจะมีระดับเดียวกัน ฉะนั้นถึงว่าบอกมันมีข้อยกเว้นได้ว่า เช่น คำๆนั้นอะมันเป็นคนที่เข้าใจแพร่หลายถ้าใช้คำภาษาอังกฤษ อย่างจิ้งเป็นต้น เขาควรจะสามารใช้ได้ แต่อย่างแรกเลยก็อยากให้คุณพูดภาษาของเราก่อนอยู่แล้ว เพราะว่ามัน reflect ถึงวัฒนธรรมของบ้านเรา ภาษาเราก็สวยงาม แต่ว่าถ้าเกิดว่าเราจะต้องใช้ไทยคำอังกฤษแบบนี้ อะอาจจะต้องไปเรียนรู้ฝึกใหม่ เพราะเราอยู่ประเทศไทย ยังไงภาษาหลักก็ต้องเป็นภาษาไทย อันนี้แน่นอน แต่ตอนนี้พยายามคิดถึงกลุ่มที่น่าจะยกเว้นได้นอกจาก style แล้วมีคำอะไรบ้างอีก...

R: อะ เดียวมีคำถามประมาณนี้ข้างหลังๆ

K: เอ้อ มันมีเยอะ

R: ค่ะ คำถามต่อไปก็คือจะรู้สึกแตกต่างไหมถ้าคนที่เคยไปต่างประเทศ คือเคยไปอยู่หรือเคยไปเรียนที่ต่างประเทศมาใช้ CS กับคนที่ใช้ CS ที่เป็นคนไทย ไม่เคยไปไหนมาเลย คุณรู้สึกต่างกันไหมคะ?

K: หมายถึงว่าคนที่เขาเรียนเมืองนอก เขาทำงานเมืองนอกมาตลอด แต่ว่าเขาใช้ CS กับคนที่อยู่ไทยใช้ CS

R: ค่ะ ใช่ค่ะ

K: ไม่รู้สึกว่าจะแตกต่าง เพราะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมเขามากกว่า ings สิ่งแวดล้อมเขา ถ้าเขาเรียนโรงเรียน international ถ้าเขาทำงานกับฝรั่ง เขาต้องแบบ present งานเป็นภาษาอังกฤษอะไรต่างๆอยู่แล้ว ทำงานที่เกี่ยวข้องกับฝรั่ง คือการใช้ CS ไม่ได้เป็นการระบุ...ส่วนตัวไม่ได้คิดว่าเป็นการระบุหรือการแสดงว่าเขาจะต้องเรียนหนังสือ หรือทำงานจากเมืองนอกเท่านั้น เพราะเคยได้เจอเจ้านายเก่าคนรู้จักเนี่ย เขาก็เรียนที่เมืองไทยอะนะแต่เขาเรียนโรงเรียน international school แล้วก็ได้มีโอกาสไปทำงานเมืองนอกอะระดับแบบ high level ก็มากกว่า 5 ปี แต่พอตอนกลับมาเมืองไทยซึ่งที่ผ่านมามันอยู่เมืองไทยเขาก็พูด CS แต่พอเขากลับมาเมืองไทยเนี่ย เห็นเลยว่าเขามีพยายามที่จะใช้ภาษาไทยภาษาเดียว

R: ทีนี้โยงกลับไปที่คุณบอกว่า ถ้าสมมติลูกน้องเป็นคนที่พูด 2 ภาษาอยู่แล้ว คือเป็น bilingual อย่างเงี้ยอะคะ แล้วเขาพูดกับคุณเป็นไทยคำอังกฤษคำ แล้วคุณบอกว่าไปเรียนรู้ฝึกฝนการพูดภาษาไทยมาใหม่สิ...

K: หมายถึงว่า หมายถึงว่าถ้าเขาพูดฟุ่มเฟือยภาษาอังกฤษมากเกินไป เขาจะต้องกลับไปฝึกตัวเอง เพราะว่าภาษาสื่อสารในออฟฟิศ ในที่ทำงานประเทศไทยเนี่ย ต้องใช้ภาษาไทยเป็นหลักอยู่แล้ว แต่ว่าในฐานะเพื่อนร่วมงาน พี่หัวหน้างาน หรือ peer คิดว่าภาษาหลักที่เราจะต้องใช้ก็คือภาษาไทย แต่ณ ปัจจุบันในสภาพแวดล้อมที่ทำงาน คนที่แวดล้อมเนี่ยการใช้ภาษาอังกฤษทดแทนเนี่ยอยู่ใน level ที่ เนี่ยอย่างคำว่า level เนี่ยเราก็พูดภาษาอังกฤษได้ อยู่ใน level ที่เราค่อนข้างรับได้ ไม่มีความรู้สึกว่าเขาไม่มีความเป็นตัวของตัวเองหรือแกล้ง หรือพยายามพูด CS เพื่อที่จะยกระดับตัวเอง ยังไม่เคยเจอคนแบบนั้น ส่วนตัวไม่ได้คิดว่าการใช้ CS ทำให้ตัวเองดูหรูหรา หรือเก่ง หรือยกระดับว่าเรียนจบจากเมืองนอก หรือเก่งกว่าคนอื่น เพราะตอนเนี่ยสิ่งแวดล้อมในบ้านเราอะมันแตกต่างกัน แต่มันขึ้นอยู่กับ level อย่างที่เมื่อกี้ที่บอกไปคะว่ามันจะมีค่าประเภทหนึ่ง ซึ่งเขาน่าจะใช้ภาษาอังกฤษได้ หรือเราจะสามารถเข้าใจได้ว่าเราต้องใช้คำภาษาอังกฤษที่จะเข้าใจคำๆนี้

R: อยากให้คุณอธิบายเพิ่มเติมคะว่ารู้สึกว่ามีแบบไหนที่มันเหมาะสมกับคนไทยในการใช้ไทยกับอังกฤษปนกันอะคะ หมายความว่าใช้สถานการณ์ไหนถึงจะโอเค สถานการณ์ไหนไม่โอเค

K: ก็คิดว่าน่าจะเป็น 2 แบบ เมื่อกี้ที่บอกไว้ถ้ากลุ่มสื่อสารคือใคร กลุ่มสื่อสารที่ไม่ได้เป็นกลุ่มทางการมาก หรือเป็นกลุ่มเด็กรุ่นใหม่ หรือถ้าเกิดเราคุยกับลูกน้องเราเพื่อให้ได้เข้าใจ อันแรกก่อนนะ กลุ่มสื่อสารที่ไม่ใช่ทางการ เราใช้ CS ได้ อันที่ 2 น่าจะมีอยู่ 3-4 ข้อที่ส่วนตัวคิดว่า CS สามารถยอมรับได้คือ 1 อย่างที่บอกเราไม่ต้องใช้คำยาว ฟุ่มเฟือย ในที่นี้อย่าใช้คำว่าฟุ่มเฟือยเพราะคำว่าฟุ่มเฟือยมันเหมือนไม่ดีกับภาษาไทย แต่เหมือนกับว่าประหยัดด้วยคำ บางครั้งเราต้องพูดชัด มีเวลาน้อยเราต้องพูดตรงประเด็น นาที 2 นาที สื่อสารกันเองในทีม อะ ยกตัวอย่าง ทีม "team" เราต้องใช้ทับศัพท์อยู่แล้ว ในทีมงาน สื่อสารในกลุ่มคนทำงานของเราเอง เรามีเวลาจำกัดซึ่งไม่ใช่เป็นทางการ คิดว่า CS เป็นที่ยอมรับได้ หรือบางทีอะ การใช้ภาษาอังกฤษอะมันจะช่วยให้เล่นคำได้ใหม่ ภาษาอังกฤษ 1 คำอะ เป็น(คำภาษาไทย) double meaning เป็นต้น มันน่าจะทดแทนได้ มันน่าจะมีแบบ sessionหนึ่งที่เรามาคุยกันว่ามีความประเภทหนึ่งที่เอาภาษาไทยมาทดแทนได้ อย่างเมื่อกี้ถ้าไม่พูดคำว่า team เราจะพูดคำว่าอะไร เรียกว่ารับได้แต่จะมี percentage หรือกลุ่มคำในการยอมรับ แต่ภาษาหลักต้องเป็นภาษาไทย หากใครคิดภาษาไทยไม่ออกเลย แปลว่าเขายังมาทำงานที่ประเทศไทยไม่ได้ เพราะว่าการทำงานที่เขามาทำงานกับเราอะ 1 เขาต้องสื่อสารเป็นภาษาไทย เขียนอ่านเป็นภาษาไทย อืม บางทีเราใช้ไทยคำอังกฤษคำโดยไม่รู้ตัว แต่เราก็ดูหลักๆว่ากลุ่มที่เราจะสื่อสารด้วยคือใคร เช่น ถ้าเป็นการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ กับลูกน้อง หรือ เด็กๆ new generation เราก็สามารถใช้ CS ได้ เพื่อประหยัดเวลาด้วยและประหยัดคำไม่ให้ยาวเกิน

R: แล้วแบบไหนถึงไม่โอเคคะ?

K: แบบที่เมื่อก็ได้พูดไปว่าเขาใช้คำฟุ่มเฟือยมาก ฟุ่มเฟือยมาก คำที่มีภาษาไทยรับอยู่แล้ว ต้องดูว่ากลุ่มสื่อสารคือใคร ถ้าไม่ได้ทางการมากหรือเป็นกลุ่มเด็กรุ่นใหม่ก็โอเค อีกกรณีคือการประหยัดคำ ถ้าสื่อสารกันเองในทีมและมีเวลาจำกัดเราโอเคกับการใช้ไทยปนอังกฤษ จะไม่โอเคก็ต่อเมื่อคนที่พูดใช้ไทยคำอังกฤษคำแบบฟุ่มเฟือยมากเกินไป เช่นถ้าคำไหนมันมีภาษาไทยอยู่แล้ว แต่ก็ยังใช้ภาษาอังกฤษอันนี้ไม่โอเค

R: ที่นี้ถามเรื่องในองค์กรบ้างคะ ที่ TCEB มีการใช้ CS อยู่แล้วแต่จะถามว่าตัวคุณเองคิดว่า(มีการใช้ CS) เยอะไหม?

K: คิดว่าเยอะ คิดว่าเยอะ แต่อยู่ในระดับ(ความถี่ของการเปลี่ยนภาษาต่อหนึ่งประโยค)ที่รับได้

R: เยอะนี่คือมากขนาดไหนคะ? ลองให้มาเป็น percent หน่อยได้ไหมคะ? อย่างเช่นถ้าคนในองค์กรมีทั้งหมด 100 คนน่าจะมีส่วนประมาณเท่าไรคะที่พูด?

K: คนใช้เยอะนะ คิดว่าจะอย่างคนที่อยู่การตลาดหรืออะไรแบบเนี่ย ฝ่ายการตลาดถ้าเป็นทั้งหมดครึ่งนึงจะต้องพูด... น่าจะซัก 50-60% ของพนักงานทั้งหมดในฝ่ายการตลาด

R: แล้วใช้บ่อยไหมคะ? ทุกวันไหมคะ?

K: ทุกวันคะ

R: แล้วส่วนใหญ่ใช้กับสถานการณ์ไหนคะ? แบบคุยกับลูกค้าที่เป็นคนไทยนะคะ หรือว่า คุยแบบประชุม หรือว่าเสนองานหรืออะไรอย่างงี้คะ

K: จริงแล้วจะ คิดว่ามีการใช้อย่างแพร่หลายเลยละ แต่อยู่ในระดับที่รับได้ ใช้ทุกวัน ใช้คุยกับลูกค้า ในการประชุม ในการเสนองาน แต่ยกเว้นว่าถ้าเราต้องเสนองานในที่ที่เป็นทางการมากๆ หรือเราพูด speech กล่าวเปิดงานที่เป็นภาษาไทย ซึ่งจริงๆแล้วถ้าเราอ่านตามคำร่างที่เขาเขียนมาให้เราที่เป็นภาษาไทย แต่ส่วนมากถ้าเราจะพูด แบบพูดจากความรู้สึก หรือความเข้าใจของเราเองเนี่ย จากนั้นเราก็จะพูดมีคำภาษาอังกฤษละ

R: เมื่อครู่คุณบอกว่า อะถ้าสมมติคุยกับ อ่า ถ้านำเสนองานกับผู้ใหญ่ อันนี้คือพอจะบอกได้ไหมคะว่าเป็นในโอกาสไหนที่เราจะได้นำเสนองานกับผู้ใหญ่?

K: เช่น นำเสนองานในที่ประชุม Board อ่า คณะกรรมการบริหาร

R: อันนี้เป็นภาษาไทยล้วนหรือคะ?

K: ควรจะต้องเป็นภาษาไทยล้วน หรือ ถ้าเรามีโอกาสได้นำเสนอรองนายกท่านคณะรัฐมนตรีอะไรต่างๆ แต่สำหรับส่วนตัวบางทีเราก็จะหยาบละเอียดมาก่อนล่วงหน้าเนอะว่าท่านนี้เขามี background ค่อนข้างต่างประเทศหน่อย บางครั้งการใช้ CS เขาไม่ถือว่าไม่สุภาพ แต่บางครั้งถ้าท่านนั้นเป็นท่านที่ค่อนข้างจะtraditional แบบนั้นนะ

บางที่เราก็ต้องพูดภาษาไทยล้วนซึ่งจะต้องทำการบ้านไม่ต่างจากการที่ต้องกล่าวเป็นภาษาอังกฤษเลย การที่จะต้องฝึกพูดภาษาไทยล้วนนะ

R: แล้วทำไมคุณถึงใช้ CS? เพราะอะไร?

K: เพราะบางคำคิดภาษาไทยไม่ออก

R: คิดไม่ออกในที่นี้ คือคิดคำที่เป็น no equal translation หรือแค่ตอนนั้นมันแบบ อยู่ที่ปากแล้วมันนึกไม่ออกมันเป็นแบบไหนคะ?

K: เป็น 2 อย่าง no equal translation กับติดอยู่ที่ปาก เช่นคำว่าทีม “team” เนี่ย ไม่มีคำที่ทดแทนได้

R: ใช้คำว่ากลุ่มไม่ได้หรือคะ? กลุ่มของเรา? แผนกของเรา?

K: อะต่อไป กลุ่มของเรามันไม่ใช่คำที่ใช้แพร่หลาย เอออะแผนกของเรา แต่มันคิดไม่ได้เพราะว่า 1 เพราะว่าเมื่อเราพูดคนหนึ่งทุกคนพูดคนหนึ่ง คนรอบตัวเราพูดคนหนึ่ง แปลว่าคำนั้นอะ “ทีม” ก็จะมี register อยู่ในหัวเรา เพราะว่าคนรอบข้างพูดกับเราหมด ฉะนั้นมันขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมด้วย ไม่มีใครพูดคำว่ากลุ่มของเรา แผนกของเรามีบ้าง

R: ก็เหมือนตามกลุ่มอะนะ คือถ้าเขาใช้คำไหนแล้วเราเข้าใจกันเราก็ใช้คำนั้น หมายถึงถ้าสมมุติในวงนั้นเขาใช้คำว่า แผนกของเรา แล้วคุณจะใช้คำว่า แผนกของเรา หรือ ทีมของเราคะ คุณจะใช้คำไหนคะ?

K: เราไม่ได้มี preference ถ้าเราคิดว่าเวลาเลือกคำพูดอะมันเป็นคำที่เหมือนคลั่งอยู่ในหัว ถ้าการที่เราฟังคนอื่นเออะๆ มันเหมือนกับ register อยู่ในหัว จำ wording อันนั้นไว้ ฉะนั้นเขาพูดแบบนี้ ถ้าเราพูดแบบนี้แปลว่าเป็นภาษาที่เราชอบรับกัน ว่าถ้าเกิดว่าคนรอบตัวเรา ทีมเรา พูดทุกวัน ถึงแม้เราจะมีคำว่า แผนก แต่คำเล็กๆอะบางที่เราไม่ได้นึกว่า บางที่เราว่ามันออกมาเป็นอัตโนมัติมันเป็นแบบนี้ ถ้าเราไม่ Oh my godness เราไม่อย่างงี้ เพราะว่าเราไม่ได้เป็นฝรั่ง เราอุทานเป็นแบบปกติ แต่ภาษาเขียนอาจจะ Oh my อย่างงี้ก็พอได้ แต่เราไม่อุทานเป็นภาษาอังกฤษอย่างงั้น ไลฟสไตล์ (lifestyle), เอ็กพีเเรียน (experience), เลเบล (label) ี่เป็นต้น พูดเพราะว่า เป็นคำที่ percentage ร้อยละ อย่างงี้ คือมันไม่มีใครพูด

R: แล้วคุณเลือกใช้ใหม่คะ อย่างเช่น กับคนนี่เราจะใช้ CS ได้ กับอีกคนนึงเราไม่ใช่ดีกว่า

K: ณ ปัจจุบันถ้าพูดถึงการใช้ชีวิตทั่วไป ไม่ได้คิดถึงเรื่องนี้ แต่พอวันนี้เราได้มาพูดถึงเรื่องนี้ ก็เป็นหัวข้อที่ดีมาก ที่เราจะต้องฝึกที่จะคิดแบบนี้ หรือบางทีมีนะ เช่น ยกตัวอย่าง ถ้าสมมุติเราต้องไปทำงานกับทางภูมิภาคอะ แต่อันนี้ไม่รู้มันมันเป็นการใช้การทำงานดีกว่า คือมันไม่ใช่แบบว่าพูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลยนะ แต่วิธีที่เราจะพูดคุยกับคนไทยที่เราจะพูดวัฒนธรรมไทย หรืออะไรต่างๆ เราก็ไม่ควรจะพูดภาษาไทยคำภาษาอังกฤษคำ

อย่างเช่น เราจะต้องไปประชุมที่ต่างจังหวัดอย่างเงี้ย เราก็ต้องให้เขาเข้าใจในวาระธุรกิจการจัดงานแสดงสินค้าเป็นแบบไหน รายละเอียดเป็นยังไง จริงๆแล้วเราควรจะต้องพูดภาษาไทย แต่นั่นหมายความว่า ไม่ได้หมายความว่าเขาพูดภาษาอังกฤษไม่ได้แต่จริงๆแล้วลึกๆมันแน่นอนเราก็คิดว่าเขาเข้าใจภาษาไทยมากกว่านั่นคือความจริง ฉะนั้นภาษาอังกฤษหรือการ CS เนี่ยแปลว่าเราก็จะใช้กับคนที่อยู่ในแวดวงธุรกิจ เขาพูดกลับมาเราก็พูดกลับไป ไม่ต้องมีความระวังขนาดนั้น

แต่ว่าคนเหล่านั้นไม่ได้มีการเรียนต่างประเทศทำงานต่างประเทศเราต้องรู้ว่าเขาต้องมีความคุ้นเคยในการที่จะทำงาน international ดู Netflix เคยเห็นเขา present งานเป็นภาษาอังกฤษอะไรต่างๆมา เข้าใจว่าเขาเข้าใจมีความเท่าเทียมกับเราแน่นอนอันนั้นคือเป็นสิ่งที่เราคิด

R: ไม่รู้ว่าคุณเคยคิดหรือเปล่านะคะว่าคุณใช้ CS ในบริบททั่วไป แบบในชีวิตประจำวันกับชีวิตที่ทำงานอันไหนมากกว่ากัน

K: ไม่เคยคิด ไม่รู้ตัวว่าใช้ที่ไหนมากกว่ากัน แต่ไม่เคยที่จะประดิษฐ์คำเพื่อที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษหรือ CS ฉะนั้นเลยคิดว่าไม่รู้ตัว แต่คิดว่าไม่ได้มีความที่จะต้องฝืนเลือกคำ แปลว่าน่าจะพอกัน เพราะมันก็น่าจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน เช่น คำว่าทีมทอม มันเป็นคำที่ทุกคนเข้าใจเนอะ คนไม่ว่าเขาจะระดับการศึกษาแค่ไหน เขาเข้าใจหมด ถูกไหม แต่เราคิดว่าเราใช้เป็นประจำแต่ไม่ได้อยู่ในระดับที่มากนัก คือไม่ได้พูดเป็นทั้งประโยคภาษาอังกฤษอะ

R: อะอย่างเช่น ถ้าประโยคเนี่ยยาวๆ ก็อาจจะแค่แบบ 2-3 คำ ประมาณนั้น ไม่ได้เยอะ?

K: อืม ไม่เยอะนะ แต่ในส่วนที่ใช้จะมันเป็นคำที่(เอาคำอังกฤษ)ทดแทนกันได้
จริงๆแล้วคิดว่าถ้าเกิดว่าเราไม่นับคำพวกนั้นอะคือจะพูดภาษาไทยเป็นหลัก

R: ค่ะ อันนี้คือทั้งองค์กรเลยนะคะ ทำไมเขาถึงใช้ CS? เขาใช้เพราะว่าเขาอยากอวดหรือเปล่า? แบบหัยฉันทพูดภาษาอังกฤษได้นะจ๊ะ สมมติว่าไม่ได้จบอินเตอร์มานะคะ จบแบบธรรมดาตามานะคะ
อยากจะทำอวดศักยภาพตรงนี้หรือเปล่านั้นก็พูดภาษาอังกฤษได้นะ หรือว่าเขาต้องการพูดเพื่อที่จะบอกว่าฉันต้องการการยอมรับอะ ถึงฉันจะไม่ได้จบ(เมืองนอก)มา แต่ฉันสามารถอยู่กับพวกเขาได้นะ หรืออยากจะ look professional เฉยๆ เวลาคุยกับลูกค้า พอใส่ภาษาอังกฤษเข้าไปปุ๊บมันดูดี มันดู professional ขึ้นมาเลย

K: ไม่เคยคิด ไม่ได้คิดว่าการใส่ภาษาอังกฤษเข้ามาทำให้ดู professional นะ ไม่เลย เฉยๆ
เพราะคิดว่าการที่เขาพยายามหาคำภาษาไทยมาทดแทนได้เยอะเนี่ย
เขาเก่งด้วยนะเพราะจริงๆแล้วการที่เราจะคิดร้อยละหรือทีมได้เนี่ยอันนี้คือไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าการแสดงออกว่าเขาจะระดับทางสังคมอะไรเลยนะเป็นกระบวนการของสมองมากกว่านะถ้าเขารู้มากกว่า 1 ภาษา ภาษาเขมร ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ แต่เขาพยายามจะปรับให้เป็นภาษานั้นๆ 100% แต่ว่าระบบสมองเขาเยี่ยม คิดแบบนั้น เพราะคิดว่าการ CS ส่วนตัวคิดว่ามันเกิดจากการที่ว่าเรารู้มากกว่า 1 ภาษา แล้วเราก็เลยคิดว่าคำนี้แทนคำนี้ได้ คำนี้มันถูกกว่า อย่างที่บอกหรือคำนี้พูดไปแล้วแบบ Double meaning สนุกๆ อย่างนี้เป็นต้น ไม่ได้แปลว่าเพื่อยกระดับทางการศึกษา

ระดับทางการสังคมด้วย CS ไม่ได้เป็นส่วนช่วย ไม่ใช่ส่วนช่วย แต่บางครั้ง... บางครั้งที่ได้ยินคนที่เค้าพูดภาษาอังกฤษนะ ส่วนมาก หรือ CS เป็นประโยค ไม่ได้เป็นคำ อู๊ย พูดภาษาอังกฤษแบบ accent ดีมาก เป๊ะ บางครั้งเรารู้ได้ว่าเค้าต้องแบบ... เรียนหนังสือแบบ... จากแบบ international หรือต่างชาติ อย่างนี้เป็นต้น แต่ CS ส่วนมากมันเป็นคำอะ มันก็ไม่ได้สื่ออะไรเยอะ แต่ถ้าพูดในทางกลับกันว่า คนที่เค้าคิดว่าเค้าจะใช้ CS เป็นแบบนี้เนี่ย บอกตรงๆ เลยนะ ส่วนตัว จากสิ่งแวดล้อม ไม่เคยเจอ เคยเห็น... ฟังแต่ในหนังอะ หรือตลก หรืออะไรแบบเนี่ย หรือพวกตัวอิจจา ไม่มีที่แบบ เป็นคนไทยแบบ 100% แล้วแบบว่า คิดว่าวันเนี่ย ฉันต้องพูดภาษาอังกฤษแบบนี้เนี่ย ฉันจะได้ดูดี ดูมีความรู้อะ ยัง... ยัง...

R: ยังไม่เจอ

K: ยังไม่เจอ แล้วไม่คิดว่า CS จะได้นะ เพราะตอนเนี่ย คนส่วนมาก ถ้า CS น่าจะ level เดียวกันกับที่... ที่เราพูดอยู่ ยังไม่เคยเจอ คุณเคยเจอหรือ CS แบบเต็มรูปแบบอย่างงั้นนะ

R: มี เคยเจอเพื่อนที่ Shopee

K: เหรอ

R: เออ คือเค้าเป็น Marketing นะคะ แต่ว่าเค้าคุยกับ ลูกค้าเค้าอะ เป็นไทยคำอังกฤษคำเลย

K: อ้อ

R: อ้อ... แบบ Campaign แบบ ต่อ ต่อ ต่อได้เลย แต่ถามว่าลึนใหม่ มันลึนนะคะ แต่พอคิดว่ามันมีคำที่แทนได้หรือเปล่า คือจริงๆ มันก็มี

K: อ้อ

R: แต่เค้าคง ไม่รู้เค้าคงรีบมั้ง ไม่รู้เหมือนกัน

K: อ้อแต่เคยเจอเหมือนกัน เราเคยมี อย่างสมมติ พนักงานใหม่ หรืออะไรต่างๆ ที่เค้าพูด เค้าพูดภาษาอังกฤษตลอดเลย เรา... ส่วนมากเราก็จะถามว่า เค้า... ก็ ก็... เราก็จะ จะรู้สึกแปลกแล้วนะ เพราะประเทศไทยใช่ปะ แต่เราก็จะถามว่า เค้า.. ทำไม เค้าเรียนเมืองนอกหรือ หรืออะไร ก็จะมีคำตอบมา อ้อ เค้าเรียนโรงเรียนอินเตอร์ภาษาอังกฤษ

R: อ้อ

K: เค้าไปเมืองนอกแต่เด็ก อย่างงั้นก็จะได้รับการยกเว้นไป แต่ถ้าบอกว่า อ้อเปล่า เค้าเรียนเมืองไทยนี่แหละ หรืออะไรอย่างงี้ แล้วเป็นอย่างงั้น แน่นนอน คำถามเหมือนที่คุณถาม แน่นนอน ต้องมีว่า เพราะอะไร พอเค้าเป็นฝรั่งหรือ หรือว่าเค้ามี... แล้วก็พยายาม find out ต่อ ต่อมา ถ้ารู้ว่าถ้าเค้ามีแฟนเป็นฝรั่งก็ค่อยยกเว้นไป ถ้าไม่มีเลยก็จะจบ อย่างงั้นแหละ แน่นนอน ว่าเขาแบบดัดๆหรือเปล่า แน่นนอน เพราะคนไทยปกติจะไม่ CS ก็บอกว่ารากฐานของ CS แบบที่เราอธิบายแหละ process กระบวนการของสมอง

R: อย่างนี้สิ่งที่คุณคิดก็คือคนที่พูด CS แบบว่า...

K: หัวดี

R: พูด proper English ได้อยู่แล้ว ถูกไหมคะ? คือหมายถึงว่าปกติ ถ้าตาม research ทั่วไปอะเขาจะบอกว่า คนที่พูดไทยคำอังกฤษคำคือคนที่พูด broken English

K: เออ

R: แต่ว่าในความรู้สึกของคุณอะคิดว่า คนที่พูด CS ได้เนี่ยคือคนที่สามารถพูด proper English ก็ได้ด้วย?

K: ใช่ แต่ เพราะปัจจุบันเนี่ย เราพยายามที่จะคิดคำภาษาไทยอะ เราคิดไม่ออก เราคิดไม่ทัน ก็เลยคิดว่าการที่คิดไม่ทันอย่างที่เราบอกเป็นการที่เราฟังภาษาอังกฤษด้วยความเยอะๆคิดว่าแบบนั้น ไม่ได้คิดว่า broken English นะ เพราะว่าพูดภาษาอังกฤษอะถ้าเราพูดภาษาอังกฤษอยู่แล้วเราพูดไม่ได้อะ อยู่ดีๆเราจะหยุดพูดภาษาไทยหรือ ไม่เราก็เงียบไป เพราะว่าเราคุยกับฝรั่งอยู่ เราจะพูดภาษาไทยแทน ไม่ใช่

R: อ่าอะ แล้วเคยเจอคนที่มองว่าการพูดภาษาไทยคำอังกฤษปนกันเนี่ยแบบในทางลบอะคะ มีไหมคะ?

K: มีเยอะ ก็มี คิดว่าคนทั่วไปก็คิดแบบเนี่ยแหละ อย่างถึงแม้กระทั่ง

เราเองไปพูดก็ต้องเคยมีคนพูดนะว่าทำไมพูดภาษาอังกฤษแต่เคยมีคนพูดแล้วแต่ไม่คิดว่าเราตัดหรือเสแสร้งอะไร แต่เขาก็จะบอกว่าใช้ภาษาอังกฤษเยอะ อะเดี๋ยวลองถาม interviewee ท่านอื่นๆดู

เพราะว่าอย่างล่าสุดที่องค์กรเราไปคุยกับสมาคม เขายังบอกเลยว่าเหมือนเราใช้ภาษาอังกฤษเยอะ ประมาณนั้น ก็ถึงบอกว่าเป็นความพยายามที่ต้องใช้ภาษาไทย ถึงบอกว่าเขาต้องงมีสมองดีมากเลือกคำเยอะก่อนจะพูด แล้วต้องมีคลังในสมองภาษาไทย ซึ่งคำภาษาไทยเป็นคำภาษาไทยที่เราไม่ค่อยได้ใช้กันเป็นประจำ

R: ทีนี้เป็นคำถามสุดท้ายแล้วอะ อาจจะต้องใช้เวลาหน่อย ก็คืออยากให้คุณบอก 10 คำที่ใช้บ่อยที่สุดในที่ทำงาน หมายถึงว่าคำภาษาอังกฤษอะคะที่ใช่แทรกในประโยคในภาษาไทยของเราอะ 10 คำ มีคำว่าจะอะไรบ้างคะ?

K: อย่างคำว่า Thank you เราจะไม่พูดคำว่าขอบคุณ

R: ทำไมคะ?

K: อย่างที่บอกตอนต้น เพราะว่าภาษาไทยมันมีระดับของภาษา อย่างตอนนี้ถ้าเราพูดกับคุณ คุณเด็กกว่าเราต้องพูดว่าขอใจ แต่ถ้าพูดกับผู้ใหญ่ต้องพูดว่าขอบคุณ แต่บางครั้งเนี่ยเราก็อยากจะใช้คำเดียวซึ่งสื่อสารตรงแล้วง่ายมากกว่าก็คือ thank you อันนี้เหตุผลทำไม CS บางครั้งเราไม่จำเป็นต้องมาแยก ขอใจ ขอขอบคุณ ขอพระคุณ หรือเป็นผู้ใหญ่บางคนพูดขอบคุณแต่ในใจเราก็คิดว่าขอพระคุณ อย่างเราเวลาจะพูดขอบคุณเจ้านายเราก็พูดว่า Thank you ค่ะพี่

R: ก็แค่เติม “คะ” หรือ “ค่ะ” “จ้า” (คำสร้อย)

K: ใช่ ไม่งั้นบางครั้งต้องขอพระคุณค่ะ เพราะอย่างน้อยบางคนมาพูดกับเราว่าขอพระคุณค่ะนี่ แต่บางคนก็บอกว่าขอบคุณพี่ แต่เราก็ไม่ได้คิดนะว่ามันมากนัก แต่จริงๆถ้าคิดตามระดับภาษาไทยมันคืออย่างน้อยต่างกัน อันนี้เป็นข้อหนึ่งที่ควรใช้ CS มันตรงประเด็นมากกว่า

R: มีคำไหนอีกคะ?

K: Team, brand awareness, budget, meeting room, presentation, marketing, campaign, agenda, database

R: โอเคค่ะ หลักๆขอสรุปจากเหตุผลหลักๆที่คุณคิดว่าคนใช้ CS หนึ่งคือคิดคำไม่ออก

K: ใช่

R: อันที่สองคือมันเป็นคำที่แบบเป็น fix phrases เป็นคำที่แบบใช้จนจำได้ว่ามันต้องใช้เป็นคำๆนี้

K: ใช่

R: อันที่สาม show identity ในที่นี้คือ เหมือนเราเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ถ้ากลุ่มใช้คำนี้เราก็ใช้คำนี้ ถ้าเราใช้คำอื่น เราอาจจะดูว่าไม่มีมารยาท ไม่ถูกกาลเทศะไหมคะ?

K: ไม่ใช่ๆ ที่เราพูดว่ากลุ่มใช้คำนี้แล้วเราใช้ ไม่ได้หมายถึงว่า show identity ว่าเรา belong to เขา แต่ว่ามันเป็นคำที่เรามั่นใจว่าเขารู้ เขาเข้าใจ คิดว่าแบบมันเป็น norm ที่ใช้ในการสื่อสารภายในกลุ่มหรือภายในองค์กร เป็นคำที่รับรู้และเข้าใจและก็ตรงประเด็นมากกว่า คือเรามั่นใจได้ว่าเข้าใจ

R: โอเค คือเป็น norm ของกลุ่ม identity หมายความว่าเราเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ถูกไหมคะ?

K: ใช่ ก็คือมันเป็นภาษาที่เขาใช้ในกลุ่มอะ รอบตัวเขาก็ใช้กันอยู่แล้ว แต่ถ้าวันหนึ่งที่เราต้องไปทำงาน ยกตัวอย่าง บริษัทที่เป็นราชการมาก เราใช้คำแบบนี้เราไม่เป็น norm แน่นนอน เราไม่ใช่ว่าเป็นส่วนหนึ่งแน่นนอน เราก็ต้องพยายามที่จะหัดใช้ภาษาไทย 100%

R: โอเคค่ะ แล้วอีกอันต่อไป อันที่สามก็คือ ดูว่าเราใช้กับใคร

K: ใช่ กาลเทศะ

R: ก็คือเราต้องดู formality audience type คือใคร location เราใช้อย่างไร ถ้าเราใช้กับ report เราก็ต้องเขียนไทยล้วน

K: ใช่ เป็นไทยล้วน เป็นภาษาเขียน

R: อะ ภาษาเขียน แต่ถ้าเป็นใน location ที่ว่าแบบ face-to-face conversation เราก็เป็น informal ได้

K: ใช่

R: โอเค แล้วก็เป็นอันสุดท้ายเกี่ยวกับ level ของภาษา

K: ใช่

R: เพราะว่าประเทศไทยมี level ของภาษา ก็คือบางบริบทก็สามารถใช้แทนได้เลย แบบ thank you จ่ะ, thank you ค่ะ

K: ใช่

R: แล้วถ้ามันเป็นชื่อของงานล่ะคะ? เช่น งาน Motor Show อย่างงี้จะค่ะ
เวลานำมาใช้คือเป็นสะกดด้วยภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

K: เป็น Mo... ค่ะ อันนี้คือถ้าเป็นภาษาเขียนใช่ไหม?

R: ค่ะ

K: ถ้าเป็นใน report ต้องเขียนสะกดเป็นภาษาไทย แต่ว่าถ้าพูดทั่วไปก็เป็นภาษาอังกฤษ เห็นไหมว่าชื่องานเป็นภาษาอังกฤษ
เขาไม่ใช่ “งานแสดงสินค้ามหกรรมรถยนต์” อันนี้ตกข้อที่เป็นความฟุ่มเฟือยของภาษา มันสั้น และตรงประเด็น

R: แต่ก็เคยได้ยินเหมือนกันนะคะ คำที่คุณพูด ตามในวิทยุอะค่ะ

K: เอ้าหรือ ก็ว่า คือมันไม่ใช่คำที่เรารู้ มันไม่เป็น catchy word มันไม่จับใจคนเข้าใจ อีกอย่างหนึ่งในการใช้ CS
มันจะสร้างความว้าว ความปัง และทำให้คนจำได้มากกว่ายาวๆ ฉะนั้นวิธีการสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์
เราต้องหาคำที่หูและเข้าใจ ฉะนั้นภาษาอังกฤษได้ เหมือนที่เราจะทำ campaign อะอย่างคำว่า campaign
แบบนี้ก็ไม่มีคำแทน มันเป็นไปได้ที่เราจะบอกว่า Campaign การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การปรับตัวเพื่อรองรับ... ไม่ เราใช้คำว่า
redefine เข้าใจไม่เข้าใจก็ต้องเข้าใจ มี attract มีการใช้คำอธิบายแทน คือเราจะใช้คำยาวไม่ได้ อันนี้คือข้อดีของ CS
ฉะนั้นส่วนตัวไม่คิดว่า CS จะช่วยยกระดับสถานะทางสังคม สถานะทางการศึกษา แต่การใช้ CS
ต้องใช้อยู่ในระดับที่รับได้และอยู่ในกาลเทศะที่กล่าวไป คือถ้าเราจะไทยคำอังกฤษคำตลอดเวลา มันไม่ได้
เพราะยังงั้นมันก็เป็นภาษาบ้านเราที่ยังต้องใช้

R: โอเคค่ะ ก็เท่านี้แหละค่ะ เรียบร้อยแล้วสำหรับการสัมภาษณ์

K: เรียบร้อยแล้วนะ

R: ใช่ค่ะ ขอขอบคุณมากนะคะที่มาให้สัมภาษณ์ในวันหยุดเสาร์อาทิตย์แบบนี้

Interview with Participant 3 (N) and Researcher (R) on February 9, 2021 from 13.55 – 14.20 hrs.

*CS = Code-Switching

[Greeting and Thesis introduction]

R: คำถามแรกนะคะ คิดยังไงกับการใช้ภาษาไทยคำภาษาอังกฤษคำแบบทั่วๆ ไปคะ รู้สึกยังไงบ้าง

N: จริงๆ แล้วคิดว่า ในการพูดกับคนไทยด้วยกันใช้ใหม่คะ มองว่าเนื่องจากเราได้รับวัฒนธรรมต่างชาติ(Western)มาเยอะ และคนเริ่มคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างเยอะ จึงเป็นเรื่องปกติที่เราจะใช้ไทยคำอังกฤษคำได้ แต่ขึ้นอยู่กับการที่เราสื่อสารด้วย อย่างบางที่เราต้องสื่อสารกับคนที่อาจจะไม่ได้คุ้นกับภาษาอังกฤษ เราก็ต้องพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเงี้ยอะคะ

R: แล้วเวลาที่มีคนไทยใช้ไทยคำอังกฤษคำ แล้วเราก็อยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย เรามีความรู้สึกอะไรกับคนๆ นั้นไหมคะ

N: จริงๆ มันขึ้นอยู่กับบริบทของคู่สนทนามากกว่า ถ้าเราคุยกับคนที่อยู่กลุ่มเดียวกันแบบเนี้ยอะคะ ถ้าเขาใช้กับกลุ่มเฉพาะ เราไม่ได้รู้สึกแปลกหรือแตกต่าง เราก็จะรู้สึกเฉยๆ แบบเขาอาจจะคุ้นเคยกับการพูดไทยคำอังกฤษคำอยู่แล้ว ไม่ได้รู้สึกว่าแปลกแตกต่าง แต่อย่างของเราก็จะมีประสบการณ์ว่า พยายามจะทำหลักสูตรนะ เพื่ออบรมผู้ประกอบการที่อยู่ต่างจังหวัด ซึ่งพวกเขาจะไม่ได้มีความคุ้นเคยในการพูดภาษาอังกฤษ ก็พยายามหาคนที่คิดว่าน่าจะสื่อสารกับคนต่างจังหวัดได้ หากคนที่มีความเข้าใจคนต่างจังหวัดได้ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการ MICE แต่สุดท้ายแล้วเนี่ย คน MICEเกือบทุกคนพูดไทยคำอังกฤษคำเยอะมาก เนื่องจากเราอาจจะใช้ภาษาอังกฤษกันเยอะอยู่แล้วจนชิน ก็จะมีภาษาอังกฤษปนมาเยอะมาก

R: ก็เลยรู้สึกธรรมดา เฉยๆ ไปแล้ว

N: ใช่ๆ

R: อย่างงั้นเวลาที่เพื่อนร่วมงานใช้ เราก็รู้สึกเฉยๆ เหมือนกันถูกไหมคะ ระดับแค่ในองค์กร

N: คือถ้าในองค์กรเรา เราจะรู้สึกเฉยๆ แต่จะมีมุขของคนนอก เคยไปองค์กรอื่นอยู่ต่างจังหวัดแล้วเขาก็จะเจอคนในองค์กรเราไปคุยงานกัน เขาก็จะบอกว่า “ทำไมคนนี้ใช้ไทยคำอังกฤษคำ ใช้อังกฤษเยอะมาก ฟังไม่รู้เรื่องเลย” อะไรแบบนี้ ก็จะมีปมมา ซึ่งก็ทำให้เราตระหนักว่าเวลาที่เราร่วมกับเขา เราก็จะหลีกเลี่ยงการพูดภาษาอังกฤษนะ คือต้องดูกลุ่มคนที่รับสารด้วยว่าเป็นใคร

R: แล้วถ้าสมมติว่าเราได้ยินคนที่ใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศใช้ภาษาไทยคำอังกฤษคำกับคนที่อยู่ที่ประเทศไทยอย่างเดียวเลย ไม่เคยไปต่างประเทศมาเลยใช้ เราจะรู้สึกแตกต่างกันไหมคะ

N: รู้สึกไม่แตกต่างกันค่ะ ก็รู้สึกว่า คือเนื่องจากตอนนี้ เพลงหรือละคร หรืออะไร มันก็มีภาษาอังกฤษปนนะ เราก็เลยรู้สึกไม่แตกต่าง แต่แค่ว่ามันต้องไม่มากเกินไป ใช้ให้แค่พอเข้าใจคำศัพท์ คำที่อยากจะสื่อสารเฉยๆ คือถ้าเขาใช้ถูกอะนะ

R: ถ้าเขาใช้ถูกในที่นี้หมายความว่ายังไงคะ Noun คือ Noun Verb คือ Verb รีเปล่าคะ

N: อะ ประมาณนั้น คือก็ควรจะใช้ให้ถูกศัพท์ คือเขาอาจจะนึกคำภาษาไทยไม่ออก ก็ใช้ภาษาอังกฤษ แต่ก็ไม่ควรจะเป็น Broken English อะไรอย่างงี้อะค่ะ ถ้าเป็น noun ก็ noun เป็น verb ก็ verb ไม่ควรเป็น broken English คือถ้าพูดรู้เรื่องก็รับได้หมดนะ แต่ก็ต้องดูบริบทด้วยว่าคนฟังคือใคร ถ้าคนฟังไม่คล่องภาษาอังกฤษ เราก็ไม่ควรที่จะใช้คำที่เป็นภาษาอังกฤษเยอะ ต้องพยายามใช้ภาษาไทยมากขึ้น

R: แสดงว่า คุณคิดว่า คนที่ใช้ไทยคำอังกฤษคำเขาจะพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ใช่ไหมคะ หมายถึงว่า พูดแบบ เป็น Fluent English ไม่ได้ ออกแนวว่าเป็น Broken English มากกว่า

N: อ่า จริงๆ แล้วคือคิดว่าเขาพูดภาษาอังกฤษคล่องจนลืมใช้ภาษาไทยไป คือคิดว่าเขาพูดภาษาไทยไม่คล่องมากกว่าก็เลยใช้ไทยคำอังกฤษคำ

R: ทั้งๆ ที่เขาเป็นคนไทย อยู่ประเทศไทย ไม่ได้ไปไหนมา เราก็คิดว่าเขาพูดได้

N: ใช่ เผอิญว่าในบริบทขององค์กร ของ TCEB อะค่ะ แม้ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐก็ตาม แต่ว่าเราใช้ภาษาอังกฤษกันเยอะ โดยเฉพาะคนที่เข้ามารุ่นแรกๆ เวลาคุยในองค์กรกัน ในอีเมล ถ้าเป็นเมื่อก่อนรุ่นแรกๆ ชอบอีเมลหากันในองค์กรเป็นภาษาอังกฤษล้วนแม้ว่าจะคุยกับคนไทยด้วยกัน เราก็เลยงง ไม่เข้าใจว่าทำไมไม่อีเมลหากันเป็นภาษาไทย หลังๆ มาเริ่มมีอีเมลหากันเป็นภาษาไทยแล้ว แต่ก็มีภาษาอังกฤษปนมาเป็นคำๆ เพราะว่าเวลาคุยกันเองจะไม่ได้มาคำนึงคิดว่าจะต้องคุยกันยังไง เหมือนหลุดพูดออกมาเป็นธรรมชาติ ไม่ได้คิดถึงคำที่เป็นภาษาไทยเลย

R: แล้วเหตุการณ์ไหนที่คุณรู้สึกว่าคนไทยใช้ไทยคำอังกฤษคำแล้วโอเค แบบที่ไหนรับได้ แล้วก็แบบไหนที่รับไม่ได้คะ

N: จริงๆ แล้ว ก็รับได้เกือบหมด คือเราดูที่ว่าเขาสื่อสารแล้วเขาพูดรู้เรื่องอะ แบบว่าเราเข้าใจเนื้อหาที่เขาต้องการจะสื่อ ไม่ว่าจะเขาจะใช้ไทยคำอังกฤษคำ แต่ถ้าเขาสามารถทำให้คนฟังเข้าใจได้ เราก็โอเคหมด แต่ว่าอย่างที่ยก มันขึ้นอยู่กับบริบทของสถานการณ์ ว่าคนฟังคือใคร ถ้าคนฟังเขาดูทำแล้วไม่คล่องภาษาอังกฤษ เราก็ไม่น่าจะต้องใช้ภาษาอังกฤษเยอะขนาดนั้น ก็ต้องพยายามแปลให้มันเป็นไทยมากขึ้น

R: แล้วมีใครบ้างคะที่เรารู้สึกว่าเขาไม่น่าจะคล่องภาษาอังกฤษ

N: อาจจะเป็น เอ่อ คนที่เราคิดว่าเขาไม่คล่องกับการใช้ภาษาอังกฤษนะจากการที่สังเกตมา คือห้องๆ หนึ่งที่เวลาได้ตอบในอีเมลจะตอบเป็นภาษาไทยหรือคนที่ไม่ค่อยได้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน

R: แล้วถ้าเป็นคนที่เราคุยด้วย เช่น คนที่แบบ อยู่ต่างจังหวัดอย่างเงี้ยคะ คุณคุยยังไงกับเขาคะ ไทยซะส่วนใหญ่ หรือว่า...

N: ไทย ไทยเลย เราพยายามจะใช้

ภาษาไทยกับเขาเยอะๆคะ เพื่อจะได้ไม่เกิดการสื่อสารที่เข้าใจกันผิด ถ้านึกคำภาษาไทยได้ก็จะใช้ภาษาไทยกับเขาตลอด ยกเว้นบางที่ศัพท์ของ MICE บางที่มันเป็นศัพท์เทคนิค เราก็จะต้องมีภาษาอังกฤษบ้าง

R: แล้วตอนนั้นที่คุณเล่าว่าแบบมีคนมาบ่นว่าทำไมไม่ใช้ภาษาอังกฤษเยอะจัง นี่คือเขาแอบมองลบนะหนึ่งไหมคะ หรือว่าเขาแค่บ่นๆแบบลอยๆ

N: คิดว่าเขา เขา เขาด่าเลยอะคะ บังเอิญว่าเขาเป็นผู้บริหารด้วย อาจจะเก่งภาษาอังกฤษมาก แต่ท่านที่เหลืออาจจะเข้าใจภาษาอังกฤษขนาดนั้น แล้วยังใช้ภาษาอังกฤษๆ เขาก็ไม่เข้าใจ คนนั้นจะเป็นผู้บริหารต่างจังหวัด เป็นเหมือนแบบพวกสหกรณ์การค้า พวกจังหวัดอะไรประมาณเนี่ยอะคะ ที่ก็ดูแล้วน่าจะ educated แล้วด้วย ก็เลยทำให้เรารู้สึกว่าเออ โอเคเนอะต่อไปเราต้องระวังละ

R: โอเค คำถามต่อไปก็คือจะโฟกัสไปที่ TCEB นะคะ ที่ TCEB มีการใช้ CS บ่อยมากแค่ไหน?

N: จริงๆไม่ได้สังเกตนะคะ แต่เข้าใจว่าน่าจะมีการใช้กันอยู่ น่าจะซัก 70%

เพราะว่าหลายๆศัพท์ที่ใช้กันเราใช้แบบทับศัพท์กันอยู่ก็คงใช้กันจนคุ้นเคย จนเป็นคำพูดติดปากกันไปแล้ว โดยที่ไม่ได้รู้สึกว่ามันเป็นการ CS ด้วยซ้ำคือพูดจนมันต่อกันไปเลยในประโยค

R: แล้วส่วนใหญ่ใช้กันสถานการณ์ไหนบ้างคะ? แบบว่าคุยกับลูกค้าใช้ใหม่ หรือว่าประชุมกันเองข้างในใช้ใหม่ หรือว่าเวลาที่มีการนำเสนองานอะไรอย่างเงี้ยอะคะ เป็นในสถานการณ์ไหนที่ใช้บ้าง?

N: ก็ใช้กันตลอดเวลา ก็คุยกันเองอาจจะลืมหรือหลุด หรือไม่ได้คิดคำภาษาไทย มีใช้เวลาคุยกับลูกค้าทางทั้งทางโทรศัพท์ อีเมล และเจอหน้า มีใช้เวลาประชุม ต้องมีภาษาอังกฤษหลุดออกมาแน่นอน เพราะว่าเราใช้ภาษาอังกฤษกันค่อนข้างเยอะ

R: แล้ว เออ เพราะว่าคุณกล่าวมาข้างต้นว่า มีการใช้ทั้งไทยและอังกฤษ แต่ส่วนใหญ่คุณพยายามจะใช้ภาษาไทย

N: จริงๆ คือเวลาเราพูดเราก็พยายามที่จะพูดภาษาไทย คิดคำภาษาไทย เพื่อให้เราพูดภาษาไทยได้อย่างถูกหลักอะไรอย่างเงี้ยอะคะ

R: แล้วตัวคุณเองคุณใช้ใหม่คะ

N: มีคะ เราใช้นะ เพราะว่าเมื่อกี้ ตอนที่ตอบก็นึกศัพท์ภาษาไทย กลัว code-switch เหมือนกัน

R: แล้วทำไมคุณถึงใช้อะคะ?

N: คือมันเหมือนติดอะคะ เหมือนอย่างสมมติ เหมือนแบบเราใช้ค่านั้นบ่อยๆ อะ อย่างเราใช้คำว่า “เราหลีกเลี่ยง” ใช่มั้ย
เมื่อกี้ก็เกือบจะพูดว่า “เรา avoid” แต่แบบมันต้องเป็น “เราหลีกเลี่ยง” มันอาจจะติดปาก เพราะเวลาเราเขียน หรือ สื่อสาร
เราใช้ภาษาอังกฤษ นี่ก็พยายามไม่ CS คือเหมือนมันใช้บ่อยๆ แล้วมันก็จะชินไป
เวลาเราพูดหรือสื่อสารจะใช้ภาษาอังกฤษบ่อยก็เลยจะติดคำภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย

R: แล้วมีการเลือกคนใหม่คะว่าแบบ เราเจอคนแบบนี้เราต้องพูดภาษาไทยกับเขา เราจะไม่เอาบังกฤษปนเข้าไป

N: จริงๆก็พยายามพูดภาษาไทยกับคนไทยทุกคนอยู่แล้ว แต่เราก็ไม่ได้รู้สึกนะว่าที่ผ่านมาเราพูดภาษาอังกฤษปน คือเราไม่รู้ตัว
แต่พอมาวันนี้ที่เราสนทนากันเรื่องนี้เราก็จะพยายามตระหนักและไม่ปน เอาจริงๆเราใช้ CS กับทุกคน
ไม่ได้ตระหนักเลยว่าเราใช้กับใครไม่ใช้กับใคร แต่หลักๆก็จะขึ้นอยู่กับว่าคุยกับใคร ถ้าคุยกับคนที่ไม่ค่อยเฉลียว
เราก็จะไม่ใช้ภาษาอังกฤษ

R: แล้วแบบว่าในชีวิตประจำวันทั่วๆ ไป กับชีวิตที่ทำงาน ใช้ CS ที่ไหนมากกว่ากัน

N: ที่ทำงาน เพราะว่าได้ใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าในแง่ที่เราทำหลักสูตรการอบรมเป็นแบบ inter ก็จะใช้กับฝรั่งเยอะ
แล้วก็พอใครพูดมาเราก็พูดคำศัพท์ค่านั้นต่อไปเลย คือไม่ได้มีการแปลเป็นคำไทยหมดแล้วค่อยส่งสาร

R: เราคิดว่าทำไมคนที่ TCEB ถึงใช้ CS? คิดว่าเขาอยากดูโปรไหม? ถ้าต้องการเป็นที่ยอมรับว่า
ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้จบเมืองนอกมา แต่พูดภาษาอังกฤษได้นะไหม? หรือว่าอวดว่าแบบภาษาอังกฤษของฉันไฮโซมากเลย
อะไรประมาณนี้คะ

N: คิดว่าถ้าเป็นคนใน TCEB อะไม่น่าใช่อวด คิดว่าน่าจะเป็นแบบ เออ จิตใต้สำนึก เหมือนแบบใช้โดยไม่รู้ตัวอะคะ
เพราะมันใช้มาโดยตลอด ก็ไม่ได้รู้สึกว่าทุกคนจะต้องมาอวดพูดภาษาอังกฤษ มันไม่ต้องมาอวดกันในเรื่องนี้

R: ก็คือเมื่อก่อนเราไม่ได้คิดอะไรเลย เหมือนว่า ใช้ก็ดี มีความเข้าใจที่ตรงกัน ประมาณนี้ไหมคะ?

N: ใช่มั้ย เผลอญ่า น่าจะเป็นคนรุ่นใหม่ ใช้ภาษาอังกฤษกันเยอะ ฉะนั้นมุมมองในการใช้ภาษาอังกฤษ
ไปทำให้มองว่าการใช้ภาษาอังกฤษไม่ใช่การอวดจริงๆแล้วจุดอ่อนน่าจะเป็นการใช้ภาษาไทยมากกว่าคนใน TCEB

R: เหมือนแบบพอเราคิดคำไม่ออกเราก็ภาษาอังกฤษไปเลยแล้วกัน

N: ใช่มั้ย

R: แบบเร็วดี เนาะ?

N: ใช่มั้ย

R: แล้วเคยมีบ้างไหมคะที่มีการใช้ไทยคำอังกฤษคำ แล้วตรงคำภาษาอังกฤษอะ เราใช้สำเนียงที่แบบเป๊ะๆนี่จะ
หรือเราเคยได้ยินคนพูดแบบนี้ไหมคะ?

N: อ่า อาจจะมีบ้าง แต่ก็ไม่ได้ขนาดนั้นนะ คือทุกคนพยายาม tone down พูดทู่ๆไป ก็แบบ accent ไทยไม่ได้ใส่ไปเต็มที่

R: โอเคทีนี้มีคำถามสุดท้าย เกือบสุดท้ายแล้ว แต่อันนี้จะใช้เวลาเยอะหน่อยก็เลยถามก่อน 10

คำที่ใช้บ่อยหรือได้ยินบ่อยในที่ทำงานที่เป็นภาษาอังกฤษที่เราใช้ CS มีคำว่าอะไรบ้างคะ?

N: Inter(nation), MICE, local, memo, (management) board, exhibition, incentive, media, budget, KPI

R: เดี่ยวจะขอสรุปดูนะคะ แล้วคุณสามารถแย้งมาได้เลยถ้ามีที่ผิด วิกิคือคุณคิดว่าการที่คนใช้ CS มีหลักๆประมาณ 4 ข้อ

ข้อแรกคือหาคำมาแทนไม่ได้ ก็เลยต้องใช้ทับศัพท์ไป เพราะว่า no equal translation เช่นคำว่า MICE มันไม่มีคำอะไรมาแทน

อันที่สอง หาคำมาแทนไม่ได้ในที่นี้คือ คิดคำไม่ออกตอนนั้น ก็เลยหลุดออกมาเป็นภาษาอังกฤษ อันที่สามก็คือ show identity

ว่าเราอยู่ในองค์กรนี้หรืออุตสาหกรรมนี้ เราก็จะรู้ว่าถ้าเราใช้คำนี้ กับคนนี้ เขาจะเข้าใจแน่นอน

N: อืมใช่

R: แล้วก็อันสุดท้าย ที่ใช้เพราะว่า เหมือนว่าเราต้องดูว่าเราคุยกับใคร อันนี้ก็เหมือนกับที่คุณบอกว่า

ถ้าเราคุยกับคนที่อยู่ต่างจังหวัด ถ้าเราใช้ (CS) เขาก็จะไม่เข้าใจที่เราพูด หรืออีกแง่หนึ่งก็คือ เราต้องดูว่าเราคุยกับใครที่ไหน

คือถ้าเราต้องเขียนอีเมลคุยกับน้องๆในทีม เราก็ใช้ CS ได้ แต่ถ้าเราส่งอีเมลหรือจดหมายหาผู้บริหาร

เราก็ต้องเขียนภาษาไทยทั้งหมด ประมาณนี้ไหมคะ?

N: โอเค ใช่ค่ะ

R: คำถามสุดท้ายนะคะ เกี่ยวกับตัวคุณเอง คืออยากจะสอบถามว่าเกิดปี.ศ.อะไร? แล้วก็จบการศึกษาที่ไหน

N: เกิดปี 1982 ค่ะ แล้วก็เรียน เอะ จบปริญญาโทด้าน Human Resource Management กับ Labor Econ ที่จุฬาฯ

ปริญญาตรีก็จบ Econ ที่จุฬาฯเหมือนกันค่ะ ปริญญาโทเป็นอินเตอร์ค่ะ ปริญญาตรีเป็นภาษาไทย

R: โอเคค่ะ ขอบคุณมากๆเลยนะคะที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์วันนี้

Interview with Participant 4 (C) and Researcher (R) on February 9, 2021 from 15.00 – 15.30 hrs.

*CS = Code-Switching

[Greeting and Thesis introduction]

R: อยากจะให้คุณบอกว่าเกิดค.ศ.อะไร แล้วก็ประวัติการศึกษาค่ะ

C: เกิดปี 1984 จบการศึกษาระดับ Master degree ก็คือ MBA Tourism and Hotel Management ที่ศิลปากรอินเตอร์ค่ะ Silpakorn University International College ปริญญาตรีจบที่หอการค้าค่ะ ธุรกิจเหมือนกันค่ะ ท่องเที่ยวและการโรงแรม BBA

R: ต่อไปจะเป็นเกี่ยวกับเรื่อง CS ทั่วไปนะคะ ว่าคุณคิดยังไงบ้างเกี่ยวกับการใช้ CS?

C: โอเค ในส่วนของ CS เนอะ ถ้าถามของทางเราคือจริงๆ เรารู้สึกเฉยๆ และปกติมากกว่ากับการใช้ CS แล้วมันสามารถใช้ได้คือไม่ได้ติดปัญหาวาน่าเกลียดหรืออะไรยังไง คือไม่ได้น่าเกลียดเลยที่จะใช้ CS จริงๆมันดูในส่วนของกาลเทศะที่ต้องใช้หรือบุคคลที่เราใช้ด้วยว่าในส่วนของตัวที่คนที่เขาร่วมใช้ด้วย ตัวอย่างเช่น เราเป็นหน่วยงานภาครัฐ แล้วถ้าจะไปคุยกับหน่วยงานภาครัฐด้วยเหมือนกันเงี้ย ควรที่จะเป็นภาษาไทยเพียวๆ(pure)ไปเลยเพื่อที่จะสร้างความเข้าใจให้กับเขาได้มากกว่าที่จะเป็นไทยคำภาษาอังกฤษคำ แต่ถ้าพูดถึงในกรณีที่ด้วยหน่วยงานเรามีการติดต่อกับต่างประเทศ มันก็สามารถ... สมมติอย่างติดต่อประสานงานกับ organizer อะคะ เขาทราบอยู่แล้วในส่วนของภาษาอังกฤษหรือคำเฉพาะ เป็นคำๆนั้นอะทับศัพท์ภาษาอังกฤษอะจะฟังหรือเข้าใจง่ายกว่าที่จะต้องมาแปลเป็นภาษาไทยคะ

R: แสดงว่าการที่คุณได้ยินคนไทยพูดภาษาไทยคำอังกฤษคำ ก็ไม่ได้รู้สึกว่าเขาผิดอะไรรู้สึกโอเค

C: ใช่ ใช่ คือเขาสามารถใช้ได้ ไม่ได้ผิดเลยถ้าจะใช้ ถ้าคำมันเข้าใจง่ายกว่า ไม่ได้รู้สึกผิดอะไรว่า เฮ้ย เขาเหมือนแบบอวดตัวว่าเขารู้ภาษาอังกฤษอะคะเงี้ย ไม่ได้คิด แต่รู้สึกว่าเขาบางทีคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษยังจะสามารถเข้าใจได้มากกว่าคำภาษาไทย สมมติอย่างเราไปคุยกับลูกค้าอะไรเงี้ย exhibitor หรือ visitor ถ้าเราไปคุยกับหน่วยงานภาครัฐที่เป็นรัฐบาลเลยอะ เราก็ไม่อยากจะใช้คำว่า exhibitor หรือ visitor เราพยายามที่จะบอกว่า "ผู้ออกร้านจากต่างประเทศ" หรือ "ผู้ออกร้านจากในประเทศ" ซึ่งมันยากกับคำที่ เฮ้ย ผู้ออกร้านอะ จริงๆเป็นทับศัพท์เลยเป็น exhibitor จะเข้าใจมากกว่าอะไรเงี้ยอะคะ มันไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรที่คนไทยจะใช้ CS

R: โอเคคะ แล้วเวลาเพื่อนร่วมงานใช้เรารู้สึกยังไงบ้างคะ?

C: เอ่อ เพื่อนร่วมงานใช้ ถ้ามีการคุยกันในทีมหรือคุยกับทั่วไป อันเนี้ยก็รู้สึกทั่วไปเลย ไม่ได้ติดเหมือนกัน มีความรู้สึกก็คือ ด้วยว่าเราอยู่องค์กรเดียวกัน อยู่ทีมเดียวกัน เราที่อยู่แล้วรู้ว่าในส่วนของความหมายหรือในสิ่งที่เขาจะสื่ออะคะทั้งภาษาไทยภาษาอังกฤษ

คือเหมือนรู้ว่าที่เขาจะสื่ออะหมายถึงอะไร ฉะนั้นก็เลยไม่คิดว่า เฮ้ย ถ้าสมมติว่าจะไทยคำอังกฤษคำ หรือว่าจะภาษาอังกฤษทั้งหมดภาษาไทยทั้งหมดอันนี้คือเราไม่ได้มีปัญหาในการที่แบบจะต้องมารับฟังในส่วนของที่ใช้ไทย คำอังกฤษคำนี้จะคะ

R: แล้วการที่เขาใช้ไทยคำอังกฤษคำ คุณคิดว่าทำไมเขาถึงใช้? หมายถึงเขา ดูเขาแบบ professional ใหม่? เขาเลยใช้คำภาษาอังกฤษขึ้นมา หรือว่าเขาแค่อยากแบบว่า ฉันทพูดได้ เจยๆ?

C: เออ ถ้าถามเรามันไม่ได้แสดงให้เห็นว่า เฮ้ย เขาดู professional หรือว่าเขาจะ keep cool มันไม่ใช่ แต่เราคิดว่ามันดูแบบ ง่ายกว่าที่ถ้าเขาจะต้องมาคิดคำภาษาอังกฤษนั้นอะแล้วแปลกลับมาเป็นไทย ทั้งที่ศัพท์หรือความหมายอันนั้นอะเราก็เข้าใจเหมือนกันอะไรอย่างเงี้ยอะคะ เราไม่ได้ดูว่าแบบ เฮ้ย เลวร้ายมาก ถ้าสมมติปนไทยคำภาษาอังกฤษคำอย่างเงี้ย

แต่เหมือนที่บอกคะว่าถ้าสมมติเราไปคุยกับหน่วยงานภาครัฐเลยหรือหน่วยงานที่ต่างจังหวัด แล้วเราพยายามที่จะใช้ไทยคำภาษาอังกฤษคำ อันนี้เขาจะมองอะ เขาอาจจะมองเราไม่ตีว่าแบบ เฮ้ย มาคุยกับเขาไม่เตรียมตัวหรือ

บางที่เขาอาจจะไม่เข้าใจคำหรือในบริบทคำนั้นที่เราอยากจะ...พยายามอธิบายหรือสื่อสารอย่างนี้คะ

R: แล้วคุณจะรู้สึกแตกต่างกันไหมคะ เมื่อได้ยินคนไปต่างประเทศมาพูดไทยคำอังกฤษคำ กับ คนไทยที่ไม่เคยไปไหนเลย ไม่เคยไปเมืองนอกแต่พูดไทยคำอังกฤษคำ รู้สึกแตกต่างกันไหมคะ?

C: เออ คือจะถามว่ารู้สึกแตกต่างกันไหม จะไม่รู้สึกว่าแตกต่างกัน เพราะคิดว่าจริงๆมันอยู่ที่การศึกษาใหม่ คือจะเรียกยังไงอะ มันไม่ได้ลงร้ายแรงถึงขั้นนั้นนะ

แต่ว่าจริงๆอะในบ้านเราอะว่าการศึกษาของไทยเขาก็มีแบบนี้อยู่แล้วที่ใช้ภาษาไทยคำภาษาอังกฤษคำ

มีการใช้ภาษาอังกฤษบ้างในการเรียนอยู่แล้ว มันไม่ได้มีแบบว่า เฮ้ย เรียนในไทยแล้วจะไม่รู้ภาษาอังกฤษเลย ฉะนั้นศัพท์หรือความหมายปกติทั่วไปอะคะ มันมีการใช้ทับศัพท์หรืออะไรเงี้ยกันอยู่แล้ว

แต่มันก็จะไม่น่ารักถ้าสมมติว่าอยู่ในประโยคที่แบบว่า เฮ้ย you ไปไหนมา? หรืออะไรเงี้ยจะมีนู่นนี่นั่น เราจะมองว่าแบบ เป็นไรอะ? อะไรเงี้ย เออก็จะมีนิดนึง แต่ไม่ได้ถึงขั้นที่แบบว่า คือไม่ได้รู้สึกว่ารับไม่ได้อะไรเงี้ย

แต่อาจจะเป็นส่วนช่วยด้วยมั้งว่าแบบเราไม่ได้อยู่ในวัยที่โตอะ คือยังไม่ได้แบบ ในวัยที่แบบโตอะที่เป๊ะๆทุกคำ ทุกอย่างสามารถคุยกันได้หรือยังเล่นกันได้ สถานที่ยังสามารถใช้กันได้

R: แสดงว่าการที่พูดไทยคำอังกฤษคำแบบทุกคำแบบที่คุณบอกเมื่อกี้คือไม่โอเคใช่ไหมคะ?

C: อืมฮืม

R: แล้วถ้าสมมติไทยคำอังกฤษคำแต่แบบ ไอคำที่เขาพูดภาษาอังกฤษ accent มาเต็มเงี้ย รู้สึกโอเคไหม?

C: ก็...ถามว่ารู้สึกโอเคไหม ก็ โอเคนะ แต่มันดูอยู่ที่ว่าเขาพยายามที่จะแสดงว่าเขาพูดเก่งหรือพูด accent อะไรเงี้ยได้ดีกว่า คือก็คงอาจจะมองแต่ไม่ได้ไปตำหนอเขาเนอะว่าแบบ เฮ้ย แกทำไมถึงพูดขนาดนั้น ใช้ศัพท์ปกติหรือเป็นแบบคนไทยเขาคุยกันก็ได้เนี่ย อะไรเงี้ย คงไม่ได้ถึงขั้นนั้นอะคะ แต่ถามว่าเขาใช้ได้ไหม จริงๆมันไม่มีผิดไม่มีถูกเนาะ อะไรเงี้ย แต่ก็ไม่ได้คิดว่าแบบเป็นความผิดปกติที่แบบเขาพยายามที่จะ show off หรือแสดงออกมาว่าแบบเขาเก่งกว่าหรืออะไรแบบนี้คะ

R: แล้วคิดยังไงถ้าเขาพูดออก แล้วคุณคิดยังไง หมายถึงว่าไม่ได้คิดอะไรเลยหรือคะ?

C: ถามว่าคิดยังไงก็คงจะแบบเออ มันต้อง accent ขนาดนั้นเลยหรือ

บางทีถ้าสมมติว่าถ้าสนิทกันเนาะหรือเป็นเพื่อนกันหรือเป็นเพื่อนร่วมงานที่ไม่ได้เป็นแบบคนนอก เราก็อาจจะถามว่าเฮ้ย มันต้อง accent ขนาดนั้นเลยใช่ใหม่อะไรเงี้ย คือ เฮ้ย ปกติเราผิดหรือเปล่าวะเงี้ย

หรือจริงๆเราควรเป็นเหมือนเขาใหม่อะไรแบบนี้ เราควรแบบออกสำเนียงเหมือนเขาหรือเปล่า เออ

แต่ถามว่าเรามองว่าเขาเหมือนจะโชว์หรืออะไรแบบนี้รึเปล่า คง...คงไม่

คิดว่ามันคงน่าจะเป็นเหมือนแบบลักษณะเฉพาะตัวหรือตยที่เหมือนแบบอาจจะไปจำเรียนมาเมืองนอก อาจจะมี accent หรือภาษาที่แบบแตกต่างจากคนที่เรียนไทยเพียวก็ได้

R: แล้วรู้สึกว่าการสนทนาที่คนไทยใช้ภาษาไทยคำอังกฤษคำแล้ว เรารู้สึกโอเค โอเคแบบ acceptable

C: เออ ถ้าส่วนของที่โอเคที่บอกว่าเหมือนเวลาคุยงานหรืออะไรก็แล้วแต่ แต่ว่าต้องดูว่าฝั่งตรงข้าม คู่สนทนาเรา

ว่าเขาเข้าใจหรืออยู่ในระดับที่รับข้อมูลและให้ข้อมูลที่ตรงกันหรือเปล่าในสิ่งที่เราจะสื่อสาร

เขาสามารถรับข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษได้ไหมหรือเหมาะสมไหม ถ้าถามเราว่าเราพูดภาษาไทยคำอังกฤษคำกับตัว organizer

เงี้ย เรามั่นใจว่าเขาก็ไม่น่าจะรู้สึกอะไร เพราะถือว่ามันเป็นศัพท์ หรือคำเฉพาะ คำทับศัพท์ที่อยู่อะไรอยู่แล้ว เราก็จะใช้ CS

เพราะว่ามันเข้าใจง่ายกว่าการใช้คำแปลภาษาไทย

แต่ถ้าบอกว่าจะไปไทยคำภาษาอังกฤษคำกับอย่างทีบอกที่เป็นหน่วยงานภาครัฐหรือสมาคมอะไรที่เป็นแบบไทยเลย

ที่เรต้องแบบขอความร่วมมือ ต้องเข้าไปขอความอนุเคราะห์กับทางหน่วยงานราชการอื่นๆหรือผู้ใหญ่

เราว่าใช้ไทยคำอังกฤษคำป็นมามันดูไม่น่ารักอะ มันเหมือนแบบ เอ๊ะ เราไม่ได้เตรียมตัวมาหรือเปล่า

หรือแบบคือคุณก็เป็นคนไทยเหมือนกันอะ

อยากให้อ้อมลูฉันทำไมไม่ถึงไม่ได้แบบพูดหรือแสดงออกมาที่เป็นแบบให้อ้อมลูที่อยากจะทำอะไรเงี้ยอะคะ

R: แสดงว่าเคยมีประสบการณ์ที่เขาดูใหม่คะ?

C: เออ คือไม่เชิงว่าดู แต่ว่าเป็นการเตรียมตัวของตัวเองมากกว่า เพราะว่าถ้ารู้จะไรอย่างนี้ คือ... หรือแม้กระทั่งเวลา

presentation หรืออะไรแบบนี้สักอย่างที่เราทำไป ถ้าเราทำเป็นภาษาอังกฤษไปตามปกติที่เราใช้อยู่แล้ว

เราก็สามารถใช้ได้ทั้งไทยและเทศและ organizer ที่อยู่ในไทยก็สามารถใช้ได้

แต่ถ้าเมื่อไหร่ที่เข้าไปหาหน่วยงานภาครัฐหรือจะเข้าแบบ กพร. หรืองบประมาณอะไรอย่างเงี้ย เราต้องทำภาษาไทยเพียงเลย อะไรที่เราไม่เคยแปลที่เป็นภาษาอังกฤษ เราก็ต้องทำ เพื่อที่แบบพอไปถึงหน้างาน

อย่างน้อยเรามีรายละเอียดหรือการแปลผ่านตามาแล้วว่าที่ภาษาไทยจริงๆทั้งหมดมันควรที่จะแบบใช้คำว่าอะไรหรืออะไรอย่างเงี้ยอะคะ หมายถึงสำแบบใช้คำไหนที่จะสื่อแล้วเขาเข้าใจในสิ่งที่เราอยากจะทำอะไรอย่างเงี้ย

R: แล้วที่ TCEB มีการใช้ CS แบบอะไรมะคะ?

C: เออ ถ้าว่ามีอะไรมะ มี แล้วถามว่าบางทีไม่น่ารักไหมก็มี เพราะเหมือนแบบว่าสมมติเราคุยกับต่างประเทศ แล้วคนในทีมที่เราเข้าเป็นคนไทย เราคุยกับเขาเป็นภาษาอังกฤษอยู่ในส่วนที่เราถามเขาเนาะ บางทีหันกลับมา เอ๊ย อยากจะคุยกับเพื่อนเป็นภาษาไทยว่าเหมือนแบบ เหมือนถามข้อมูลก่อนที่จะไปตอบอีกทีนึง มันก็มีเนาะ แต่ถ้าถามเรา เราว่าแบบนี้ไม่น่ารัก มีความรู้สึกว่ามันควรเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดเลยเพราะคนที่เราคุยอยู่ด้วย เขาไม่เข้าใจในภาษาไทยที่เรากำลังจะสื่ออยู่ หรือไม่นั่งคุณแบบเหมือนขออนุญาตหรือขอโทษว่าแบบขอคุย ปรึกษาด้านนี้หรือขอเอาข้อมูลด้านนี้เป็นภาษาไทยก่อนนะ เพื่อที่จะเอามาบอกอะไรอย่างเงี้ยอะคะ มันก็มีบ้างเป็นบางครั้ง แต่ก็แบบไม่ได้บ่อยอะ

R: แล้วปกติใช้ภาษาไทยคำอังกฤษคำในสถานการณ์ไหนมากที่สุดคะที่ทำงาน?

C: เออ ถ้าในสถานการณ์ที่ทำงานคือใช้ CS คุยในส่วนของลูกค้าปกติ มีการประชุม โทรศัพท์ที่คุยประสานงานกับลูกค้า ใช้ในการประชุม มีใช้ในอีเมลบ้าง อะ มีการเวลาโทรมาสอบถามขอข้อมูลในส่วนของแบบตัว เหมือนรายละเอียดอะคะ เหมือนรายละเอียดในการให้การสนับสนุนของในทีม มันก็จะจะมีอะไรอย่างเงี้ย อะสมมติเราบอกว่า สนับสนุน เราก็จะบอกว่าอะอย่าง financial support เงี้ย เราก็จะบอกเขาไปเลย แบบอย่างเงี้ยก็เป็นการทับศัพท์แล้ว เหมือน code-switch code-switching แล้ว แต่ถามว่าบางทีอะเขาก็จะเข้าใจง่ายกว่าว่าแบบ เออ TCEB มีเกณฑ์ policy แบบนั้นอะคะเงี้ย ในส่วนของ financial support ปกติจะมีอะไรบ้างอะไรเงี้ยอะส่วนใหญ่จริงๆแบบมันแทบจะใช้ไปในเนื้องานหรือเหมือนในชีวิตประจำวันปกติอยู่แล้วอะ

R: แสดงว่าปกติคุณก็ใช้ CS เป็นปกติอยู่แล้ว?

C: ใช่

R: แล้วที่ทำงานกับแบบชีวิตประจำวันทั่วไปใช้ที่ไหนเยอะกว่ากันคะ?

C: ที่ทำงาน อยู่ทำงานหรือคนที่แบบในสิ่งแวดล้อมที่แบบ สิ่งแวดล้อมทำงานอะเยอะกว่า เพราะปกติถ้าอย่างอยู่บ้านอะไรอย่างเงี้ย ต้องบอกก่อนว่าอย่างสมมติที่เป็นคนแพร์ ถ้าอย่างกลับบ้านหรือคุยกับที่บ้าน เราก็จะมีอีกอันนึงในการ CS ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเนาะ เราก็พูดภาษาเหนือกะที่บ้าน มันก็จะแบบ มันก็จะเหมือนกันที่เป็นทั้งภาษาไทย(กลาง)กับภาษาเหนือเวลาที่คุยกับที่บ้านอะไรอย่างเงี้ยอะคะ มันก็เป็น (CS)

แต่มันแค่ไม่ใช่ในบริบทที่เราคุยเป็นภาษาอังกฤษหรืออะไรอย่างเงี้ยกับที่บ้าน ก็เลยจะใช้ไอ้ (CS ไทย-อังกฤษ) ตรงนี้ (ที่ทำงาน) มากกว่า

R: อ้อ เข้าใจละค่ะ แล้วเวลาที่คุณใช้ CS ไทยกับอังกฤษอะค่ะ ทำไมคุณถึงใช้มันนะ?

C: เอ่อ เพราะเรามีความรู้สึกว่าในส่วนของตัวศัพท์คำนั้นอะ ส่วนตัวจะใช้ CS กับศัพท์เฉพาะ มันเป็นตัวศัพท์ หรืออะไรที่พอพูดแล้วแบบเขาเข้าใจง่ายกว่าที่เราจะใช้ภาษาไทย ก็จะใช้ไอ้เด หรือในส่วนของที่แปลมาเป็นภาษาไทยนี่อะ บางทีเรายังแบบ เฮ้ย พอมันแปลกลับมาแล้วมันใช้คำนี้ได้จริงๆไหม

ถ้าแปลศัพท์คำนี้ออกมาเป็นภาษาไทยแล้วความหมายมันจะตรงจริงๆไหม คำศัพท์อาจจะอธิบายได้เข้าใจมากกว่า เหมือนแบบ ถ้าเราบอกว่าเกณฑ์ให้การสนับสนุน จริงๆมันไม่ใช่ policy เพราะ policy คือนโยบายอะไรอย่างเงี้ยใช้ไหม อะเราคิดว่าในส่วนของให้การสนับสนุนของ TCEB ตัว policy อันเนี้ยมันคือ policy แต่จริง policy มันคือแผนนโยบายหรืออะไรก็ได้แล้วแต่แบบทางการจริงๆ ทั้งๆที่จริงๆมันควรเป็น rule and regulation หรือเปล่าอะไรอย่างเงี้ยอะค่ะ มันก็เลยแบบบางทีศัพท์อาจจะ ง่ายกว่าหรือให้ความเข้าใจได้มากกว่าอะไรอย่างเงี้ยอะ หรือเหมือนการแสดงสินค้าหรือการจัดประชุมอะไรอย่างเงี้ย ถ้าสมมติแปลมาเป็นแบบเป็นงานแบบการจัดนิทรรศการ บางทีในส่วนของที่เราคิด นิทรรศการ อาจจะเป็นแบบนิทรรศการที่เป็นแบบทำออร์ดูรูปแปะๆติดหรือเปล่า แต่ไม่ได้เป็นแบบการที่มีบูธ มีการซื้อขายอย่างเงี้ยอะ

R: แสดงว่าที่บอกว่าความถี่เนี้ย มันเป็นเหมือนแบบภาษาเฉพาะกลุ่มอะไรอย่างเงี้ยไหมคะ?

C: ใช่ๆ กลุ่มคนที่เข้าใจตรงกันอยู่แล้ว

R: อย่างที่คุณบอกถ้าเป็น policy มันต้องเป็นแบบนโยบายคือเรื่องใหญ่

C: อืม

R: แต่อันนี้มันเหมือนแบบเป็นคำที่ใช้เฉพาะที่นั่นเท่านั้นอะ

C: ใช่ๆ คือเหมือนกับมันเป็น เขาเรียกว่าเป็นอะไร เป็นกลุ่มคนหรือจำพวกที่เขาอยู่แล้วที่ไอ้ตัวนี้เราใช้มาประมาณ 5 ปี 10 ปีที่ผ่านมาเราก็ใช้คำนี้ แต่พอมาเปลี่ยนนี่ มันก็จะแบบเรา เหมือนเปลี่ยนจากแบบอะ policy มันไม่ใช่เพราะ policy มันพูดถึงเรื่องนโยบาย พอบอกว่าเปลี่ยนเป็น program มันก็ไม่ใช่ program อะไรอย่างเงี้ย เราก็แบบเออคือศัพท์ คือศัพท์แล้วเหมือนให้รู้ว่าแบบมีการใช้งานหรือเป็นแบบนี้เขาเรียกว่าไ้ เหมือนเป็นความต่อเนื่องหรือเป็นความเคยชินมากกว่าในการใช้

R: แล้วปกติคุณเลือกหรือเปล่าว่าแบบถ้าฉันคุยกับคนนี่ฉันจะพูดไทยล้วน ถ้าฉันคุยกับคนนี่ฉันจะสลับได้? เคยคิดไหมคะ?

C: เลือกใช้กับคนใหม่? มี คือถ้าเป็นผู้ใหญ่เลยถึงขั้นที่แบบถ้าเป็นผู้ใหญ่เบอร์หนึ่งเบอร์สองของหน่วยงานนั้น เราก็จะพยายามที่จะแบบใช้ไทยล้วน เหมือนไทยเรียบร้อยเลยอะ คือเหมือนพยายามที่แบบอธิบายให้เขาเข้าใจอะไรอย่างเงี้ย

แต่สมมติถ้าเป็นแบบเด็กทำงาน หรือคนประสานงานหรือว่าคนที่แบบติดต่อกันอยู่ คุณกันทุกวันอยู่แล้ว ก็คือแบบจะใช้ไทยคำอังกฤษคำสลับไปสลับมาเลย

R: แล้วใช้กับเหตุการณ์ไหนบ้างคะ? หมายถึงว่าอาการพูดอะไรรู้อยู่แล้วแต่ถ้าเป็นการเขียน report เลยเขียน email อะไรอย่างนี้จะมีกรเอามารวมบ้างไหมคะ ?

C: เหตุการณ์? ถ้าเขียน email หรือreport จะใช้ภาษาไทยเลย นอกจากจะ สมมติว่าในอีเมลเราจะเขียนว่าอีเมลอย่างเงี้ย ก็เขียนอีเมลเป็นภาษาไทยนะ

แต่จะไม่ได้เขียนคำแปลเป็นภาษาไทยแบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์อะไรอย่างเงี้ยจะไม่ได้ไปถึงขั้นนั้นแล้วก็จะไปสลับแบบเขียนภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ e-m-a-i-l แบบเนี้ยเราไม่เขียน คือถ้าจะไทยก็ไทยหมดเลยอย่างเงี้ยคะ ถ้าเขียน

R: แล้วมีการเขียนเป็นภาษาอังกฤษไหมคะ แบบเดี๋ยวนี้นี้จะมี presentation นะอะไรแบบนี้ ก็คือวันนี้เราจะมี แล้วก็ pre... อะไรอย่างเงี้ยอะคะมีไหมคะ?

C: ไม่มี เราจะเขียนเป็นภาษาไทย 프리เซนต์ (presentation) หรือ อีเมล (email) แต่ก็แล้วแต่นะ

ถ้าเขียนหาผู้ใหญ่ก็จะไทยทั้งหมด แต่ถ้าเขียนคุยกันในทีม หรือถึงฝ่ายที่คุยกันง่าย ๆ supplier เราก็จะใช้ไทยคำอังกฤษคำ คือเขียนคำว่าเป็น presentation p-r-e... อย่างเงี้ยเลย คือเหมือนมันแล้วแต่คนอะ เหมือนมันแล้วแต่คนมากกว่าในการที่จะเขียนหรือติดต่อสื่อสารอะคะ

R: แล้วถ้านับจากคนใน TCEB อย่างเงี้ยอะคะ ถ้า 100 คน คิดว่ามีคนใช้ CS ประมาณกี่คน?

C: เรว่าน่าจะทุกคน

R: 100% เลยหรือคะ?

C: พนักงานในองค์กรน่าจะใช้กันซัก 90% เลยอะ เรว่าน่าจะเยอะอยู่

เพราะถือจริงๆว่าเหมือนปัจจุบันมันคือเหมือนเป็นการแบบทับศัพท์อะ เหมือนทับศัพท์ไปแล้ว

คือใช้ไปไม่ได้รู้ตัวว่าอันนี้มันเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งที่จริงๆคือมันควรจะมีแบบต้องมีคำแปลออกมาที่เป็นภาษาไทยจริงๆนะ เรว่าน่าจะ 90 ได้

R: ทำไมคนถึงใช้? ทำไมคนในที่ทำงาน คือนอกจากว่า ยังไงอะ คือนึกคำนั้นไม่ออกก็เลยใช้คำนั้นขึ้นมาอย่างนี้หรือคะ หรือว่ายังไง?

C: อย่างเช่นเหมือนที่ตัวอย่างเนาะ อะ อย่างพนักงานบัญชี เขาก็ไม่จำเป็นต้องมีที่แบบทับศัพท์หรืออะไรอย่างนี้

แต่อย่างถ้าสมมุติว่า เออ เดี่ยวออกให้ cheque ให้ลูกค้ามารับ มันก็คือการที่แบบใช้แบบทับศัพท์แล้ว การออก cheque คือเขาก็ไม่บอกว่า เออเดี๋ยวจะนำจ่ายเงินออกมาแล้วนะ ให้เหมือน supplier หรือผู้ประกอบการต้องมาขออะไรเงี้ย เรว่ามันเป็นศัพท์เฉพาะที่ใช้คำนั้นอยู่แล้วเหมือนในแต่ละสายงานหรือแต่ละหน่วยงานของเขาอย่างเงี้ย

เออมันก็ไม่น่าผิดปกติหรืออะไรเปล่าอะไรอย่างเงี้ย หรือแม้กระทั่งส่วนงบประมาณ ถึงเขาติดต่อกันในส่วนของตัวเอง เอ่อ
สำนักงบประมาณ หรืออะไรก็แล้ว แต่ภาษาหลักเขาใช้ภาษาไทย

แต่เวลาเขาพูดหรือย้อนกลับมาถึงทีมหรือว่ามีกรคุยกับทีมหรือพิมพ์อีเมลมาเขาก็จะเขียนว่า budget budget
ปีนี้นะอะไรแบบนี้

เราว่ามันเป็นศัพท์ที่ทุกคนเข้าใจหรือว่ารับรู้ได้ในการที่แต่ละฝ่ายหรือแต่ละคนนั้นจะสื่ออะไรมากกว่าในการใช้เอ๊ะอะ

R: แล้วมันมีไหมอะที่ใช้... มันไม่มีหรอกนะที่แบบ เราคิดเอาเองว่ามันไม่มีคำภาษาไทยที่เป็นคำนั้นหรือ

แบบมีความหมายเป็นคำนั้นหรือ แต่เหมือนกับแค่ตอนนั้นเรานึกไม่ออกเองมากกว่า หรือ

เราคิดว่าแบบเราคุยกับคนนี่เราต้องคุยภาษาไทยเท่านั้น ต้องคิดแต่คำภาษาไทยเท่านั้น

C: ถามว่ามันมีไหมมันก็มี แต่มันคิดไม่ออกภาษาไทย ณ ตอนนั้นก็มี เราก็เลยตัดสินใจว่าเราไม่รอว่าเราจะต้องคิดอะไร

มันเหมือนว่ามันจะใช้เวลานานที่จะคิดว่าเหมือนเราจะพูดอะไรซักอย่างหนึ่ง เราก็พูดทับศัพท์ไปเลยดีกว่า

หรือแม้กระทั่งแบบการพีชคณิตอะไรซักอย่างหนึ่งอย่างเงี้ยอะคะ เราให้ข้อมูลเขาอยู่อย่างเงี้ย พออยู่ดีๆ คำนี้มาปุ๊บ

เราก็วิ่งไปแป็บหนึ่งว่าแบบ เฮ้ย ใช้คำว่าอะไรดี รู้เหมือนกันนะว่าแบบ คือเหมือนมันติดอยู่ที่ปาก เราจะพูดออกมา

แต่นึกไม่ออกว่าศัพท์คำนั้นนะเราจะพูดว่าอะไรก็แบบทับศัพท์ไปเลยดีกว่า ให้เหมือนแบบมันมีการคุยอะไรอย่างเงี้ย ให้มัน

smooth ไปดีกว่าที่แบบ เฮ้ย รอคำภาษาไทย หรือที่คิดออกมาบางทีออกไปแล้วเขาแบบ มีแปลว่าอะไรอะอะไรแบบนี้

R: แล้วคุณคิดใหม่ว่าคนที่พูด CS อะคือเป็นคนที่เขาพูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลย ว่าได้เขาก็เลยใช้?

C: เราคิดว่าน่าจะเป็นที่พูดภาษาอังกฤษได้ แต่อาจจะไม่ได้แบบเขาเรียกว่าอะไร คือไม่ได้บอกว่าคุณพูด CS

ต้องไม่ได้พูดคล่องหรืออะไรอย่างเงี้ยว่าจะพูดภาษาอังกฤษได้ แต่มันก็จะมีกรณีที่

ส่วนใหญ่เนาะยังเรียนในไทยอะเขาจะมีความไม่กล้าในการที่จะพูดภาษาอังกฤษ

แต่ถามว่าเขาไม่รู้ไหมเวลาที่ฝรั่งพูดมากคือรู้หมดแต่เขาแค่ไม่กล้าพูด เพราะไม่หรือว่าสิ่งที่เขาพูดจะผิด

หรือจะผิดหรือจะถูกอะไรอย่างเงี้ย ฉะนั้นในการเขาจะ CS

เอาจริงๆ แล้วคือเขาปรับบริบทในนั้นแต่เขาอาจจะแบบเหมือนรวบรวมหรือเป็นคำมาเป็น present หรือมาเป็นประโยคอะไม่ได้ อะ

อาจจะแสดงออกมาเป็นในแนวนั้นมากกว่า อันนี้คือคนไทยส่วนใหญ่เป็น ซึ่งถามว่าเราเป็นไหมเราก็เป็นนะ

R: เหมือนเรารู้คำแต่ว่า พูดยาวๆ เราก็ต้องคิดอีกนิดนึงอะ

C: ใช่ อันนี้จริงๆ คือ อะ อย่างคุณเป็นเด็กนักเรียนนอก หรือไปแลกเปลี่ยน หรือไปอะไรมาเนาะอะไรอย่างเงี้ย

แต่อย่างเราอย่างเงี้ยเราจบไทย ถึงเรามีโอกาสไปเมืองนอกหรืออะไรก็แล้วแต่

แต่บางทีในเวลาที่เราจะพูดภาษาอังกฤษหรืออะไรอย่างเงี้ย เรายังคิดว่าแบบ เฮ้ย เราพูดอะคือ 1 เราก็มั่นใจในตัวเรา

แต่คนที่แบบสมมุติเป็น native จริงๆ เฮ้ย เขาเข้าใจเราอะอะไรอย่างเงี้ย หรือแม้กระทั่งว่าคนที่เขาจบ(เมืองนอก)มาจริงๆ

เขาจะมองเราว่าแบบไม่รู้เรื่องหรือเปล่าอะ อะไรอย่างเงี้ย ก็มี ถามจริงๆ ก็มี นี่ก็คือเป็นข้อด้อยของเด็กไทยที่ไม่กล้าแสดงออก

R: แต่เราไม่ได้มองคนอื่นใช่ไหมคะว่าแบบ...

C: ไม่ๆ

R: ...แบบนี้เธอพูดไม่ได้แน่เลย เราไม่ได้มองแบบนี้

C: ไม่ๆ ถามว่าเราก็พยายามที่แบบ อย่างน้อยมันก็นิดนึงถ้า 1 เขาเริ่มมีเอาคำหรืออะไรอย่างเงี้ยมา switch ใช้ทั้งไทยและภาษาอังกฤษ อย่างน้อยมันก็นิดนึงว่า เออ มันก็ยังไม่รู้เลยว่าศัพท์ที่นี่ เขาจะต้องใช้คำว่าจะอะไรในการที่เขาจะพูดอยู่ใน ณ ตอนนี้อะไรอย่างเงี้ยอะคะ

R: แล้วมีคนรู้จักหรือว่าตัวที่มองเรื่องการให้ CS ในแง่ลบบ้างไหมคะ?

C: เอ่อ ถามว่ามีในแง่ลบไหม เท่าที่คิดก็คิดว่าน่าจะมึนนะ

อาจจะไม่ลบถึงขั้นมองว่าแบบเคยทำไม่แกต้องพูดภาษาไทยคำภาษาอังกฤษคำ แต่อาจจะมองว่าคือเขาอาจจะมองเหมือนแบบว่าแปลกประหลาดนิดนึง เหมือนว่าแบบทำไม่พูดไทยไปเลยละอะไรแบบนี้คือมันเข้าใจง่ายกว่าหรือเปล่านั้น

ทั้งที่ถ้าสมมติเทียบคำหรือบางที่ทับศัพท์มันใช้แล้วเข้าใจง่ายกว่าภาษาไทยเนอะอะไรอย่างเงี้ยคือ

เราก็ไม่ได้ติดเขาว่าเขาจะมองเราไม่คืออะไรเงี้ย แต่ปกติถามว่ามีไหมมันมีนะ อาจจะแบบ 1% หรือ 2% ในองค์กรอะไรแบบนี้ แต่ด้วยเพราะองค์กรมันไม่ได้แบบ

รัฐบาลจำที่แบบใช้ภาษาไทยทั้งหมดก็เลยมีความรู้สึกว่าการใช้แบบเขาก็ไม่ได้ติดนะก็ไม่ได้ขนาดนั้นอะไรแบบนี้คะ

R: ถ้าสมมติว่าเขาบอกว่า ทำไม่ไม่ใช่ภาษาไทยทั้งหมด?

เราก็มีเหตุผลว่าแต่ภาษาอังกฤษพูดแล้วมันเข้าใจมากกว่าประมาณนั้นไหมคะ?

C: แต่บางที่เราอาจจะย้อนถามว่า แล้วถ้าไม่อย่างนั้นคำๆนี้ จะใช้ภาษาไทยว่าจะอะไรจะพือะไรอย่างเงี้ยสมมติมันมีคำคำนี้บางอย่างนี้ แต่ว่าตอนนี้เรานึกไม่ออกนะ

ที่แบบเคยอยากจะทำเป็นภาษาไทยนี่แหละแต่ว่ามันยังคิดไม่ออก หันกลับมาก็คือช่วยคิดสิ

ก็คือถ้าเราสามารถย้อนถามเขาได้นะ เขาอาจจะคิดไม่ทันเหมือนกันก็ได้

จริงๆบางที่ทับศัพท์ไปเลยอาจจะทำให้สื่อสารได้ง่ายกว่า

R: งั้นขอสรุปสั้นๆ ที่คุณคิดว่าทำไมคนถึงใช้ CS ก็คือ ข้อหนึ่ง หากคำมาแทนไม่ได้เพราะตอนนั้นคิดคำไม่ออก

C: อืม

R: ข้อสอง คือบ่งบอกว่าเราอยู่ในอุตสาหกรรมนี้ เราคิดว่าคนพวกนี้จะเข้าใจเราแน่ถ้าเราใช้คำนี้

C: ใช่

R: ข้อสาม คือดูว่าเราคุยกับใคร ถ้าเราคุยกับผู้ใหญ่เราจะใช้อีกแบบหนึ่ง ถ้าเราคุยกับเพื่อนเรา เราก็คุยอีกแบบหนึ่ง ถ้าเราเขียน report เราก็จะเขียนอีกอย่างหนึ่ง ถ้าเราคุยโทรศัพท์ก็อีกแบบหนึ่ง

C: ใช่

R: ประมาณนั้นนะคะ

C: ใช่ค่ะ

R: คำถามสุดท้ายก็คือ 10 คำที่คุณใช้บ่อยที่สุดในที่ทำงานที่เป็นภาษาอังกฤษค่ะ

C: Financial support, policy, exhibition, visitor, exhibitor, budget, road show, business forum, presentation/ present, thank you

R: รู้สึกยังไงกับการที่มีคนมองเรื่องนี้ในแง่ลบคะ?

C: จริงๆมันก็สามารถมองได้นะ มันไม่มีผิดไม่มีถูก อย่างน้อยก็อยากให้เขาเปิดใจอะ ว่า 1 โลกมันกว้างขึ้น

ศัพท์หรือคำหรืออะไรก็แล้วแต่ คือมันผ่านช่องทางการออนไลน์หรือ Social (media) ทุกคนเห็นหมดว่าสามารถใช้ศัพท์คำนี้ได้ คือมันไม่ควรมองว่าคนนี่ผิดหรือคนไหนผิด เขาสามารถใช้ได้เหมือนกันอะไรแบบนี้ หรือแม้กระทั่งปัจจุบันถ้าสมมุติว่า อะ เราลองไปคุยกับผู้ใหญ่และคนบางคน เขาก็มีทับศัพท์เหมือนกันนะ

คือมันไม่ได้เหมือนแบบจะไม่พูดเลยหรือจะไม่มีภาษาอังกฤษเลยอะไรแบบนี้ แต่อาจจะไม่ใช่เป็นแบบเป็น (CS)

คำต่อคำอะไรแบบนี้ คือมันก็อยู่ที่คำพูดหรือประโยคที่เขาจะพูดมากกว่า

ถ้าถามว่าเคยมองคนที่ใช้ไทยคำอังกฤษคำในแง่ลบไหม เราเองก็เคยนะ แต่อาจจะไม่ได้ลบมากขนาดนั้น

คือเราก็เปลี่ยนไปตามโลกปัจจุบัน

R: โอเคค่ะ ขอบคุณมากๆเลยนะคะที่มาให้สัมภาษณ์วันนี้

Interview with Participant 5 (J) and Researcher (R) on February 10, 2021 from 15.00 – 15.40 hrs.

*CS = Code-Switching

[Greeting and Thesis introduction]

R: คิดยังไงกับการใช้ CS แบบ in general แบบทั่วไปคะ?

J: in general หรือ? อันนี้แบบเป็นคนไทยพูดกับคนไทยใช่ไหม?

R: ค่ะ เออ อันนี้คือการที่เราได้ยินคนไทยพูดภาษาไทยคำอังกฤษคำอย่างเงี้ยคะ ก็คือแบบทั่วไปเลย คืออยากจะทราบว่าคุณมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อมีการใช้ไทยคำอังกฤษคำเกิดขึ้น

J: พี่ก็รู้สึกว่าคุณ ตอนนี้อยู่ในสังคมปัจจุบันเนี่ย

พี่มองว่ามันไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรที่คนไทยจะพูดไทยคำอังกฤษคำไม่ว่าจะเป็นในชีวิตประจำวันหรือในที่ทำงาน หรือจริงๆในที่ไทยก็แล้วแต่เนอะ จริงๆมันก็แล้วแต่บริบทด้วย เพราะว่าบางทีเราอยู่ในสังคมที่ อะตัวอย่างเช่น ในที่ทำงานที่เป็นอินเตอร์ อยู่กับฝรั่ง ใช่ไหมคะ? อาจจะเจ้านายเป็นฝรั่ง เพื่อนร่วมงานมีต่างชาติอะไรแบบนี้ มันก็เป็นไปได้ที่เราจะพูดไทยคำอังกฤษคำ เพราะว่าด้วยบริบทการทำงาน เจอสิ่งแวดล้อมแบบนั้น แต่ in case ถ้าอยู่ในสังคมไทย เราพูดไทยคำอังกฤษคำ ถามว่าแปลกไหม? มันก็ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะว่า เออ เดียวนี้มันก็มีศัพท์อะไรใหม่ๆที่อาจเป็นคล้ายๆว่าทับศัพท์อะเนอะ ที่มันจะจำเป็นที่จะต้องพูดภาษาอังกฤษขึ้นมา มันก็ไม่ใช่ว่าเป็น เอ๊ะ เรื่องของว่าคนนี้กระแดะ หรืออะไรอย่างเงี้ย บางทีมันคิดว่า เออ ใช้คำนี้บ่อยๆ ซึ่งเป็นคำทับศัพท์ บางทีการจะคิดเป็นภาษาไทยมันอาจจะแบบยากนิดนึง อะเขาก็เลยพูดเป็นภาษาอังกฤษไป อะอะไรอย่างเงี้ย ก็คิดว่ามันก็แล้วแต่ แต่ก็ไม่ได้เป็นเรื่องที่แปลกอะไร เพราะว่าเดี๋ยวนี้หลายๆคนก็ไทยคำอังกฤษคำอะไรกันไป โดยถ้ามันมีคำศัพท์หรืออะไรที่มันต้องใช้ มันก็สามารถพูดได้ทั้งไทยและอังกฤษสลับกันไปคะ

R: แล้วเวลาที่คนไทยใช้อะคะ รู้สึกยังไงบ้าง? รู้สึกว่ามีการอวดไหมคะ หรือว่ายังไงเอ่ย?

J: อย่างที่พูดมันก็ไม่ใช่นะ มันก็แล้วแต่ บางทีมันก็ไม่ใช่อวด เขาอาจจะติด อย่างเช่น บางคนอาจจะ อย่างที่บอกไปว่า อยู่ในสังคมสิ่งแวดล้อมมีฝรั่ง เป็นฝรั่ง หรือมีเพื่อนร่วมงานเป็นต่างชาติ มีเจ้านายเป็นต่างชาติ มันก็จะติดจากการพูดหรือการสื่อสาร หรือแม้กระทั่ง อาจจะอยู่ในสังคมไทยแต่คุณคนนี้อาจจะจบออกมา ก็ไม่แปลกที่เขาจะพูดไทยคำอังกฤษคำ หรือแม้กระทั่งว่าเขาอาจจะไม่ได้จบออก แต่ว่าพวกเทคโนโลยีการสื่อสาร ตาม social อะไรต่างๆ มันก็อาจจะทำให้เขามีศัพท์บางที่อะไรที่เขาต้องพูดเป็นภาษาอังกฤษ แล้วก็พูดไทยคำอังกฤษคำ แต่ที่นี้มันก็แล้วแต่ด้วยอยู่ที่สังคม อยู่ที่สิ่งแวดล้อม ถ้าสังคม หรือ คนที่รับฟังเนี่ย เขาอาจจะแปลอันนี้ไม่รู้เรื่องหรืออะไรแบบนี้ การพูดไทยคำอังกฤษคำก็อาจจะทำให้การสื่อสารมีความหมายผิดริเปล่า อะอะไรอย่างเงี้ย มันก็อยู่ด้วยว่าในสังคมที่เราอยู่นั้นเขาเข้าใจในสิ่งที่เราพูดหรือเปล่า? มันก็อาจจะทำให้การสื่อสารผิดพลาดได้ อันนี้มันก็อาจจะจะเป็นข้อเสีย ก็ต้องดูไปว่าคนๆนี้เข้าใจนะกับคำๆนี้ที่เราพูดที่เราสื่อสารออกไป

R: แล้วถ้าเป็นเพื่อนร่วมงานของเราใช้ เราารู้สึกยังไงคะ?

J: เพื่อนร่วมงานของเราใช้ ก็โอเคนะ ไม่ได้รู้สึกอะไร ก็ในตอนนี่พีก็อยู่ในองค์กรที่มันก็ไม่มีฝรั่งอะนะ ส่วนใหญ่ก็ คือ TCEB ก็ไม่ได้เป็นต่างชาติแต่ถ้าก็จะมีทำงานร่วมกับคนต่างชาติ แต่การพูด อย่างเพื่อนร่วมงาน ที่ TCEB ก็แทบจะไม่ได้เป็นประโยคเลยนะ มันเป็นแค่คำสั้นๆไม่ได้เป็นทั้งประโยค เข้าใจปะ? มันก็จะเป็นอะไรที่เป็นคำแบบที่มันจะใช้ภาษาไทยว่าอะไร มันทับศัพท์ไป ก็พูดไป ก็พีก็พูด เขาก็พูด ก็สลับๆกันไป มันไม่ค่อยๆจะเป็นประโยคยาวๆที่มันจะฟังแล้วแบบ เฮ้ย คนนี้มาอังกฤษทั้งประโยคอะไรแบบนี้ คือมันจะไม่ค่อยมีอะไรอย่างงั้น จะเป็นคำสั้นๆ

R: ก็คือเป็นคำๆนะคะ?

J: แต่ก็น้อยนะ ไม่ได้แบบเยอะ คือปกติในองค์กรก็จะใช้เป็นคำๆ มันไม่ค่อยยาวจนเรารู้สึกว่ามันเยอะไป ส่วนใหญ่ก็ switch เป็นคำๆในประโยค อะอย่างเราก็ไม่ได้ อะถ้าเป็นกับเพื่อนร่วมงานชาวต่างชาติเราเข้าใจ คือมันต้องพูดเป็นอังกฤษยาวๆ เช่นเสียแต่เราได้ deal กับลูกค้า อย่างพวก rep ที่อยู่ต่างชาติ อันนี้ก็อีกประเด็นหนึ่งที่เราต้องพูดภาษาอังกฤษไปเลย

R: ก็คือเวลาเพื่อนร่วมงานเราใช้เราก็จะรู้สึกก็ปกติในที่ที่เขาใช้

J: ก็ปกติ ไซ้คะ ไม่ได้แสดงว่าคนนี้เสแสร้ง ไม่ได้จะโอ้อวดหรืออะไร เราบว่ามันเอาไว้ใช้สำหรับสื่อสารโดยเฉพาะ

R: เราจะรู้สึกแตกต่างไหมคะถ้าได้ยินคนที่อยู่เมืองนอกมานานๆอะคะ แล้วกลับมาที่ประเทศ
คือเป็นคนไทยแต่เคยอยู่เมืองนอกมา ใช้ CS กับการที่คนไทยที่ไม่เคยไปไหนมาเลยใช้ CS แตกต่างกันไหมคะ?

J: พีก็รู้สึกว่ามันจะมีบางที่ พีก็เคยเจอเหมือนกันนะที่บางที่ อย่างเพื่อนที่จบมาจากต่างประเทศอย่างเงี้ย คนที่อยู่ต่างประเทศมา เวลาเราคุยเราจะพอรู้อาไอเคติดคำที่มาจากเมืองนอกมา แล้วก็คิดคำไม่ออกจริงๆด้วยสภาพแวดล้อมของเขา แบบนี้มันยังอยู่ในลักษณะที่ไอเค มันลื่นไหลไป แต่บางคนอาจจะอินหรืออาจจะติดมา หรือ พยายามที่จะแบบว่าฉันต้องพูดทับศัพท์ตามคนนี่ มีการใช้ I, You อะไรแบบเนี้ย มันฟังดูเยอะไป อันนี้เราจะพอบีบได้ว่าเขาพยายามที่จะอัปเดตใช้สัทภาษาขึ้นมา อันนี้คือเราจะรู้สึกได้ กับคนที่เขาจบมา ทำงานกับฝรั่งมา อันนี้มันจะสังเกตเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนเหมือนกันว่า อีกคนคือการพยายาม ส่วนอีกคนคือการติดมาจากที่ๆได้ไปศึกษามา เราก็จะรู้สึกว่าคนแบบนี้มันก็จะแปลกๆนิดนึง ไม่ต้องพยายามก็ได้เนะบางที่ มันก็มีเหมือนกันนะบางคนที่เป็นที่เคยเจอ

R: เราต้องดูจริตเขาหรือคะหรือยัง?

J: ไซ้ๆ เราต้องดูคำที่เขาใช้แล้วใช้ มันก็คือจริตอะนะ มันจะดูแบบพยายามเกินไป เราจะรู้เนะ กับคนที่เขาจบมา ทำงานกับฝรั่งทุกวัน เขาก็จะแบบเหมือนเขาไม่ต้องพยายาม เขาก็พูดบริบๆ กับอีกคนหนึ่งที่แบบ ฉันจะแบบพีริเซนต์ อะแบบนี้ก็มี เราจะรู้สึกได้ และเราจะรู้สึกว่าไม่ต้องพยายามขนาดนั้นไหม อะไรอย่างเงี้ย ทั้งๆที่ You ก็แบบไม่ได้อยู่กับฝรั่ง

หรือมีเพื่อนเป็นฝรั่ง ก็ไม่จำเป็นจะต้องขนาดนั้น เราก็จะรู้สึกอึดอัดแทนแต่เราก็ไม่ได้ไปว่าอะไรเขาอะ
แต่ก็เข้าใจคิดว่าเขาคงอยากอัปเดต หรืออาจจะเป็นการฝึกภาษาของเขาด้วยหรือเปล่า อันนี้เราก็ไม่แน่ใจนะ
แต่จริงๆก็มูมึงเราก็เข้าใจได้เหมือนกัน เพราะว่าสังคมไทยรับวัฒนธรรมต่างชาติมาเยอะ
มีการใช้คำทับศัพท์แทบคนที่แปลไทยมา

R: แล้วสถานการณ์ไหนที่รู้สึกว่าการใช้ CS มันโอเค?

J: มันโอเคก็คือ ก็อย่างที่บอกว่ามันก็แล้วแต่บริบท มันคือ CS หรือเปล่า ถ้าเราไปทำงานกับฝรั่งหรือประชุมจึ๊ ไม่สิคือไม่ใช่ละ
มันคือการใช้ภาษาล้วนๆ แต่ว่ามันโอเคนะ คือถ้าต้องพูดกับชาวต่างชาติก็พูดภาษาที่เข้าใจกันได้ทั้งสองฝ่ายก็ถูกต้องแล้ว
แต่ไอที่ว่าพูดไทยสลับอังกฤษ พี่มองว่าถ้าเป็นในสังคมที่เป็นองค์กรไทยทั้งหมด บางคำถ้ามันเป็นไทยได้มันก็ควรจะใช้ไทย
มันจำเป็นต้องมาเป็นภาษาอังกฤษ เพราะว่ามันเป็นคนไทยสื่อสารกันเอง ที่เหมาะสมคือใช้ภาษาไทยล้วนๆกับองค์กรไทยทั้งหมด
มีใช้คำทับศัพท์ได้บ้าง คือด้วยบริบทสิ่งแวดล้อมคือมันไม่ใช่ คือเราก็คุยกันสื่อสารกันรู้เรื่อง บางทีการใช้ประโยค อย่างเช่น
คำบางคำถ้าแปลความหมายผิด มันก็สื่อสารไปคนละทิศละทางได้ พี่มองว่าถ้าอยู่ในสังคมคนไทยใช้พอแบบว่า
ถ้าอันไหนทับศัพท์ก็ทับศัพท์พูดเป็นอังกฤษไป ไม่จำเป็นต้องพูดตลอดทุกคำ

R: ก็คือไม่ต้องทุกคำ แต่ว่าเขาเป็นคำที่...

J: คำที่แปลเป็นไทยแล้วแปร่งๆ

R: เช่น?

J: เช่น มันก็หลายคำอยู่นะ ซ่อนี่ก่อน เช่น bitcoin หรือ innovation ภาษาไทยมันคือนวัตกรรมไม่ใช่ปะ แต่ถ้าพูดว่า innovation
มันก็ไม่ใช่อะไรแปลก เพราะเดี๋ยวนี้เขาก็พูดกัน อะไรอีกอะ อะ อย่าง computer เจี้ยมันก็ต้องเป็นทับศัพท์
มันก็พูดกันมาตั้งแต่เนิ่นนานแล้ว notebook หรืออะไรอย่างเงี้ย เราก็ไม่ต้องมาแปลไทยให้มันยุ่งยาก
ศัพท์บางคำมันเป็นทับศัพท์ไปได้ เป็นศัพท์ทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์อันนั้นก็เป็นที่เข้าใจ มันก็ต้องพูดทับศัพท์อะนะ
ก็อย่างที่บอกคือเราก็ต้องดูบริบทด้วย เพราะถ้าใช้ แล้วอีกฝ่ายไม่เข้าใจ เราก็อาจจะต้องอธิบายว่ามันหมายความว่าอย่างไร
ซึ่งบางครั้งอาจจะเป็นการใช้คำฟุ่มเฟือยหรือเยิ่นเย้อมากเกินไป และถ้าเป็นคำเฉพาะอยู่แล้วก็โอเค
แต่ถ้าคุยกับผู้ร่วมงานด้วยกันหรืออยู่สภาพแวดล้อมการทำงานเหมือนกัน ก็ใช้ CS ได้

R: ศัพท์เฉพาะ... โอเคคะ แล้วแบบไหนไม่โอเคคะ?

J: แบบไหนไม่โอเค หมายถึงว่าคำหรือว่า?

R: แบบว่าการใช้ไทยคำอังกฤษคำในแง่ไหนที่เราฟังแล้วเราไม่โอเค

J: อย่างที่บอกไปคือ ถ้าใช้มากเกินไปก็พูดภาษาอังกฤษไปเลยเถอะ แบบแทบจะสลับคำต่อในประโยค แบบ You go, you
should คือเราไทยกับไทย เราก็สื่อสารเป็นภาษาไทย มันก็โอเคนะถ้าจะมีคำอังกฤษมาปนนิดๆหน่อยๆ

ก็คืออย่างที่บอกถ้ามันใช้เกินพอดี พี่จะรู้สึกว่าคุณค่า ความใกล้ชิด ระยะระหว่างคนพูดกับคนฟังมันก็จะห่างกันละ อาจจะมีเริ่มรู้สึกแปลกๆอะไรเงี้ย

R: แล้วที่ TCEB ในองค์กรมีการใช้ CS เยอะไหมคะ?

J: ในองค์กรพี่ พี่ก็ถือว่าไม่เยอะมากนัก อาจจะมีบ้างในบางฝ่ายที่เขาต้องติดต่อ ประชุม กับฝรั่ง อย่างพวกทีม M & I ก็จะมีบางท่านที่พี่คุยก็จะมีนะ เขาก็จะติดคำภาษาอังกฤษเยอะหน่อย คือเขาก็เข้าใจเราเขาต้องคุยกับลูกค้า คุยกับทาง rep ต่างประเทศ board หรืออะไรอย่างเงี้ยบางที แล้วก็อาจจะด้วยภูมิหลังเขาที่จบเมืองนอกมา เขามีความเคยชิน ซึ่งเขาก็โอเค เข้าใจได้

R: ถ้าคนใน TCEB มีประมาณ 100 คน คิดว่ามีคนใช้ไทยคำอังกฤษคำก็เปอร์เซ็นต์?

J: พี่ว่าไม่ถึงว่าเยอะมากนัก ถ้า 100 คนหรือ คือหลักๆคนที่ใช้เลยนะ คือคนที่ต้องติดต่อกับต่างประเทศเยอะ อย่างฝ่าย M, I, C และ E อันนี้ก็คือรู้ว่าเขาจำเป็นต้องใช้ คือที่ยกมาเพราะว่าทีมเหล่านี้น่าจะใช้มากกว่าทีมอื่นที่ไม่ต้องเผชิญกับต่างประเทศอะ อย่างแผนกเรา หรือ หลังบ้าน แบบบัญชี ฝ่าย HR หรืออย่างแผนกเราเอง คุยกับทางภาครัฐ มันก็แทบจะไม่ได้ใช้เลย บางทีเด็กจบนอกที่ทำงานใน TCEB ก็ไม่ได้ใช้เยอะมากนัก ก็อาจจะ 10% ได้เปล่านั้น? ก็คือแค่กลุ่มแค่นี้ละ

R: แล้วปกติ TCEB ใช้ CS กับใครบ้างคะ?

J: ถ้าภายในด้วยกันเอง ที่นี่ก็ออกตอนนี่ ก็มีประชุมที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศนะ

เพราะว่ามันจำเป็นที่จะต้องใช้คำศัพท์เฉพาะภาษาอังกฤษ ก็แอบเฉพาะกลุ่มอยู่นะ ทีม M, I, C และ E เขาก็ต้องใช้คำที่แบบ อะต้องไป subsidize ไป support คือต้องเขาต้องใช้คำพวกนี้ อืม... แต่ในฝ่ายเราอะ เราว่ามีการใช้ไม่เยอะเท่าไร

อาจจะเป็นเพราะว่าแผนกเราคือการติดต่อกับทางราชการ ภาครัฐโดยตรง ที่เป็นหน่วยงานไทย

ส่วนใหญ่จะใช้เป็นภาษาไทยล้วน มันก็อยู่ที่ protocol เหมือนกันนะ คือถ้าพี่จะไปพูดไทยคำอังกฤษคำ นี่ไม่ได้เลยนะ

เพราะว่าพี่ต้องใช้ศัพท์ที่เป็นทางการมากกว่าอะ มากกว่าฝ่าย marketing เพราะว่าลูกค้าทางนั้นเขาจะ deal กับภาคเอกชน แต่ของเราจะเป็นภาครัฐ คือเวลาจะคุยกับภาครัฐจะมี protocol สูง การใช้ศัพท์ใช้อะไรต้องมีภาระวัง

เพราะภาครัฐจะมาช่วยสนับสนุนอุตสาหกรรมใช้ไหมคะ? และเราต้องไปขอความช่วยเหลือจากเขา

ไม่ใช่เอกชนนั่นคือเขามาจากเรา ที่นี่การที่จะไปคุยกับภาครัฐเนี่ย เรื่อง protocol พิธีการเป็นเรื่องที่สำคัญ

การใช้ศัพท์ที่ถูกต้องและต้องเป็นภาษาไทยด้วยนะคะ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนหรือการพูดจาในขณะที่เจอท่าน ท่านอธิบดี หรือระดับปลัด คือมันต้องเป็นไทยที่ formal นิดนึง มันก็อยู่ที่ฝ่ายอะแหละสำหรับเรามันเป็น

แต่ถ้าคุยงานภายในเองก็จะมีบ้างที่พูดภาษาอังกฤษเป็นคำๆกันไป เช่น organizer และ visitor

หรือถ้าต้องคุยงานกับองค์กรต่างประเทศไปเลยก็จะเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดตามกาลเทศะไป ประเทศไทยมี level ของภาษาซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์และคู่สนทนา การพูดภาษาไทยทั้งหมดก็คือการพูดแบบสุภาพโดยอัตโนมัติอยู่แล้ว เพราะว่าภาษาไทยเราใช้เป็นภาษาทางการอยู่แล้ว ในบริบทที่จะใช้ก็จะอยู่ในบริบทของ formal environment เช่น

ถ้าเราต้องประชุมกับผู้ใหญ่/ราชการ เราจะใช้ภาษาไทยล้วน ในสไลด์ก็เป็นเนื้อหาภาษาไทยล้วน เมื่อเราใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง ก็จะเหมือนที่เราเตรียมตัวมาดีสำหรับการประชุมครั้งนั้นๆ

R: แล้วถ้าเกิดแบบว่า ก็คือเวลาติดต่อกับทางราชการ ไม่ว่าจะอีเมล หรือว่าตัว report หรือว่าเวลาไปนำเสนองานหรืออะไรแบบนี้ ก็คือใช้ภาษาไทยแบบเป็นทางการทั้งหมด?

J: ใช่ค่ะ อย่างที่บอกไปตอนแรก เนื่องจากเราต้องทำงานกับทางราชการ เราก็จะใช้ภาษาไทยเป็นภาษาทางการอยู่แล้ว รวมไปถึงในการประชุม ในรายงาน การโทรหากัน การนำเสนองานและภาษาที่อยู่ในสไลด์เราก็แปลเป็นไทยทั้งหมด ทางฝ่ายราชการที่เราคุยด้วยก็จะได้มองว่าเราทำถูกต้องเหมาะสมด้วยและไม่รู้ว่าจะอาจจะเอาไปพูดต่อในทางที่โอเคต่อองค์กรเราด้วยด้วย มันก็เป็นภาพลักษณ์อะไรด้วย แต่ถ้าถามภาพรวมของบริษัทก็มีการใช้กันอยู่บ่อยๆแต่อาจจะไม่ใช่กลุ่มที่ใหญ่มากนัก

R: แสดงว่าส่วนตัวในที่ทำงาน คุณมีการใช้ CS น้อยมากๆเลยใช่ไหมคะ?

J: จริงๆก็ใช้ แต่ใช้น้อยนะ ก็มีคุยกับเพื่อนร่วมงานบ้างแต่ก็ยังถือว่าน้อย อาจจะติดมาบางคนก็ยังเคยบอกเลยที่เป็นเพื่อนกันที่เราใช้ภาษาทางการเกินไปไหมที่จะคุยกัน อาจจะเพราะคนส่วนใหญ่ที่เราคุยด้วยเราคุยเป็นภาษาไทยล้วนเลย เพราะว่า เป็นหน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงต่างประเทศ กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา พวกกระทรวงต่างๆ กองศุลกากร ตรวจคนเข้าเมือง การท่า ส่วนที่คุยเป็น CS ได้ก็จะเป็น สมาคมที่มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกับเรา เช่น TICA และ TEA

R: แบบนี้แสดงว่าเราเลือกการใช้ CS ให้เหมาะสมกับคนที่เราคุยด้วยใช่ไหมคะ?

J: ใช่ คือถ้าเป็นภาครัฐ เราจัดไทยทางการอย่างเดียว ก่อนหน้านี้ที่เคยอยู่ฝ่าย Exhibition ใช่ไหม? ก็ต้อง deal กับเอกชน ซึ่งก็จะเห็นความแตกต่าง เพราะว่าพี่จะไม่ได้ใช้ภาษาไทยเยอะเท่าตอนนี้ไง ตอนนั้นเราก็จะใช้คำอังกฤษปนมาบ้าง เพราะอีเมลเราก็เขียนเป็นภาษาอังกฤษ แต่ตอนนี้เราก็ภาษาไทยเลย ก็คือเราก็ดูจากบริบทที่เราต้องเจอ

R: แล้วทำไมถึงใช้ CS อะคะ ตอนที่อยู่ฝ่าย Exhibition?

J: เพราะว่ามีโอกาสที่มันจะใช้ได้มากกว่านี้มั้ง คือเราได้เดินทางไปต่างประเทศ ติดต่อกับต่างประเทศ มีประชุมกับชาวต่างชาติบ่อยๆ มันก็อาจจะติดมาจากที่เราได้ใช้เวลาทำงาน เวลาที่เรามาสื่อสารกับคนในที่มันต่อมันก็เลยมาติดคำภาษาอังกฤษมาบ้าง แต่จริงๆก็มีหลายเหตุผลอยู่นะ

R: พอจะเทียบได้ไหมคะว่าใช้ CS ในชีวิตประจำวันทั่วๆไปกับที่ทำงานที่ไหนมากกว่ากัน?

J: คิดว่าใช้พอกัน คือเราไม่ได้คิดเลยว่าใช้ที่ไหนมากกว่ากัน

R: คิดว่าทำไมคนไทยถึงใช้ไทยคำอังกฤษคำคะ?

J: ก็เหมือนที่กล่าวมาทั้งหมดเนอะ เหตุผลที่ 1 คือทับศัพท์คือบางที่เราก็ต้องใช้ทับศัพท์ไปเลย

อาจจะใช้คำภาษาไทยไม่ถูกหรือนึกไม่ออก หรือมันอาจจะ เป็นคำที่ทุกคนใช้ เราก็ใช้ แล้วก็ 2 ก็วัฒนธรรมการทำงาน

เจากลุ่มที่เป็นต่างชาติ สื่อสารกับเพื่อนร่วมงานที่เป็นต่างชาติ การใช้ภาษาอังกฤษล้วนก็ไม่แปลก และ CS

กับคนในทีมกันเองก็เพื่อความเข้าใจง่าย 3

ก็มีความเป็นไปได้ว่าจะเกี่ยวกับภูมิหลังที่ไปเรียนเมืองนอกมาและก็เลยทำให้พูดไทยคำอังกฤษชะมากหน่อยถึงแม้ว่าเขาจะหา
นในเมืองไทย ประมาณนี้

R: แล้วรู้สึกว่าการที่คนใช้ CS คือการที่คนๆนั้นอยากอวดไหมคะ?

J: คือมันก็มีคนแบบนั้นนะ ก็อย่างที่บอกไป ด้วยความที่เขาใช้ CS เยอะเกินไปในบทสนทนาที่คุยกันทั่วไป

คือมันไม่จำเป็นที่จะต้องพยายามใส่มาซึ่งมันเลยทำให้เรารู้สึกไม่โอเค แต่ถ้าถามแบบทั่วไปแบบแวนแวนนะ แบบไม่รู้ว่าเป็น

background เขาเป็นยังไงนะ ก็คือ ไม่ได้คิดว่าเขาจะอวดนะ คือคิดในแง่ที่ว่าเขาอาจจะอยากฝึกภาษา

และถ้าถามว่าผิดไหมกับการที่เขา CS มันก็ไม่ผิดนะ มันก็มีประโยชน์กับตัวเขาเองนะ จริงๆไม่ต้องไปไกล คือแค่ดูซีรี่ย์นะ

บางที่ไม่ต้องภาษาอังกฤษอะ ภาษาเกาหลีก็มีติดมาเหมือนกัน มันเหมือนเราดูเยอะๆ อยู่กับมันเยอะ

มันเลยติดมาเวลาที่เขาพูดกับคนอื่น เราก็จะ “อ๋อ ยอง” กับเพื่อนอยู่ช่วงนึง เราก็จะติดเป็นคำๆ แล้วเอามาพูดแบบนี้ มันก็มีนะ

R: แล้วคิดว่าคนที่พูดภาษาไทยคำอังกฤษคำ คือคนที่พูดภาษาอังกฤษแบบ broken English รึเปล่าคะ?

J: จริงๆก็ดูไม่ออกนะ เพราะว่ามันเป็นคำๆสั้นๆ มันก็ฟังไม่ออกนะ แต่บางที accent มันก็แปร่งๆไป

R: ขอขยายความเพิ่มนะคะ คือคิดว่าคนที่ CS จะสามารถพูดภาษาอังกฤษแบบยาวๆไปเลยได้ไหมคะ?

J: ก็คิดไปก่อนว่าคงพูดได้แหละ และเราก็ไม่ได้มีปัญหาเกี่ยวกับเขาหรือไปว่าเขาหรือไปบอกให้เขาหยุดพูด

มันมีนะทั้งที่พูดออกมาเป็นไทยคำอังกฤษคำที่พูดหรือเขียนภาษาอังกฤษแบบถูกต้องไม่ได้เลยก็เคยเจอเหมือนกัน

ซึ่งพอเรามาดูทีหลังเราก็จะแบบ อ้าวเห็นพยายามพูดมาตั้งเยอะแยะ แต่มันก็มีเหมือนกันที่พูดได้แน่นอน เหมือนมันเห็นจาก

background ตั้งแต่แรกจบเมืองนอกมา หรืออะไรก็ตาม คิดว่าเขาน่าจะน่าจะมีความรู้แหละ

เพราะไม่งั้นเขาจะไม่สามารถพูดคำๆนั้นออกมาได้

R: เคยมีเพื่อนหรือคนที่รู้จักไม่โอเคกับการที่มีคนใช้ CS ไหมคะ?

J: ก็มีนะ เพื่อนใช้ใหม่ก็มีเคยพูดว่าเธอทำไมคนนี้กระแฉะจัง ทำไมต้องพูดจืดจืดอะไรขนาดนั้น?

R: แล้วคุณตอบเพื่อนคนนั้นไปว่าอย่างไร?

J: เธอก็จริง แต่เราก็ไม่ได้เอามันมาเป็นประเด็นอะไรต่อนะ หรือว่าเราจะไม่คุยกับคนนั้นนะ แค่เป็นเม้าท์ๆกับเพื่อน

เราว่าเราก็มองกลางๆนะ ไม่ได้มองลบหรืออะไร เพราะว่ามันเป็นสิทธิส่วนตัวในการที่จะใช้

คือถ้ามันจะช่วยในการสื่อสารที่ดีขึ้น ก็โอเค

R: ลองบอก 10 คำที่คุณได้เจอหรือใช้เองบ่อยๆ ในที่ทำงานหน่อยค่ะ ที่จริงๆ แล้วมีคำภาษาไทยที่เป็นคำแปลที่คนก็ยัง CS อยู่ดี

J: Subsidy, collaboration หรือเขาก็เรียกสั้นๆ กันว่า collab, strategic plan/ strategy, join hand, policy, organizer, DMC อันนี้ที่ใช้เพราะว่าคำเต็มมันคือยาวมากๆ และคิดว่ามันยังไม่มีการบัญญัติคำนี้เป็นภาษาไทยนะ, schedule, recheck, overview

R: โอเคค่ะ งั้นก่อนจะจบการสัมภาษณ์วันนี้อยากจะสรุปในสิ่งที่เราคุยกันมานิดนึงนะคะ แล้วถ้าผิดตรงไหนก็สามารถแย้งขึ้นมาได้เลยนะคะ

J: ได้ค่ะ

R: ก็คือ เหตุผลที่คุณคิดว่าคนใช้ไทยคำอังกฤษคำเนี่ย เพราะว่า อย่างแรกเลยเนี่ยคือ นึกคำไม่ออกตอนนั้นว่าภาษาไทยมันคือคำว่าอะไรนะ ก็เลยเอาเป็นคำ(อังกฤษ)นั้นไป โอเคเนคะอันที่หนึ่ง

J: อืม

R: อันที่สองก็คือเหมือนได้ยินบ่อยก็เลยติดมา ใช้ในชีวิตประจำวันจนติดมาแล้ว ซึ่งในทีนี้ก็คือ พอเราอยู่ในอุตสาหกรรมนี้ เราจะรู้ว่าถ้าเราพูดภาษาอังกฤษคำๆ นั้นไปคนที่เราคุยด้วยจะเข้าใจแน่นอน

J: เขาจะเก็ท ค่ะ อืม ใช่

R: แล้วก็อันสุดท้าย ก็คือ เราต้องดูว่าเราคุยกับใคร

J: ใช่

R: คือถ้าเราคุยกับเพื่อนในทีมของเรา เราก็พูดได้อยู่แล้ว แต่ถ้าเราคุยกับ ท่านปลัดหรือผู้ว่า พวกฝั่งราชการ เราพูด (CS) ไม่ได้แน่นอน

J: อ่า อะไรอย่างเงี้ย เช่นคำว่า DMC บางทีภาครัฐไม่เก็ทนะ คืออะไรคะ Destination Management Company เวลาพูดในประชุมก็ เดี่ยว DMC ประสาน เขาคือใครคะ DMC? แบบนี้เราก็ต้องอธิบายละ

R: ก็คือเราต้องดูเนาะว่าเราคุยกับใคร

J: ใช่ ถูกต้องค่ะ

R: โอเค ประมาณนี้ค่ะ ขอขอบคุณมากเลยนะคะสำหรับการให้สัมภาษณ์ครั้งนี้

Interview with Participant 6 (I) and Researcher (R) on February 10, 2021 from 17.00 – 17.40 hrs.

*CS = Code-Switching

[Greeting and Thesis introduction]

R: โอเคคะ ก็คำถามแรกนะคะ ก็คืออยากให้อธิบายว่าทำงานตำแหน่งอะไรที่ไหน แล้วก็เกิดประวัติการศึกษาว่าจบปริญญาตรีที่ไหนคะ

I: ค่ะ ก็ สวัสดิ์ค่ะ ชื่อ ... นะคะ ชื่อเล่น ... ปัจจุบันทำงานอยู่เป็นตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ ที่สสปน.

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ องค์การมหาชนนะคะ ค่ะ พัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม MICE ก็ main หลักก็จะดูเรื่องของพัฒนาบุคลากรลำดับต้นนี้นะคะจนถึงปลายน้ำเลย เพื่อที่จะพัฒนาเขาเข้าสู่อุตสาหกรรม MICE เลย ก็ปริญญาตรีนะคะจบที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญค่ะ ABAC นะคะ คณะนิเทศค่ะ

แล้วก็ปัจจุบันนะคะกำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะวิทยาการจัดการค่ะ

R: โอเคคะ งั้นเรามาเข้าคำถามแรกนะคะ คำถามแรกก็คือคิดยังไงกับการใช้ CS แบบนี้ทั่วไป?

I: ก็จริงๆแล้ว เรายอมรับว่า การใช้ CS เป็นเรื่องปกติมากๆเลยนะ เพราะว่า CS มันแทรกอยู่ในทุกๆบริบท ทุกๆบทสนทนาอยู่แล้ว การที่เราจะพูดไทยคำอังกฤษคำมันไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะว่าโดยส่วนตัวแล้วเราก็เป็นคนพูดแบบนั้นเหมือนกัน โดยส่วนตัวแล้วจะ เราชว่าภาษาไทยมันเข้าใจแล้วก็อธิบายยากกว่าพูดภาษาอังกฤษ เราก็เลยคิดว่าการพูดสลับไปสลับมามันไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรค่ะ

R: แล้วที่นี้คิดยังไงกับการที่คนไทยใช้ CS ค่ะ?

I: ก็อันนี้เรารู้ว่ามันขึ้นอยู่กับสถานการณ์มากกว่า แล้วก็อารมณ์และสิ่งที่เขาจะสื่อออกมา บางคนใช้ CS

เพื่อจะเป็นการอธิบายเหมือนที่เราพยายามที่จะอธิบายเวลาคุยกับเพื่อนอะไรอย่างเงี้ย แต่ว่าบางคนต้องการที่จะ show off ต้องการที่จะบอกว่า เฮ้ย เราพูดภาษาอังกฤษได้นะ แบบไม่ใช่แค่ภาษาไทยอย่างเดียว

แล้วก็แบบอยากจะทำบอกให้ทุกคนรู้ว่าฉันเจ๋ง ฉัน cool คือมันเป็นค่านิยมของคนไทยที่มีความคิดว่าการที่เราใช้ภาษาอังกฤษได้ มันดูเท่ มันดู cool มันดูฉลาด

อันนี้มันเป็นค่านิยมหรือแบบเป็นสิ่งที่คนไทยคิดอะคะว่าการพูดภาษาอังกฤษได้มันเป็นความฉลาดอย่างหนึ่งอะไรแบบนี้คะ

R: แล้วคุณคิดอย่างนั้นด้วยไหม?

I: สำหรับเรา เราไม่ได้คิดว่าการพูดภาษาอังกฤษได้คือการที่คุณ intelligent หรือคุณฉลาด หรือว่าคุณ outstanding กว่าคนอื่น เพราะว่าสิ่งที่เราสนใจมากกว่าการพูดภาษาอังกฤษได้ก็คือ content ที่คุณพูดออกมา สำหรับเราคือทุกคนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อยู่แล้ว ถ้าเขามีโอกาสได้เรียน

แต่คนที่เขาจะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้แล้วดึง content ที่จะพูดออกมาแล้วทำให้คนอื่นเขาได้ความรู้ ได้อะไรกลับไปอะ มันยากกว่าการที่เราจะแค่พูดภาษาอังกฤษออกมาอะคะ

R: แล้วถ้าเพื่อนร่วมงานเราใช้เรารู้สึกยังไงคะ?

I: ก็ปกติอะ ไม่ได้รู้สึกอะไร จริงๆที่สเปน. เราจะมีเพื่อนคนหนึ่งที่เรารู้สึกว่าคุยภาษาอังกฤษด้วยตลอดเลยนะ คือคุยกันเป็นภาษาอังกฤษเลย คือไปกินข้าวกันก็พูดอังกฤษกัน เพราะเหมือนแบบมันเป็นการได้ฝึกด้วยอะ แต่มันจะเป็นแค่คนเดียวอะที่เราคุยเป็นอังกฤษด้วยในสเปน. นอกนั้นก็ไม่มีใครคุยกับเราเลย ก็คือเรารู้สึกว่ามันเป็นเรื่องปกติ เพราะว่าเรากับเพื่อนไม่ได้มี intention ที่อยากจะ bluff กับว่าเราพูดภาษาอังกฤษได้ เราต้องการที่จะมาคุยกันเพื่อ practice สิ่งที่เราเคยเรียนมาตั้งแต่เด็กว่าเรายังสามารถจำมันได้ไหม แล้วก็ในอนาคตถ้าเกิดเราเจอ foreigner เราใช้ในงานที่เราไปเจอฝรั่ง เรา practice กันเพื่อที่จะเขาไปคุยงานต่อไปได้ อะใช่มั้ยอะคะ ก็คือ ใช้เป็นคำๆส่วนใหญ่ ยิ่งในแผนกตัวเองจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษแบบยาวๆเลย ยกเว้นอยู่ในงานแล้วได้คุยกับลูกค้าชาวต่างชาติก็จะได้ใช้ยาวๆ

R: แล้วปกติ ถ้าเป็นธรรมชาติทั่วไป ที่ไม่ใช่เพื่อนคนนั้นอะ คุณใช้ CS ไหม?

I: เออ ก็นิดหน่อยอะคะ ก็อย่างที่เรารู้สึกว่าในตอนนี้ ใช้คำว่าแบบ daily หรือแบบอะไรอะ คำที่มันเป็นภาษาอังกฤษทับศัพท์ไปแล้วที่ใช้กันบ่อยๆอะ อย่างอะไรอะตอนนี้ยังไม่ออก

R: ไม่เป็นไร เดี่ยวตอนท้ายๆเราจะมีคำถามให้ฝึกคำ

I: โอเคๆ

R: โอเคคะ คำถามต่อไปนะคะก็คือจะรู้สึกแตกต่างไหมถ้าคนไทยที่ไปอยู่เมืองนอกมาใช้ CS กับคนไทยที่ไม่ได้ไปไหนเลยใช้ CS? รู้สึกแตกต่างไหมถ้าได้ยินคนสองกลุ่มพูดภาษาไทยคำอังกฤษคำ?

I: เออ ไม่นะคะ ไม่ได้มีความรู้สึกต่างอะไร เพราะว่า อย่างที่คนไทยที่อยู่ในประเทศ ที่ไม่เคยไปเรียนต่างประเทศ เขาก็มีสิทธิ์ที่จะใช้ CS ไม่แตกต่างจากคนที่ไปเรียนเมืองนอกมา คนที่ไปเรียนเมืองนอกมา เราเข้าใจเลยทำไมเขาถึงใช้ CS เพราะว่าเราเคยไปเมืองนอกมา เคยไป Australia มาหนึ่งปี พอกลับมาอะเหมือนสมองเรา switch กลับมาเป็นภาษาไทยไม่ทันอะ คือเราจะมีคำที่อยากจะพูดออกมานะ แต่เราคิดเป็นภาษาไทยไม่ออก มันเลยกลายเป็นว่าตอนที่เรากลับไทยมาแรกๆอะ คือเราคุยกับแม่ว่าเราอยากกินก๋วยเตี๋ยว แต่เรานึกคำว่าก๋วยเตี๋ยวไม่ออก เลยเราพูดกับแม่ว่า “แม่ เราอยากกิน noodle with some black soup” คือมันนึกไม่ออกจริงๆอะ มันเลยเข้าใจว่าคนที่กลับมาจากเมืองนอกจะมีความ struggle ตรงนี้เนี่ย ส่วนคนที่อยู่ประเทศไทยแล้วทำ CS ก็ไม่ได้มีความแตกต่างอะไร บางทีเขาอาจจะเรียน inter(national program) หรืออาจจะ practice English อยู่ก็ได้ มันไม่ได้มีความแตกต่างอะไรกับสองกลุ่มนี้เลยอะในความคิดเรา แต่ก็มีสถานการณ์ที่เราารู้เลยว่าคนพูดต้องการ show off หรือพยายาม keep cool เพราะว่าเขาพูดสลับอังกฤษคำไทยคำแทบจะคำต่อคำ แบบนี้คือเราจะรู้ได้เลย

มันเป็นค่านิยมของคนไทยอยู่แล้วที่ว่าถ้าพูดภาษาอังกฤษได้ ก็แจ่มเจ๋ง ดูดี คนๆนั้นก็อาจจะอยากดูดีในบริบทนั้นๆก็ได้ แต่สำหรับคนไทยที่ show off มันก็พอมีอยู่ แต่เอาจริงๆเราก็ไม่ได้อะไร ไม่ได้มีความคิดลบกับเขา เพราะเรารู้สึกว่ามันปกติที่คนไทยจะใช้ CS เพื่อทับศัพท์ ไม่ได้ใช้ CS กันแบบยาวๆ

R: แล้วเรารู้สึกใหม่ว่าคนที่พูดไทยคำอังกฤษคำเขาอยาก show off ใหม่หรือว่าจะบอกว่าเราก็พูดภาษาอังกฤษได้นะ

I: อันนี้มันก็ขึ้นอยู่กับ situation อย่างที่บอกไปคือบางคนเขา struggle จริงๆ เขานึกคำภาษาไทยไม่ออกเขาเลยพูดออกมา แต่บางคนก็แบบ wanna show off อะ แล้วคือคนที่ show off อะคือเราจะรู้เลยว่าเขาจะ show off เพราะว่ามันออกมาได้ไม่ smooth เขาพยายามจะดู fabulous อะ อธิบายไม่ถูก ก็ประมาณนั้นอะคะ

R: แล้วเราจะรู้ได้ยังไง ลองยกตัวอย่างมาสองสามข้อหน่อยอะ ว่าเขาใช้อย่างไร เราถึงรู้และเรารู้สึกออกอะ?

I: มันออกมาทางท่าทาง มันออกมาทางวิธีการพูด จริต อะอย่างตัวอย่างคือมีเพื่อนเราที่เขาพยายามจะดูว่าตัวเอง cool นะ ฉันทัวร์นะ เขาเคยพูดประโยคนี้กับเรา “เห้ยแก วันนี้เราแบบ ไปชื้อแบบ รองเท้า Louboutin ที่ Paragon” คือเราฟังแล้วเราก็แบบ มันต้องขนาดนั้นเลยหรอ “ที่ Paragon it's so hot at the mall. I was like...” คือเราก็มีงเหมือนกันนะว่าเขาต้องการจะสื่ออะไร คือมันออกมาจากท่าทางแล้วก็จริต แล้วก็แบบเพื่อนคนนั้นโดยปกติแล้วเขาก็ CS นะ แต่เขาใช้แบบไม่ถูก grammar ด้วยอะ หรือคำที่มันดูต้อง เราก็เลยรู้สึกว่าแบบ เพ้ออะไรนะ พูดภาษาไทยกับเรา(ดีกว่า)ไหม

R: แล้วสถานการณ์ไหนที่เขารู้สึกว่าเหมาะสม?

I: ใช้ในสถานการณ์แล้วรู้สึกเหมาะสม...

R: ใช่ แบบใช้ในสถานการณ์ไหนแล้วเรารู้สึก โอเค acceptable แบบเข้าใจได้ว่าทำไมถึงใช่

I: CS ใช้นั้นแต่เราควรคุยกับคนที่สนิกระดับหนึ่ง คือไม่ไปคุยกับ ผอ. หรือ CEO เราไม่ควรไปพูดภาษาไทยคำอังกฤษคำตลอดเวลา เพราะว่า อะเราก็ต้องพูดอย่างงี้ว่าประเทศไทยมี protocol มีระดับทางภาษา มีระดับขั้นตอนในการจะคุยกับผู้ใหญ่ คือการใช้ CS ไม่สามารถใช้ได้ทุกคน และเขาจะไม่เข้าใจเราว่าจริงๆแล้วเราต้องการจะสื่ออะเขาด้วยความว่าเราไม่รู้คำศัพท์นั้นจริงๆหรือเราต้องการจะ show off หรือกระแะ สังคมไทยจะค่อนข้างนิ่งกับตรงนี้

R: แล้วที่ TCEB ใช้ CS บ่อยไหมคะ?

I: ถ้าในการทำงานในที่มของเรามันจะมีคำสวดแทรกอยู่แล้ว เช่น competency, deadline, เอ่อ daily หรืออะไรแบบนี้ คือปกติจะไม่ได้ใช้เป็นแบบสั่งงานหรืออะไรแบบนี้นะ แต่ว่าคำที่ใช้มันเป็นคำที่ภาษาไทยมันจะยาวมาก แต่ภาษาอังกฤษเป็นคำเดียว แต่กับฝ่ายอื่นหรือว่านอกบริษัทอะคะ ก็ใช้ภาษาไทย เราไม่ค่อยเห็นคนอื่นใช้ CS อาจจะเป็นเพราะว่า TCEB เป็นราชการด้วยมั้ง ทุกอย่าง อีเมล document ทุกอย่างเป็นภาษาไทย

คนอื่นก็เลยไม่ค่อยใช้คำภาษาอังกฤษกันเท่าไร กับคนในที่เราก็ใช้ wording แบบคำโตๆมากกว่า ในการอธิบายคำอะไรสักอย่างนึง

R: อะ อย่างลองคิดว่าในร้อยคน TCEB จะมีคนใช้ CS ประมาณเท่าไร?

I: เต่ายนะก็น่าจะไม่ถึง 20% อย่างที่ M, I Meeting and Incentive เขาต้องติดต่อกับต่างประเทศ หรือ ที่ M Exhibition, Convention เขาต้องใช้ภาษาอังกฤษอยู่นิดหน่อย ก็คิดว่าเขาต้องมีการใช้กันบ้าง ทีมเราเองก็ใช้อยู่นิดหน่อยเช่นเดียวกัน นอกนั้นก็จะเป็นแบบติดต่อกายใน เป็นบัญชี หรือฝ่ายสำนักผู้อำนวยการ คือไม่น่าจะได้ใช้อะไรแบบนี้กันเท่าไร

R: แล้วถ้าคุยกัน internal มีการใช้ไหมคะ?

I: ไม่มีเลย

R: จริงหรอ

I: คือฝ่ายอื่นเราไม่รู้แน่ แต่ว่าฝ่ายเราเวลาอีเมลคุยกัน หรืออะไรก็ตามที่เราเคยเห็นอะนะ ก็เป็นภาษาไทยหมดเลย หรือส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย แต่เวลาพูดก็มีเป็นคำๆอยู่แล้ว

R: แล้วเวลาเรา present งาน หรือ ประชุมมีภาษาอังกฤษปนเข้าไปบ้างไหม?

I: มีๆ แต่ว่าไม่ใช่คำยาวๆ อย่างที่บอกว่ามันเป็นคำที่ช่วยขยายความ แต่ถ้าแบบพูดเป็นอังกฤษยาวๆเลยไม่มี ยกเว้นว่าในที่ประชุมมีคนต่างชาติอยู่ด้วย ถึงแม้จะแค่คนเดียว ก็จะพรีเซนต์เป็นภาษาอังกฤษ

R: แล้วเวลาเขียนรายงาน หรือเวลาเขียนอีเมลไปหาคนอื่นๆ คุณใช้ภาษาไทยล้วนเลยถูกต้องไหม?

I: รายงานภาษาไทยล้วนเลย แต่ว่าในอีเมล เอาอย่างงี้ละ คือ ถ้าเขาเป็นคนไทยแต่เขียนเป็นภาษาอังกฤษล้วนมา เราก็จะตอบเป็นภาษาอังกฤษกลับ แต่เท่าที่ทำงานมา มีอีเมลที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษไม่ถึง 10%

R: แล้วในอีเมลที่เขียนเป็นภาษาไทย มีคำอังกฤษปนเข้าไปในเนื้อหาบ้างไหม?

I: อ่า ขอคิดก่อนนะคะ อืม ก็มีนะ เช่นคำว่า “road map” ก็เขียนเป็นภาษาอังกฤษไปเลย หรือคำว่า “presentation”, “daily” และคำว่า “report” มันเป็นคำที่ใช้กันอยู่แล้ว คือเขาใช้คำนี้กันมาอยู่แล้ว เราก็เลยตอบเขากลับไปด้วยคำเดียวกัน เราจะไม่ได้พูดภาษาไทย แบบ “รายงาน” ไปด้วยคำแบบนี้

R: แล้วปกติ คุณคุยกับใครบ้างในการทำงาน? ใครเป็นลูกค้าของคุณหรือคนที่คุณติดต่อทำงานด้วย?

I: ก็จะมีติดต่อกันทั้งภายในและภายนอก ภายในก็จะติดต่อกับคนในฝ่าย นี้ก็จะพูดไทยคำอังกฤษคำได้บ้าง กับฝ่ายจัดซื้อ แล้วก็ฝ่ายบัญชี แล้วก็ฝ่ายสำนักผู้อำนวยการ นี่ไทยล้วนเลย ส่วนภายนอกส่วนใหญ่เราจะติดต่อกับนักศึกษา แล้วก็คณาจารย์ต่างๆในมหาวิทยาลัย มีคณบดี หรือว่าเป็นผู้อำนวยการ หรือว่าอาจารย์ผู้ประสานงาน

แล้วก็ผู้จัดทำโครงการต่างๆอะไรประมาณนี้ ก็จะดูว่าจากมหาวิทยาลัยอะไร คือถ้า ยกตัวอย่างเช่น MUIC
พวกอาจารย์ที่สอนอยู่ก็จะสอนพวก inter(national program) เขาก็จะมีศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในหัวเขาอยู่แล้ว
เวลาในอีเมลหรือประชุม เราก็สามารถพูด CS ได้นิดหน่อย

R: แล้วถ้าเทียบกันระหว่างพูด CS ที่ทำงานกับทุกๆไป เราใช้ไทยคำอังกฤษคำที่ไหนมากกว่ากัน?

I: เวลาทั่วไปค่ะ

R: ทำไมอะคะ? เพราะอะไร?

I: อย่างหนึ่งคือเรารู้สึกไม่ secure กับการที่จะไปพูดไทยคำอังกฤษคำให้กับคนที่อยู่ในออฟฟิศ เนื่องจากว่าเป็น office's culture
ด้วย เวลาจะใช้ภาษาอังกฤษภายในองค์กรเนืองด้วยองค์กรเป็นกึ่งภาครัฐ ที่จะต้องใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง
แล้วก็ความเหมาะสมด้วย อาจจะเป็นเพราะว่าเราเป็นเด็ก

เรารู้สึกสบายใจกับการที่เราได้พูดกับเพื่อนหรือคนที่เราสนิทด้วยนอกที่ทำงานมากกว่า

R: แล้วคิดว่าทำไมคนถึงใช้ CS? นอกจากที่เคยกล่าวมาแล้วว่าตอนนั้นคิดคำไม่ออก

I: ก็... อาจะอยากจะ show ศักยภาพของตัวเองใน some circumstances เพื่อ catch attention

อย่างที่บอกในประเทศไทยเนื่องจากภาษาอังกฤษมันไม่ใช่ mother tongue เนอะ มันไม่ใช่ภาษาแม่ของเรา การที่คนพูดได้
เรามองว่าเป็นการได้เปรียบในระดับหนึ่ง

R: แล้วคุณคิดว่าด้วยวัฒนธรรมองค์กรของ TCEB เราควรปนภาษาอังกฤษเป็นคำๆออกมาด้วยไหม? เพราะว่า TCEB เป็น
government ก็จริง แต่ว่าเขาก็ deal กับต่างประเทศ คุณคิดว่ามันโอเคไหมที่จะมีการปนภาษาอังกฤษเข้ามาด้วยได้?

I: สำหรับเรา เราคิดว่าควรอยู่แล้วแหละ แต่มันก็พูดได้ยากเหมือนกันเพราะว่าจริงๆบริษัทเรา TCEB ก็ไม่ได้เป็น government
จ๋า แต่เราก็ไม่ใช่เอกชน แต่ว่าเราวางตัวการทำงานให้คล่องแคล่วแล้วก็รวดเร็วกว่าการทำงานของรัฐบาล แล้วก็
เรียกว่าอะไรอะ จุดศูนย์กลางของการที่จะดึงต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศไทยหรือดึงงานอะไรใดๆก็ตาม
เพราะฉะนั้นอะเราควรมีภาพลักษณ์ที่ดูอินเตอร์ เราควรมีภาพลักษณ์ที่แบบ ใช้คำว่าอะไรดีอะ คล่องแคล่ว ว่องไว ทันสมัย
ต่างๆ เราก็ว่าเป็นสิ่งที่ดีถ้าจะเอากการ CS มาพูดกันแล้วให้คนที่พูดอะไม่รู้สึกละอายเหมือนบริษัทฝรั่งอะ
คือในภาพลักษณ์ของบริษัทฝรั่งอะ สังเกตไหมว่าเขาทำงานเร็ว culture เขาแบบว่า ซิลๆ ฟรีๆ แล้วเขาก็มีความคิดสร้างสรรค์
การที่เขา CS เข้ามาใช้ในองค์กรได้อะนะ ถ้าทำได้ มันก็ดีต่อการพัฒนานุคลากรของ TCEB เองด้วย แล้วก็การปรับทัศนคติ
ปรับภาพลักษณ์ของ TCEB ให้ดูอินเตอร์ด้วย

R: งั้นขอตัวอย่างคำที่คนใน TCEB ใช้บ่อยๆ ที่เป็นคำภาษาอังกฤษหน่อยคะ

I: Competency, deadline, road map, presentation, report, script, speech, set-up, protocol, dear...

R: โอเค ขอขอบคุณค่ะ

แล้วคุณคิดว่าคนที่พูดภาษาไทยคำสามารถพูดภาษาอังกฤษเป็นประโยคยาวๆหรืออยู่ในบทสนทนาที่เป็นภาษาอังกฤษหมดได้ไหม?

I: โห ไม่น่าจะใช้ทุกคนที่ทำได้นะ คือมันก็มีบางคนนะ อย่างเพื่อนเรา เขาคิดคำภาษาอังกฤษได้นะ

แต่พอเอามาเรียบเรียงมาเป็นประโยคอะ มันต้องใช้คำเชื่อม คำอะไร มันเลยเวลาที่เขาพูดภาษาอังกฤษอะ มันติดๆขัดๆนะ แต่อย่างน้อยเขาก็รู้ศัพท์ แต่เขาไม่รู้จะ put in sentence ยังไง เราชูว่าการที่คนใช้ CS คือคนที่รู้ภาษาอังกฤษอยู่บ้างอยู่แล้ว

แต่มันก็จะมียุคคนที่ไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก็เลยพูดเป็นไทยคำอังกฤษคำ

R: แล้วเคยเจอคนที่มืองเรื่องการใช้ไทยคำอังกฤษคำเป็นเรื่องที่แยะไหม?

I: เคย

R: แล้วเรารู้สึกยังไง เรา against เขาไหม หรือเราเห็นด้วย?

I: คือเราเคยเจอที่เขาพูดเชิงเหยียดเลย แบบทำไมกระแะแะจังเลย ทำไมต้องพูดไทยคำอังกฤษคำ พ่อแม่เป็นฝรั่งหรือแบบนี้เลยนะ ซึ่งเรามองว่าแบบนั้นจะพูดยังไงมันก็เรื่องของฉัน แล้วถ้าฟังไม่รู้เรื่องก็เรื่องของคุณ เพราะฉันไม่ได้พูดกับคุณ มันก็มี perceptionว่าการพูดไทยคำอังกฤษคำคือคนกระแะแะ แต่ความจริงคือมันไม่ใช่ทุกคนที่เป็นแบบนี้แหละ

R: แล้วเราสนับสนุนให้คนไทยใช้ CS ไหม? หรือแค่ไทยล้วนๆให้มันถูกไปเลย หรืออังกฤษอย่างเดียวไปเลย ไม่ต้องมาครึ่งๆกลางๆ?

I: เราว่ามันได้หมดนะ มันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ว่าตอนนั้นมันเหมาะที่จะพูดแบบไหน ถ้าอยู่ในการประชุมที่ formal มากๆ เราต้องพูดไม่ไทยไปเลยก็อังกฤษไปเลย ดูว่าเราสื่อสารกับใครบ้างในทีนั้น จะได้ดูเหมือนว่าเราเตรียมตัวมาประชุม

ประเทศไทยมี level ของภาษาซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์และคู่สนทนา การพูดภาษาไทยทั้งหมดก็คือการพูดแบบสุภาพโดยอัตโนมัติอยู่แล้ว เพราะว่าภาษาไทยเราใช้เป็นภาษาทางการอยู่แล้ว ในบริบทที่จะใช้ก็จะอยู่ในบริบทของ formal environment เช่น ถ้าเราต้องประชุมกับผู้ใหญ่/ราชการ เราจะใช้ภาษาไทยล้วน ในสไลด์ก็เป็นเนื้อหาภาษาไทยล้วน เมื่อเราใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง ก็จะเหมือนว่าเราเตรียมตัวมาดีสำหรับการประชุมครั้งนั้นๆ

R: วันนี้ขอบคุณมากเลยนะคะที่มาให้สัมภาษณ์

Interview with Participant 7 (H) and Researcher (R) on February 10, 2021 from 19.00 – 19.45 hrs.

*CS = Code-Switching

[Greeting and Thesis introduction]

R: อยากจะให้บอกที่เกิดปีค.ศ.อะไร แล้วก็ประวัติการศึกษา เรียนคณะอะไร สาขาอะไร แล้วก็มหาวิทยาลัยอะไรคะ

H: เกิดปีค.ศ. 1974 ก็เรียนปริญญาตรีที่คณะอักษร เอกอังกฤษ โทฝรั่งเศส จุฬาลงกรณ์ฯ แล้วก็เรียนปริญญาโทที่คณะนิเทศศาสตร์ ที่จุฬาลงกรณ์ฯ เหมือนกันคะ

R: เรียน base เป็นภาษาไทยมาตลอดเลยใช่ไหมคะ?

H: เออ ที่อักษรเนี่ยคะ สมมติว่าเรียนเอกอังกฤษอะคะ ทุกสิ่งอย่างแม้แต่กระทั่งในห้องเรียนจะเป็นภาษาอังกฤษหมด คือไม่มีภาษาไทยเลย

R: ก็คือเวลาอาจารย์สอน ก็คือสอนเป็นภาษาอังกฤษไปเลย

H: ถาม-ตอบทุกอย่าง คือทุก communication ในชีวิตจะเป็นภาษาอังกฤษหมดคะ แล้วในวิชาภาษาฝรั่งเศสก็เป็ฝรั่งเศสหมดเหมือนกัน

R: ทีนี้เรามาเริ่มกันคะ คำถามที่ 2 นะคะ ก็คือคิดยังไงเกี่ยวกับการใช้ CS ในบริบทต่างๆไป?

H: คือในบริบทต่างๆไป ถ้ามองในแง่ของการทำงานนะคะ คำบางคำมัน...เออ...การใช้ทับศัพท์อะคะ คำบางคำใช้แบบทับศัพท์ได้ดีกว่า มันจะเหมือนกับอธิบายได้ดีกว่า เพื่อการเข้าใจที่ตรงกัน ถ้าเกิดว่าเป็นคนๆนั้นมี terms of reference เหมือนกับเรา เขาก็จะเข้าใจ สมมติว่าถ้าเราทำงานเรื่องการตลาด ถ้าเราใช้ภาษาการตลาด แล้วเราทับศัพท์ไปอย่างเงี้ยอะคะ เขาก็จะเข้าใจในบริบทที่เราพูด คือเราไม่ต้องแปล เพราะบางทีแปลเป็นไทยแล้วมันงง มันก็จะแบบว่าทำให้การ...บางทีมันก็เหมือนกับ shorten เวลาให้เราในการที่เราจะแบบสื่อสารกับคนที่ร่วม frame reference เดียวกันกับเราอะเงี้ยอะคะ แต่ถ้าแบบเราทำงานที่ต้องไปเจอกับราชการหรืออะไรแบบนี้ บางทีการใช้ CS แบบนี้มันก็ไม่ work เพราะว่าเราไม่เข้าใจมัน คือเหมือนกับว่าเขาไม่เคยรู้มาก่อน ว่า terms เนี่ยมันหมายถึงอะไรอย่างเงี้ย คือถ้าเราแบบทับศัพท์ด้วยความเคยชินของเราไปเลยอะคะ ก็เหมือนกับ เฮ้ย พูดอะไรไม่รู้เรื่องอะไรอย่างเงี้ย ก็คือเรา...เหมือนกับเราต้องเลือกดูบริบทของคนและสถานการณ์ที่เราอยู่ตรงนั้นด้วยอะคะ ถ้าเกิดว่าเรา...เนื่องจากว่าเราเคยอยู่กับเอกชนมาก่อน การอยู่เอกชนนะคือเราแบบ freely มาก ก็คือแบบว่า you พูดไปเลย you จะทับศัพท์ บางที you ก็พูดภาษาอังกฤษไปเลยอะไรอย่างเงี้ย แต่ว่าพอมาอยู่ในหมวดราชการเหมือนกับว่าเราต้องระวังนิดนึงอะเงี้ยอะคะเวลาที่เรายิ่งจะต้องไปพูดกับหน่วยงานราชการหรือว่าเมืองที่เขาแบบไม่ได้มี term of reference หรือว่าเขาไม่ได้ใช้ภาษานี้เป็นปกติอยู่แล้วอะไรอย่างเงี้ย

เราก็อาจจะแบบ... จากที่เราต้องพูดคำเดียวสั้นๆอย่างเงี้ย

เราอาจจะต้องแบบขยายความพูดยาวไปกว่านั้นอีกอะไรอย่างเงี้ย เป็นต้นค่ะ

R: ค่ะ แล้วเวลาที่คนไทยใช้ CS มีความคิดเห็นว่าจะอย่างไรบ้างคะ?

H: อืม... คือมันขึ้นอยู่กับวิธีการพูดนะ บางคนพูดแล้วเราอาจจะรู้สึกแบบว่า เอ๊ย นำหมั้นได้มากอะไรอย่างนี้

แต่ถ้าเกิดว่าในการทำงานของเราอะคะ ถ้าเราพูดทับศัพท์ในบริบทที่เป็นเรื่องงานนะ โดยส่วนตัวเห็นว่า เอ๊ย

มันไม่ใช่เรื่องแปลกนะ มันทำให้เราเหมือนแบบเข้าใจกันมากขึ้นอะไรแบบนี้ เพราะว่าบางทีมันเป็น terms ที่แบบ...เราเท่านั้น

คือในกลุ่มคนเหล่านี้ที่มี terms of reference เดียวกันเท่านั้นถึงจะเข้าใจกันอะไรแบบนี้อะคะ

R: แล้วถ้าไม่ใช่ในบริบทของการทำงานอะคะ จะรู้สึกแปลกๆไหมคะ?

H: ก็ไม่แปลกนะ เพราะว่าใน...เราอาจจะชินกับการใช้บางคำที่เป็นคำทับศัพท์อยู่แล้วโดยปกติก็ได้

คือถ้ามันไม่ได้แบบพิสดารเวอร์วังหรืออะไรแบบนี้ มันอยู่ที่วิธีการพูดและสถานการณ์ที่จะใช้ ถ้าเป็นเรื่องงาน เราว่าไม่แปลก

จริงๆในบริบทชีวิตประจำวันถ้าจะใช้ก็ไม่แปลก เราก็จะทับศัพท์อยู่แล้วอะไรอย่างเงี้ย คือมันอาจจะเข้าใจ คือ common known

มากกว่าอย่างเงี้ย ซึ่งคำทับศัพท์ส่วนใหญ่ที่เราใช้ในภาษาไทยมันก็เป็น common known มากเลย ยกเว้นคนที่แบบนี้ อืมหืม

มาแบบพิสดารหรือว่าแบบ เอ๊ย คำนี้พูดปกติก็ยังทับศัพท์อะไรอย่างเงี้ย ก็เราก็จะรู้สึกได้อะ คือเราจะรู้ได้ด้วยบริบทด้วย

sense ด้วยอะไรหลายๆอย่างนะคะ

R: คุณลองยกตัวอย่างแบบคำที่ทำไม่พูดภาษาไทยละ พูดภาษาอังกฤษทำไม

H: อืม นึกแปะปึงนะคะ

R: ได้ค่ะ

H: เช่น อะถ้าสมมติบอก ว่า เอ๊ย ช่วยเปิดประตูให้หน่อย อะไรหยังเงี้ย คือไม่ต้องมาแบบ open the door, please. อะไรหยังเงี้ย

คือแบบ เอ๊ย มันธรรมดาไหม แบบไม่ต้อง(เวอร์)วังขนาดนั้นมากก็ได้ อะไรหยังเงี้ย หรือว่า

เราจะได้ยินคนที่พูดบ่อยๆแต่ว่า...แต่เราก็รู้สึกธรรมดา อย่างเช่น คำว่าแบบ เอ๊ย sorry อะไรหยังเงี้ย มันคือ

เรารู้สึกว่าพูดได้อะไรอย่างเงี้ย เออ sorry นำ แต่แบบว่าในบางสถานการณ์นะ คนก็จะรู้สึกว่าจะอะไรอะ sorry อะไรอะไรหยังเงี้ย

R: โอเค thank you อะไรอย่างเงี้ยด้วยไหมคะ?

H: เออ thank you นำ เราอาจจะตอบกับเพื่อนไง แต่ถ้าเกิดเรากับแบบว่าคนที่เราไม่ได้สนิทอะไรหยังเงี้ย thank you

นะคำอะไรหยังเงี้ย เขาก็อาจจะแบบอะไร มีนิตนิงอะไรหยังเงี้ย คิดว่าความเหมาะสมของสถานการณ์กับคนที่เราพูดด้วยอะ

คือถ้าเป็นผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่เราก็จะไม่ค่อยใช้อะไรแบบนี้คะ

R: ถ้า ไหนๆเราก็พูดถึงความเหมาะสมแล้วอะคะ ก็คือ ขอ lead ไปว่าแล้วสถานการณ์ไหนที่คิดว่าเหมาะสมในการใช้ CS และสถานการณ์ไหนที่คิดว่าไม่เหมาะสมในการใช้ไทยคำอังกฤษคำ?

H: ในสถานการณ์ที่เหมาะสมกับการใช้ไทยคำอังกฤษคำ คือเรารู้แล้วว่าคนที่คุยกับเราเนี่ยคืออาจจะ educational level เดียวกันหรือว่ามี experience ใกล้เคียงกันกับเราอะไอย่างเงี้ยคะ เราก็จะสามารถใช้ได้ คือเราจะ get ทันทึ่จากสีหน้าเขาว่า เออ เขา get ในเรื่องนี้อะไอย่างนี้ เราใช้กับกลุ่มคนที่มาจากวงการเดียวกัน หรือ วัยเดียวกัน และไม่ได้เป็นทางการ แต่ในบางสถานการณ์ เช่น เราไปคุยกับคนที่เขาแบบ เขาเรียกว่าอะไรนะ ข้าราชการหรือคนที่อยู่ในท้องถิ่นมากๆ ต่างจังหวัด องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอะไรอย่างนี้ บางครั้งเราต้องเหมือนแบบรู้ว่า เฮ้ย การทับศัพท์มันไม่work คือแทนที่มันจะแบบทำให้ shorten เวลาลง มันกลายเป็นว่ามันทำให้เกิดความไม่เข้าใจมากยิ่งขึ้นเข้าไปอีกแบบนี้ gap ของการเข้าใจก็ยิ่งมากเข้าไปอีก มันเหมือนกับเป็นผู้ใหญ่อย่างเงี้ย เราก็ต้องแบบ ผู้ใหญ่มากๆ เราก็ต้อง คือนึกไม่ออกก็ต้องไทยเข้าไปอะ

R: แล้วจะรู้สึกแปลกๆใหม่คะ ถ้าสมมติว่าเราได้ยินที่พูดภาษาไทยคำอังกฤษคำ คนนั้นนะมาจากแบบ อาจจะเรียนจากต่างประเทศมาหรือเคยอยู่ต่างประเทศมาแล้วพูดไทยคำอังกฤษคำ กับอีกคนหนึ่งที่อยู่ไทยมาโดยตลอด ไม่เคยไปไหนมาเลยแต่พูดไทยคำอังกฤษคำ ความรู้สึกของคุณมันต่างกันใหม่คะ?

H: ก็ต่างกันนะ คือคนที่แบบต่างประเทศมาพูดไทยคำอังกฤษ บังเอิญมีสมาชิกในครอบครัวเป็นเช่นนั้นนะ คือเราจะรู้ได้ว่า ด้วยบริบท ด้วย pronunciation style ด้วยวิธีการ communicate ของเขาอะ มันจะทำให้รู้ว่าเฮ้ย ถ้าเขาไม่ communicate แบบนี้คือเขามีความยากลำบากในการสื่อสาร แต่ว่าถ้าเกิดว่าแบบ

คือเราจะรู้ได้อีกเหมือนกันประเภทที่แบบไทยคำอังกฤษคำแบบแบบกระแตะอะ แบบไม่

ไม่...แบบพยายามที่จะพูดไทยคำอังกฤษคำมันก็จะ feel ได้อีกอะ แต่บางคนก็แบบ บางคนก็พูดได้แบบเป็นธรรมชาตินะ เพราะเหมือนกับมัน มันเป็นอะไรที่...เราต้อง sense เอาจากบริบทรอบข้างด้วยอะ คือปกติเราไม่ได้ judge แคว่ว่า เฮ้ย คนนี้พูดไทยคำอังกฤษคำและแบบนำมันใส่อะไอย่างนี้ แต่เราจะดูว่าแบบบางที่มันความเจตนาในการพูดบริบท สิ่งแวดล้อมหลายอย่างอะไอย่างนี้ที่มันอาจจะทำให้เรารู้สึกได้ แต่ถามว่ารู้สึกแปลกมากใหม่เงี้ย

ไม่ได้รู้สึกแปลกกับคนที่แบบพูดไทยคำอังกฤษคำนะ ก็คือโดยส่วนตัวยอมรับได้

คือถ้ามันไม่ได้ถึงขั้นแบบไทยคำอังกฤษคำสลับกันถึงขนาดนั้นอะนะ อืม เราว่าเรามีความเข้าใจทั้ง 2 ฝ่าย เราต้องดูเจตนา และวิธีการพูดของเขา ว่าจริงมากน้อยแค่ไหน แต่โดยรวมแล้วเราเข้าใจว่าทำไมเขาถึงใช้ CS

ทั้งกลุ่มคนที่อยู่เมืองนอกมานานและคนที่อยู่ไทยไม่เคยไปไหน เพราะเขาจริงๆคนไทยที่แม้จะไม่เคยไปไหนมา

แต่ในการเรียนการสอน หรือ สื่อต่างๆ เช่น เพลง หรือ โฆษณา ละคร ก็มีการใช้ภาษาอังกฤษปนให้นักเรียน/นิสิต นักศึกษา รู้จัก ชิน และใช้บ่อยแล้ว เพราะฉะนั้นเราว่าการจะอยู่ที่ไหนในยุคนี้แล้วใช้ CS มันไม่ได้แตกต่างอะไร

R: แบบไหนเรียกว่าดีคะ? แบบไหนเรียกว่าโอเค อยู่ในเกณฑ์ที่กำลังดีเลย

H: เอ่อ ถ้าดีนี่คือใน 1 ประโยคเงี้ย you ไปกิน lunch กับ I ใหม่? อย่างเงี้ย คือ เพื่อ? คือเยอะไป

คือแบบว่าคำนี้สลับคำนี้หรืออะไรอย่างเงี้ย

คืออันเนี่ยต้องเป็นคนที่มีความยากลำบากในการสื่อสารภาษาไทยมากขึ้นเราถึงจะรับได้ แต่ว่า แต่มนุษย์ปกติสุขจะไม่ควรจะเป็นแบบนั้นนะ คือรู้สึกว่าย่ำ ย่ำมันเยอะไปอะไรหนึ่งเลย แต่ถ้าอยู่บริบทที่แบบ เออ มันมีการ refer ถึงเรื่องอะไรบางเรื่อง หรือว่ามันเป็นศัพท์เทคนิคเลย เราทำได้

R: ซึ่งคุณเคยเจอคนที่บอกว่าไม่เหมาะสมอย่างเงี้ยคะ ในการใช้ไทยคำอังกฤษคำที่ผ่านมาประสบการณ์ที่เคยเจอมีเยอะไหมคะ?

H: ไม่เยอะนะ คือใช้ไทยคำอังกฤษคำแบบตั้งใจที่จะแบบ intention ในการเหมือนแบบ เขาเรียกว่าอะไรอะ เหมือนกับ a little bit arrogant หรืออวด หรืออะไรหนึ่งเงี้ย มีน้อยมากอะ ไม่ค่อยได้เจอนะ คือถ้าอย่างนั้นเราก็จะแบบ ประหลาดอะไรอย่างนี้

R: เวลาเพื่อนร่วมงานของเราเองเนี่ยใช้ รู้สึกเป็นยังไงบ้างคะ?

H: เราโอเคนะ เราไม่ติด เพราะว่า เนื่องจากว่าเราค่อนข้างจะมี background experience ที่ใกล้เคียงกัน งานที่เราทำคือมันมี มันมี technical term ที่เหมือนกันอะ อยู่กลุ่มเดียวกัน ก็จะใช้คำที่คนในกลุ่มมาใช้

การใช้คำแบบนี้มันจะทำให้เราชะงักชะงักในการสื่อสาร บางทีคำภาษาอังกฤษคำนั้นมันไม่มีภาษาไทยอยู่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนอย่างเงี้ย มันก็จะแบบ... เอ๊ย พูดภาษาอังกฤษอะ มันง่าย มันเข้าใจมากกว่าอะไรอย่างเงี้ย แต่คำที่อยู่ในอุตสาหกรรมเราก็จะเป็นภาษาอังกฤษทำให้ business language ของเราเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเวลาทำคุยกับคนที่อยู่ในแวดวงเดียวกันก็จะมี CS

เพราะว่าถ้าภาษาไทยไทยก็จะยืดยาวและอาจจะทำให้ไม่เข้าใจตรงกัน ดังนั้นการใช้ CS ก็จะมีตั้งแต่การ present งาน การประชุม การคุยกับลูกค้า การคุยภายในกันเองในทีม แต่เวลาเราออกไปข้างนอกไปเจอผู้ใหญ่

เราก็จะรู้ว่าเราจะต้องใช้ภาษาไทยล้วน พนักงานก็จะรู้กันว่าเวลาไปข้างนอกเราก็ต้องรู้ว่าเราจะคุยกับใคร และเราต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้าง ถ้าคุยกับผู้ใหญ่ หรือ ราชการ หรือในต่างจังหวัด เราใช้ภาษาไทยในการสื่อสารทั้งหมดเพื่อความเข้าใจง่าย แต่ถ้าคุยกับลูกค้าทั่วไปหรือคนที่อยู่ในวงการ ก็สามารถใช้ CS ได้ เพื่อประหยัดเวลา ก็คือการใช้ศัพท์ไปเลยทำให้สื่อสารได้เร็วขึ้น แต่ทั้งหมดก็ขึ้นอยู่กับกาลเทศะ

R: อืม อืม ประหยัดเวลาด้วย แล้วก็เป็น term ที่เข้าใจทั้ง 2 ฝ่าย

H: ใช่

R: โอเค แล้วที่ TCEB อะคะมีการใช้ CS เยอะไหม แล้วก็บ่อยไหม? คะ

H: อ๋อ บ่อย เยอะมากและบ่อยมาก การเขียนอีเมลเนี่ยก็เขียนอีเมลเป็นภาษาอังกฤษเลย

R: ล้วนหรือคะ?

H: ก็ล้วนนะ อะ 90% เป็นอังกฤษแต่ก็ใช้เวลาส่งหากันเองภายใน คือยกเว้นพวกแบบ memo

หรือบันทึกภายในที่เป็นแบบราชการอะนะ หรือการเบิกจ่ายจะเป็นภาษาไทยทั้งหมด เพราะว่าองค์กรเราเป็นรัฐวิสาหกิจ

ก็คือยังมีความเป็นรัฐบาลอยู่ แต่ว่าอีเมลเนี่ยแทบจะภาษาอังกฤษล้วน เพราะบางที่มันเป็นเหมือน...มันเป็น business language อะคะ คือมันเข้าใจง่ายอะ แล้วถ้าเป็นภาษาไทยแล้วต้องเขียนยืดยาวมากอะ บางที่มันไม่เร็วพอที่เราจะแบบสื่อสารกันเนอะ แต่ด้วยความที่คนที่ TCEB ค่อนข้างจะมาจากเอกชนเยอะแล้วก็ติดต่อต่างประเทศบ่อย เราก็ acceptable ใจ รับได้ว่าแบบ เออมันอย่างนี้แหละ เป็นวิธีการที่เร็วที่สุดแล้วหยั่งเจ็ยคะ

R: แล้วถ้าเป็นเรื่องของการทำงานอย่างนี้จะคะ ที่ TCEB ใช้ CS ในสถานการณ์ไหนบ้าง? ในที่นี้คืออย่างเช่น ใช้ในอีเมล ใช้ในการประชุม ใช้ในการ presentation หรือว่าประมาณเนี่ยอะคะ

H: เออ คืออย่างนี้คะ ถ้าใน TCEB เอง แบบ presentation ที่ใช้กันเอง เราใช้ภาษาอังกฤษเนอะ และเราก็เขียนอีเมลเป็นภาษาอังกฤษ เราส่งไลน์กันเป็นภาษาอังกฤษอะไรเงี้ย แต่เวลาที่เรามา presentation ไปหน่วยงานราชการอื่น เราต้องเปลี่ยนเป็นภาษาไทย หรือว่าบางที่แบบว่า การเข้าการแบบทำ presentation เข้า board อะ บางที่เราก็แบบมีหัวหน้าภาษาไทย แต่ที่เหลือเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด เพราะว่ามันแบบเข้าใจง่าย คือมันเป็นบริบทเฉพาะ ที่ทุกคนรู้ อยู่ term of reference เดียวกันมันก็จะแบบง่ายกว่า

R: แล้ว แต่ว่าเวลาเราไป present ถึงแม้จะในองค์กรเราก็ตามนะคะ ก็จะมีผู้ใหญ่อุ๊ยในนั้นถูกไหมคะ? เพราะฉะนั้นเราจะพูดไทยหมดเลยหรือเปล่านั้นคะ? หรือว่าเราจะพูดมีอังกฤษแทรกไหมคะ?

H: มี ๆ มีเป็นคำๆอะไรเงี้ยอะคะ แล้วก็ เออ... ไซมันมีเป็นคำๆ มาเป็นระยะเลยอะ เพราะว่ามันก็จะเข้าใจง่ายแล้วมันก็จะแบบ เออ...เนี่ยแหละอย่างที่บอก เป็นความคุ้นชินนะ ยกเว้นบางที่ที่ต้องไปเป็น reference ในแบบบันทึกภายในที่เป็นเอกสารราชการอย่างนี้ต้องมาเขียนเป็นแบบภาษาราชการอย่างเงี้ย อืม

R: ภาษาราชการ จะใช้ใน document ไหนบ้างอะคะ?

H: ใน document ที่แบบว่าเป็นเอกสารที่มีความจำเป็นที่จะต้อง เหมือนแบบเก็บบันทึก หรือว่าเป็นเอกสารเบิกจ่ายที่เกี่ยวกับเรื่องเงินอะไรแบบนี้คะ งบประมาณอะไรประมาณนี้ แต่อะไรที่มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับงบประมาณหรือโครงการอะไรที่มัน...อะไรอย่างนี้ ส่วนใหญ่เราจะทำเป็นภาษาอังกฤษนะ

R: เป็นคุณเดียวหรือเปล่า ที่เวลาเขียนอีเมลจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษล้วน?

หมายความว่าเคยเห็นคนที่เขียนภาษาไทยแต่ว่ามีเป็นภาษาอังกฤษคำๆอะคะแทรกเข้าไปด้วย?

H: มี ๆ หรือบางสถานการณ์เราก็เขียนไทยผสมอังกฤษไป เพื่อ สมมติว่าเราเขียนถึงลูกน้องเราเงี้ย บางที่แบบมัน อีกอันนึงมันเป็นภาษาไทย เราก็จะเขียนเป็นภาษาไทย แต่มันก็คือ ก็คือ จะมีทับศัพท์ว่าแบบ เออ เป็นคำนั้นอะอะไรเงี้ยแล้วก็เขียนต่อไป เหมือนแบบมันเป็นอีเมลที่ไม่เป็นทางการมากนัก

R: อีเมลที่เป็นทางการหมายถึงว่า ยังไงอะคะ? คือแบบส่งให้ลูกค้าอย่างนี้หรือคะ?

H: อ่า ลูกคำเรา ถ้าเป็นฝรั่งเรา เขียนภาษาอังกฤษส่วนอยู่แล้ว หรือว่าถ้าเป็นการ communicate กันภายในฝ่าย
ประสานภายในสายงานอย่างเงี้ย ก็เขียนมาเป็นแบบ Dear H. B., ก็คือแบบที่ข่อยเป็นแบบภาษาอังกฤษแบบนี้ H. B.
ก็คอมันก็จะง่ายเลย ก็คือเราจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษอยู่แล้ว

R: โอเค แล้วคุณใช้ CS บ่อยไหมคะ?

H: อู้ย บ่อยมาก เมื่อก่อนที่ทำงานที่ฝรั่งเศสเนี่ยใช้ CS 3 ภาษา มันไปเลย ทุดับ

R: แล้วทำไมถึงใช้ (CS) อะคะ? นอกจากเป็นคำทับศัพท์อย่างเงี้ยอะคะ ได้ลองสังเกตตัวเองไหมว่าทำไมเราถึงใช้?

H: บางทีมันเป็นเหมือนความเคยชินเนอะว่าแบบคำเนี้ยมันจะสื่อสารตรงกับความรู้สึกของเราได้มากที่สุด
หรือสิ่งที่เราต้องการจะพูดอะไรอย่างเงี้ย เราชินกับการใช้ภาษาอังกฤษในบางคำที่เป็นคำทับศัพท์อยู่แล้วด้วย เพราะว่ามันสั้น
กระชับ เข้าใจกันง่ายในหมู่ผู้สนทนา บางทีเราก็รู้สึกที่เราเลือกที่จะใช้คำภาษาอังกฤษเนี้ย
มันสั้นกว่าถ้าพูดคำนี้มันสั้นกว่าตอบเป็นภาษาไทยแน่นอน ประมาณนี้
และบางคำในภาษาไทยที่แปลออกมามีความหมายไม่ตรงกับที่จะสื่อ แต่อย่างที่บอกคือเราจะรู้ว่าสถานการณ์ไหนที่เราต้อง
aware เวลาคุยกับคนภายนอกองค์กร เช่น ราชการท้องถิ่น หรือ เวลาอยู่ต่างจังหวัด หรือ ผู้ใหญ่

R: สั้นกว่า... อะ แล้วมีการแบบว่าเลือกใช้กับใครคนใดคนหนึ่งไหมคะ? อย่างเช่น ถ้าคุยกับเรา รู้
ก็จะพูดไทยคำอังกฤษคำได้เลย แต่ถ้าพูดกับ ไม่รู้ อาจจะเป็น นาย A แบบอะไรอย่างนี้คะ มีการเลือกใช้กับใครไหมคะ?

H: คือเมื่อก่อนเนี่ยไม่ค่อยเลือก แต่ว่า หมายถึงว่า เออเราก็คิดว่า เออ เราอยู่กับคนที่ แบบว่าลักษณะใกล้เคียงกันเนอะ
แต่หลังจากที่แบบไปทำงานกับเมือง เข้าไปคุยกับคนในแบบจังหวัดต่างๆอย่างเงี้ย นำเสนอข้าราชการในท้องถิ่นอย่างนี้
ทำให้เรา เราถูกบอกมาไว้แล้วว่ากรุณาอย่าใช้คำทับศัพท์ คือเราถูกติบ้ายหมายหัวเอาไว้แล้วว่า เฮ้ย
พยายามพูดภาษาไทยให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้อะอย่างนี้ ซึ่งเราก็ aware นะแต่บางทีเราก็หลุดนะ มันก็มีนะ
บางทีบางคำมันก็แบบ มันเหมือนกับต้อง คือต้องมีสติมากในการสื่อสาร แต่เราก็ คือมันไม่ได้ยาก
เพียงแค่ว่าเราต้องมีสติและเราต้องบอกว่าเป้าหมายของเราคือการทำให้เขาเข้าใจ ดังนั้นการที่เราทับศัพท์และเขาไม่เข้าใจ
สบายเราแต่ก็คอมันไม่ได้ตามเป้าหมายที่เราต้องการอย่างนี้ เราก็ต้อง เออ เราก็ต้องพยายาม
คือมันอยู่ที่แบบเราต้องมีสติในการที่จะสื่อสารสิ่งนี้ออกไป

R: แล้ว ถ้าลองแบบว่า ดูว่าที่ไหนใช้เยอะกว่ากัน ชีวิตที่ทำงานกับชีวิตทั่วไป? คุณใช้ CS ที่ไหนมากกว่ากันคะ? หรือพอๆกัน?
หรือว่าไม่รู้เหมือนกัน ใช้ไปด้วยที่ไม่ได้ realize เลยว่าเราใช้คำแบบนี้?

H: ใช้พอๆกัน คือทำงานกับที่บ้าน คือลูกเรียนอินเตอร์ใช้ใหม่ มันก็ใส่เรามาอะอย่างเงี้ย
บางทีเราก็แบบไม่ได้...เราก็แบบคุยกับมันอะอย่างเงี้ย หรือว่าแบบหลาน คือในครอบครัวมี
เผื่อน้องสาวเราแต่งงานกับคนที่แบบอยู่ต่างประเทศมาก่อนอะอย่างเงี้ย

ดังนั้นหลานที่บ้านก็จะแบบไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลัก เราก็เลยพูดทับศัพท์กันบ้างนั่นบ้างอะไรอย่างนี้ แต่ที่ทำงานก็จะเยอะกว่านะ ที่ทำงานหนักกว่า ไม่รู้สิ อาจจะพอกันอะแหละ

R: โอเค อันนี้ก็ลองคิดดูค่ะ อันนี้ไม่ใช่แค่คุณนะคะ เราคิดว่าเป็นภาพมุกกว้างอะคะว่าทำไมเขาถึงใช้ CS กันที่ประเทศไทย?

H: โดยส่วนตัวคิดว่า 1 คือบางคำมันสื่อสารได้ตรงกว่า เพราะว่าคำไทยอะมันไม่มีสิ่งนั้น มันไม่มีคำนั้นอยู่

R: ตัวอยากรให้หนึ่งไหมคะ?

H: ยกตัวอย่าง เช่น อะไรดีอะ นึกแป็บนะ

R: แบบ no equal translation หรือคะ?

H: ใช่มั้ยเหมือนแบบ no equal translation หรือว่าคำไทยมันไม่มีคำเนี่ยที่เราต้องการพูดแบบเนี่ย อย่างสมมตินะ เราต้องการพูดว่า เฮ้ย unfortunately อย่างเงี้ย แต่แบบ เฮ้ย แต่แบบภาษาไทยต้องพูด เฮ้ย นี่มันช่างโชคร้ายจังเลย คือภาษาไทยเราไม่พูดกันอะในคำเนี่ยะ คือมันในบริบทที่เราอยากจะพูด หรือ เฮ้ย มันเป็นความผิดของเราเอง It's my bad. แต่ว่ามันจะพูดว่ายังไงวะอะไรอย่างเงี้ย คือบางที่มันก็แบบ คือคำนี้มันไม่มีอยู่ในบริบทนี้อะไรอย่างเงี้ย แล้วยิ่งถ้าจะเป็นแบบในการทำงานอย่างเงี้ย โดยเฉพาะในเรื่องของ MICE อะคะ มันก็จะมีคำที่แบบ เฮ้ย แบบ trade show อย่างเงี้ยอะ คาง่ายๆเลยนะ trade show อย่างเงี้ย ภาษาไทยก็งานแสดงสินค้า แต่ว่า trade show มันต่างกับ consumer show ยังไง คือมันมีความหลากหลายอีก คือภาษาไทยมันก็ได้มีแบบ ขนาดนั้นอย่างเงี้ย แต่ถ้าเราพูดว่า consumer show คือเรารู้เลยในวงการ ถูกปะ หรือว่าเราพูดว่า trade show เรารู้เลยในวงการ แต่แบบภาษาไทยเนี่ยมันมีมาคำเดียวอะ

R: อ้อ จริงด้วย เหมือนมันไม่ค่อยละเอียดอะ

H: ใช่ เพราะว่าบางคำอะ มันเป็นเหมือนแบบ original originated จากต่างชาติอะแล้วมันมาอยู่ในบริบทไทยอะ มันก็จะแบบ เอ้ มันอะไรวะ อะไรอย่างเนี่ย เป็นต้น

R: แล้วคิดว่าคนที่คนไทยพูดภาษาอังกฤษแบบเป็นคำๆอย่างนี้อะคะ คือคิดว่าเขา จริงๆแล้วอะ เนื่อจริงๆแล้วอะ เขาสามารถพูดภาษาอังกฤษแบบทั้งประโยคได้เลยไหมคะ

H: คิดว่า น่าจะแบบ 50% อะ ต้องได้ แต่ว่าถ้าเกิดว่าไม่ได้เนี่ย ต้อง... คือคนที่สามารถที่จะแบบหาคำมาเพื่อที่จะแทนคำนี้ได้ มันจะต้องเป็น 1 คนที่อ่านเยอะ 2 คนที่แบบฟังมาเยอะ คนที่สื่อสารมาเยอะอะไรอย่างเงี้ย ฉะนั้นถ้าใน TCEB พูดได้ว่าพูดได้นะ เพราะคนที่ไม่ได้พูดทับศัพท์เนี่ย ที่เคยคุยด้วยในองค์กร คือคนที่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ หรือมีความแบบยากลำบากในการพูดภาษาอังกฤษที่จะต้องสื่อสารคำนี้ออกมา คือ in a way มันเป็น sense เนี่ย อย่างนี้ in a way อย่างเงี้ย คือแบบจะพูดว่าอะไรวะ ภาษาไทยอะไรอย่างนี้ คือมัน มัน มันก็เป็น way ที่ มันเป็นวิธีการที่เขาจะสื่อสารออกมาอะ อือ

R: โอเค แล้วใครเจอแบบคนที่แบบว่าใช้ภาษาอังกฤษเหมือนแบบ

เคยคิดบ้างไหมว่าการที่เขาพูดภาษาอังกฤษในบริบทของการทำงานนะคะ การที่เขาเลือกใช้คำภาษาอังกฤษออกมา เพราะว่าเขายากดูแบบ Professional หรือเปล่า? หรือว่าอะไรแบบนี้ใหม่คะ? คือหมายถึงว่าเขารู้แหละคำภาษาไทย แต่ว่าเขาแค่คิดว่าถ้าเราใช้ภาษาอังกฤษมันจะดูดีกว่า

H: ก็มีนะ เคยเจอแต่ ส่วนใหญ่แล้วที่เราเจอ คือด้วยความที่ในวงการ MICE มันเป็นวงการที่...

หรือในอดีตที่เคยทำงานบัตรเครดิตมา มันเป็นวงการที่มีศัพท์เทคนิคเฉพาะ แล้วการพูดศัพท์เทคนิคเฉพาะมันเป็นเหมือนแบบ มันเหมือน a must อะที่เราจะต้องพูดคำนี้ เพราะว่ามันไม่รู้ว่าจะ แบบพูดว่าอะไรอะไรอย่างนี้ หรือแบบ CBD เขี่ย มันจะแบบอะไร มันคืออะไร ภาษาไทยคืออะไรยังไง ก็ว่ามันไม่มีคำนั้นที่จะมาแบบทดแทนกันได้ ซึ่งในวงการงานแล้วจริงๆเนี่ย เออ ไม่คิดว่า ไม่คิดว่าคนที่พูดทับศัพท์แล้วจะดูดีขึ้นกว่าคนที่แบบพูดปกตินะ แต่มันก็มีนะ มันมีคนที่เป็นแบบว่าเราจะรู้สึกได้ว่าแบบคือตั้งใจหรือว่ามันไม่เป็นธรรมชาติเอางี้

R: ไม่เป็นธรรมชาติ

R: โอเคคะ อันนี้เดี๋ยวจะขอสรุปก่อนที่เราจะไปหัวข้อต่อไปนะคะ ถ้าพูดตรงไหนผิด เทรกขึ้นมาได้เลยนะคะ

H: ค่ะ

R: ก็คือที่เหตุผลที่คุณคิดว่าทำไมคน(ในออฟฟิศ)ถึงใช้ CS ก็เพราะว่า อย่างแรกเลยคือหาคำมาแทนไม่ได้ ก็คือ no equal translation อาจจะมี translation แหะแต่มันไม่ match กับคำที่เราจะพูด

H: ถูก

R: อันที่สองคือหาคำมาแทนไม่ได้เหมือนกัน แต่อันนี้คือนี่คำในตอนนั้นอะไม่ออก เหมือนเราต้องพูดและ แต่เรานึกคำไม่ออก เราก็เอาอันนี้(คำภาษาอังกฤษ)มาก่อน

H: อืม ใช่ๆ

R: อันที่สามเป็น mood ของ speaker อย่างเช่น เราอยากพูดคำ ที่คุณได้ให้ตัวอย่างมาว่า “unfortunately” หรือ “in a way” ซึ่ง(ที่เป็นคำแปล)ในภาษาไทยก็มีแหละ แต่เราไม่รู้ว่าจะเอามันมาลงตรงไหนในประโยคหรือบริบทที่เราอยากพูด หรือ “It’s my bad” “พีผิดเองแหละ” แต่ที่เป็นภาษาไทยมันคนละ mood กัน

I: ใช่

R: “เป็นความผิดของตัวเองแหละ” นี่ดูผิดมากๆ แต่ถ้าใช้ “It’s my bad” มันจะไม่ดูซีเรียสว่าพูดภาษาไทย

H: ใช่ เออ

R: ต่อไปอันที่สี่ เหมือนเป็น fixed phrases หรือเป็น expressions ที่พูดออกมาเป็นนิสัยอยู่แล้ว

H: อืมฮืม

R: แล้วก็อันที่ห้า show identity ในที่นี้ก็คือ คนที่อยู่ใน industry เดียวกับเราอะ เขาจะเข้าใจคำที่เราพูด เราก็เลยพูด CS ออกมา

H: ใช่

R: แล้วก็อันสุดท้ายก็คือ เราต้องดูว่า มันเป็นเรื่องของ pragmatics คือเราต้องดูว่าเราคุยกับใคร

H: ใช่

R: ถ้าเราต้องคุยกับผู้ใหญ่ เราต้องรู้ว่า formality เราได้แค่ไหน audience type ของเราเป็นใคร ประมาณนั้นอะคะ

H: ใช่ๆ

R: ต่อไปคำถามสุดท้ายอะ ใช้เวลานิดนึงอะคะก็คืออยากให้คุณบอก 10 คำที่ใช้บ่อยในที่ทำงานที่เป็นคำภาษาอังกฤษอะคะ เมื่อกี้ได้มาแล้ว 1 คำคือคำว่า trade show

H: อืม อ่า mega event อย่างเงี้ย event ขนาดใหญ่ even event เรายังใช้ทับศัพท์เลย

R: ค่ะ

H: แล้วก็ festival อย่างเงี้ย คือมันมันได้คนละ mood กับงานเทศกาล อีกหนึ่งตัวอย่างที่เราใช้บ่อยเลย คือมันไม่ perfectly matched อะ คือเหมือนกับว่าคำว่า festival แปลภาษาไทยว่า “เทศกาล” แต่ว่า festival ในบริบทของฝรั่งแล้วกับคำว่างานเทศกาลของไทย มันคือให้ sense คนละแบบ

R: อย่างไรคะ?

H: อย่างเช่น สมมติว่า พอเราพูดถึงว่า เฮ้ย งานเทศกาล คนไทยจะนึกถึงว่าแบบลอยกระทง สงกรานต์ โผล่มาเลย แต่พอเราใช้คำว่า festival เข้าไปปุ๊บ คนจะนึกถึงความหลากหลายกว่า นึกออกปะ? บางคนก็เอา festival มาใช้กับ shopping festival อยู่นั่นแหละ festival อะใช้อย่างเงี้ย ได้ lighting festival เงี้ย ได้ แต่พอบอกเทศกาลไฟ ทุกคนง

R: อ้อ โอเค ก็คือถ้า... คุณคิดว่า ถ้าใช้คำว่าเทศกาลในบริบทของคนไทยมันจะออกแนว traditional แบบนี้มากกว่า

H: ใช่ๆ มีการนิยามคำนี้ในความรู้สึกของคนอะ นิยามคำนี้ไว้อีกแบบนึง คือมันเป็น norm ของสังคมอะ เออ

R: โอเคค่ะ

H: เออ มีคำว่าอะไรอีกนะ ที่ใช้ในงานบ่อยๆ ก็เช่น facilitate อย่างเงี้ย คือเราจะมาแบบ ช่วยอำนวยความสะดวก คือแบบ เฮ้ย คือ คำไทยอะคืออำนวยความสะดวก มัน very แบบ ต้องทำทุกสิ่งอะใช้อย่างเงี้ย แต่คำว่า facilitate

ในมุมมองที่เราจะใช้ข้อเท็จจริงคือมันแบบ เฮ้ย เราช่วย you ในการที่จะทำให้สิ่งๆนั้นจะมันง่ายขึ้น ช่วยให้ process มันง่ายขึ้นเร็วขึ้นอะไรอย่างเงี้ย คือเราช่วยบางส่วน ฉะนั้นจะช่วยให้เธอก้าวผ่านอะไรแบบนี้ได้ แต่อีกฝั่งก็ต้องทำด้วยตัวเองทั้งหมดนะ แต่พอมาใช้คำแปลไทย “อำนวยความสะดวก” มันคือการที่เราทำให้หมดทุกอย่าง เธอมี 100 เราทำให้ 100 คือมันจะมีความแบบ คือภาษาไทยบางที่มันไม่ได้ sense เดียวกัน

R: ค่ะ

H: มีอะไรอีก เอ่อ infrastructure, knowledge, meeting room แบบห้องประชุมในโรงแรมอย่างเงี้ย ก็จะมีพูดว่า หา meeting room หน่อย

R: ค่ะ

H: อ่าเฮ้ เออแบบที่พูดบ่อยๆเลยนะคือ คำว่า exactly คือแบบ เฮ้ย คือเวลาคุยกันแบบในที่นี้ เฮ้ย exactly คือแบบนี้เลยนะ คือมันจะได้ mood ว่า เฮ้ย แกจะต้องแบบเป๊ะๆเบอร์นี้เลยนะอะไรอย่างเงี้ย แต่บางทีการพูดอะไรแบบเนี้ยคือมันไม่สามารถพูดแบบเป็นทางการอะไรขนาดนั้นไม่ได้ไง มันก็ไม่ว่าจะพูดว่าอะไร

R: ค่ะ

H: เอ่อ บางคำ เช่น อะ ศัพท์บางคำอย่างเงี้ย GDP อย่างเงี้ยก็จะใช้ประจำ คือ GDP แปลเป็นไทยยาวมาก

R: ใช่ค่ะ

H: คือเราคิดว่าคนที่ทำงานตรงเนี้ยคือ suppose ว่าจะต้องรู้ว่า GDP หมายถึงอะไรอะไรอย่างเงี้ยเป็นต้น

R: ค่ะ

H: business impact, social impact หรือ economic impact คือ ไอ่ impact เนี่ยะ พอใช้ภาษาไทยว่าผลกระทบอะ มันก็ไม่เป๊ะอีก มันแปลออกมาแล้วมันดูเป็นไปในทางลบ เพราะว่าเราคนที่รู้สึกว่าการกระทบแปลว่าอะไรบางอย่างที่มันมากกระทบหรือมากกระทบเรา แต่จริงๆแล้วอะผลกระทบทางเศรษฐกิจอะมันคือ benefit คือมันเป็นคำที่มีแบบ positive sense อะ มันไม่ negative นะแต่พอมาแปลเป็นไทยปุ๊บแบบผลกระทบ หึ่ม ดูลบ มันต้องบอกอีกว่าผลกระทบในเชิงบวก คือมันต้องมีคำห้อยเข้ามาอีก เพื่อที่จะอธิบายตัวมันเองอะไรอย่างเงี้ยค่ะ

R: ครบแล้วค่ะ 10 คำ แล้วก็คำถามสุดแล้วที่จบไป

ขอบคุณมากๆนะคะที่มาให้สัมภาษณ์ในตอนหลังเลิกงานมาเรื่อยๆแบบนี้